

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2556

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2556

มะลิ ชินพททิจวงศ์. (2556). แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก และเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวเขมรระดับปริญญาตรี ที่ไม่เคยเรียนภาษาไทยมาก่อน จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยใช้บทสนทนาในชีวิตประจำวันโดยการถ่ายเสียงใช้สัญลักษณ์ภาษาเขมรและใช้สีฟ้าสีเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการออกเสียงวรรณยุกต์ไทย ประกอบด้วย 10 บทเรียน ดังนี้ การทักทาย การแนะนำครอบครัว การสั่งอาหาร การซื้อของ การนัดพบ การถามทาง การไปเที่ยว การบอกลักษณะนิสัย การเรียกชื่ออวัยวะในร่างกาย และการไปหาหมอ

ผลการวิจัย สรุปได้ว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรดังกล่าวมีประสิทธิภาพและผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยทำแบบฝึกสนทนาหลังจากการเรียนแต่ละบทจำนวน 10 บท คือ E1 เท่ากับ 89.5 และมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 10 บท คือ E2 เท่ากับ 92 ดังนั้นจึงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานสามารถนำไปใช้เป็นการเรียนการสอนได้

THE BASIC THAI CONVERSATION TEXTBOOK FOR CAMBODIA STUDENTS,
BACHELOR DEGREE, ASIA-PACIFIC INTERNATIONAL UNIVERSITY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

October 2013

Mali Chinperrtivong. (2013). *The Basic Thai Conversation Textbook for Cambodia Students, Bachelor Degree. Asia-Pacific International University. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language)*. Bangkok: Graduate School. Srinakarinwirot University. Advisor: Assoc. Prof. Rungrudee Plaengsorn.

There are two purposes for this thesis. Firstly, it seeks to design The Basic Thai Conversation Textbook for Cambodia Students Bachelor degree, Asia-Pacific International University who are first-time learners of Thai language and secondly, to measure the effectiveness of such teaching material when taught among 10 freshmen first-time learners of Thai language. The main tools used in this research is the teaching material created by the researcher specifically to teach Cambodians who are first-time learners of Thai language. The teaching material contains some commonly used conversation, employs Cambodian language phonetic alphabet and the use of five colors to signify the five tones in Thai language. The teaching material is divided in to 10 lessons including: greeting , introducing one's family members, ordering food, shopping, making appointment, asking for directions, traveling in Thailand, talking about how we feel, describing body parts and seeing a doctor.

It is concluded that the 10 lessons in the above-mentioned teaching material met with the 80/80 effectiveness criteria when taught to Cambodians who are freshmen at the Asia-Pacific International University. This is because the students were able to score 89.5 points (E1) on practice conversation after completing each lesson and 92 points (E2) on a Thai conversation Achievement test after completing the entire course. Therefore, we recommend that this teaching material be adopted as a course material.

สารนิพนธ์

เรื่อง

แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก

ของ

มะลิ ชินพฤทธิวงศ์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน ตุลาคม พ.ศ.2556

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร)

(รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.วิษณุกร ทองหล่อ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สำเร็จลุล่วงได้ถ้าปราศจากการช่วยเหลือของอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร ที่ได้สละเวลาอันมีค่าช่วยเหลือและจุดประกายความคิดทางวิชาการที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ตลอดจนกำลังใจและเป็นแม่พิมพ์ของชาติที่ดีเยี่ยมซึ่งหาได้ยากยิ่งในสังคมปัจจุบัน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร ท่านเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาที่เคารพรักในหัวใจของผู้วิจัยตลอดไป

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบซึ่งได้แนะนำความรู้อย่างดี ยิ่งกว่านั้นความรักและห่วงใยที่ท่านได้สั่งสอนนักศึกษาปริญญาโทชาวไทยรหัส 2552 เสียงโทรศัพท์ที่ท่านได้โทรตามเรียกพวกเราให้กลับมามุ่งมั่นจนพบความสำเร็จในการศึกษา เหมือนดังเช่นเสียงไพเราะจากสรวงสวรรค์ทีเดียว

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คุ้มวิบูล ที่ท่านได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คำแนะนำของท่านเป็นประโยชน์และให้มุมมองในเรื่องการทำแบบเรียนอย่างมาก และขอบพระคุณที่ท่านได้ช่วยเป็นกรรมการคุมสอบที่มีความเมตตาจนผู้วิจัยสัมผัสได้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และผู้เขียนเอกสารและงานวิจัยทั้งชาวไทยและต่างชาติ ที่ได้ถ่ายทอดความรู้เรื่องการสอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ

ขอขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ ศรีทันดร และศาสตราจารย์ สก สุชน ท่านได้สละเวลาอย่างมากเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ โดยเฉพาะแก้ไขการสะกดคำและแนะนำการใช้ภาษาเขมรในแบบเรียนให้ถูกต้องยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ที่สนับสนุนและอนุญาตให้โอกาสทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัย ซึ่งเป็นขั้นตอนที่เบิกบานใจเป็นที่สุดของงานวิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณครูเกษร แสงทอง ผู้เป็นอาจารย์ที่เปี่ยมด้วยความรักและสอนภาษาไทยได้อย่างยอดเยี่ยมที่สุด ได้ปลูกฝังความรักในภาษาไทยตั้งแต่ปฐมวัยแก่ลูกศิษย์จนทุกวันนี้

ขอขอบคุณคริสตจักรไมตรีจิต ครอบครัวเพื่อนพี่น้องที่รักยิ่งทั้งชาวไทยและเขมร ที่ได้อธิษฐานและสั่งกำลังใจ สนับสนุนช่วยเหลือทุกอย่างทั้งให้ทุนในการศึกษาตลอดสี่ปีนี้ ท่านเป็นกลุ่มสนับสนุนที่เคียงบ่าเคียงไหล่ไม่ว่ายามทุกข์หรือสุขในชีวิตของผู้วิจัยเสมอมา

นอกจากนี้ขอกราบขอบพระคุณพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงรักคนทุกชาติทุกภาษา ทรงเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยเข้ามาศึกษาเพื่อถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้อื่น และเรียนรู้ที่จะรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง

มะลิ ชินพททวิวงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน.....	24
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การประเมินคุณภาพแบบเรียน.....	47
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	57

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	63
ภาคผนวก.....	69
ภาคผนวก ก.....	70
ภาคผนวก ข.....	78
ภาคผนวก ค.....	83
ภาคผนวก ง.....	105
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	180

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับ นักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิกด้านรูปเล่ม.....	47
2	แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับ นักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิกด้านเนื้อหา.....	48
3	ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล.....	49
4	แสดงคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดทำยบทแต่ละบทของแบบเรียนสนทนา ภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก จำนวน 10 บทเรียน	53
5	แสดงคะแนนจากการทำแบบสอบวัดสัมฤทธิ์ผลหลังการเรียนแบบเรียนสนทนา ภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ทั้ง 10 บทเรียน.....	54
6	แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษา ชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80.....	55

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันประเทศเขมรมีความสัมพันธ์กับประเทศไทยมากขึ้นไม่ว่าด้านนโยบายการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการค้า ด้านสาธารณสุข ด้านการเกษตร ด้านสารสนเทศหรือด้านวัฒนธรรม ส่งผลให้ประชากรของทั้งสองประเทศมีโอกาสไปมาหาสู่กัน มีแรงงานจากประเทศเขมรเข้ามาทำงานในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก นับเฉพาะแรงงานชาวเขมรที่ได้เข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมตามข้อตกลง MOU มีจำนวนถึง 3 แสนคน (เบญจพล รอดสวัสดิ์, 2555: ออนไลน์) นอกจากนี้ยังมีนักเรียนชาวเขมรมาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก เพราะนโยบายการร่วมมือและสนับสนุนกันระหว่างประเทศในด้านการศึกษาและอบรมความรู้ด้านต่างๆ (เขียน ธีระวิทย์ และสุนัย ผาสุข, 2543: 185-186) ดังนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญมากต่อชาวเขมรในการดำรงชีวิตในประเทศไทย เพราะชาวเขมรต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารเพื่อการใช้ชีวิตประจำวัน

พระยาอนุমানราชชน (2532: 31-55) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาษาไทยและภาษาเขมรสรุปได้ว่า ภาษาเขมรและภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความใกล้เคียงกันอย่างมากทั้งในด้านพยัญชนะ สระ โครงสร้างประโยค โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้คำศัพท์ระหว่างสองภาษาก็มีการออกเสียงที่เหมือนและคล้ายคลึงกันอยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากการรับวัฒนธรรมทางภาษาจากแหล่งเดียวกัน นอกจากนี้ลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ติดต่อกันทำให้มีการยืมใช้ภาษาระหว่างสองประเทศอย่างมากมายดั่งกับบ้านพี่เมืองน้อง อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างระหว่างทั้งสองภาษาคือ ภาษาเขมรไม่ใช่ภาษาวรรณยุกต์ ไม่มีระดับเสียงสูงต่ำเหมือนอย่างในภาษาไทยซึ่งทำให้ความหมายเปลี่ยนไปด้วย

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่สอนภาษาไทยให้ชาวเขมรพบว่า ปัญหาสำคัญคือการออกเสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง โดยทั่วไปชาวเขมรมักเรียนภาษาไทยโดยเริ่มจากการเขียนการอ่าน และอ่านภาษาไทยตามรูปวรรณยุกต์ เช่น คำว่า น้ำ มีรูปวรรณยุกต์โทแต่ออกเสียงวรรณยุกต์ตรี ชาวเขมรมักออกเสียงเป็นน้ำ ซึ่งมีรูปวรรณยุกต์เอก แต่ออกเสียงวรรณยุกต์โท ดังนั้นชาวเขมรจึงมักพูดและอ่านออกเสียงภาษาไทยไม่ถูกต้อง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้มีโอกาสสัมภาษณ์ ดร.รอนนี โคนเทอร์ ผู้อำนวยการด้านการวิจัยและเจ้าหน้าที่ฝ่ายทะเบียนของมหาวิทยาลัย นานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก (Asia-Pacific International University) ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนของคริสตจักรเซเว่นธ์เดย์แอดเวนตีสมากฟีนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จัดตั้งภายใต้มูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณสุขด้านการศึกษา การแพทย์ การศาสนา

การพัฒนาชุมชน และอื่นๆ(2012: การสื่อสารออนไลน์) พบว่า มหาวิทยาลัยแห่งนี้ มีคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาจากประเทศต่างๆ กว่าสามสิบประเทศ ในแต่ละปีจะมีนักศึกษาเขมรมาเรียนประมาณ 10-30 คน มหาวิทยาลัยยังไม่มีการสอนภาษาไทยให้กับเจ้าหน้าที่และนักศึกษาอย่างเป็นทางการ เนื่องจาก การศึกษาในมหาวิทยาลัยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง เคยมีการสอนภาษาไทยพื้นฐานบ้างในบางครั้ง และใช้ภาษาอังกฤษในการสอนภาษาไทย มหาวิทยาลัยยินดีหากมีผู้เข้ามาช่วยสอนภาษาไทยให้นักศึกษา ชาวเขมร เพื่อผู้เรียนจะสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันกับชาวไทยได้ดีขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยได้ทำแบบสอบถามความต้องการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวเขมรของ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ สรุปได้ว่านักศึกษาต้องการเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นโดยอธิบายแบบเรียน ด้วยภาษาเขมรเพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันกับชาวไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับ นักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก เพื่อให้ผู้เรียนชาวเขมร สามารถสื่อสารภาษาไทยระดับเบื้องต้นได้และเข้าใจบริบทของสังคมไทย รวมทั้งใช้เป็นแนวทางพัฒนาการ เรียนรู้ภาษาไทยในระดับกลางและระดับสูงต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก และเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาชาวเขมร

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญา ตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก และได้แนวทางพัฒนาการเรียนรู้อาษาไทยในระดับกลางและ ระดับสูงต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก อำเภอมหกเหล็ก จังหวัดสระบุรี จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก อำเภอมหากเหล็ก จังหวัดสระบุรี จำนวน 10 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์และทำแบบสอบถามความต้องการของนักศึกษาชาวเขมรเรื่องความต้องการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เนื้อหาที่ผู้เรียนต้องการควรเป็นเรื่องการใช้ชีวิตประจำวันที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดทักทายซึ่งเป็นการเริ่มสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวไทย แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นนี้ ประกอบด้วย 10 บท ต่อไปนี้

- บทที่ 1 การทักทาย
- บทที่ 2 การแนะนำครอบครัว
- บทที่ 3 การสั่งอาหาร
- บทที่ 4 การซื้อของ
- บทที่ 5 การนัดพบ
- บทที่ 6 การถามทาง
- บทที่ 7 การไปเที่ยว
- บทที่ 8 การบอกลักษณะนิสัย
- บทที่ 9 การเรียกชื่ออวัยวะในร่างกาย
- บทที่ 10 การไปหาหมอ

แต่ละบทเรียนจะประกอบด้วยคำศัพท์หลัก คำแนะนำสถานการณ์ของบทสนทนา บทสนทนา ที่ 1 และ 2 คำศัพท์เสริมที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน แบบฝึกทำบทเรียน และข้อความภาษาไทย-เขมรเรื่องเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

4. เกณฑ์การหาประสิทธิภาพ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดทำบทแต่ละบทของแบบเรียน โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำบททดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบ 10 บท โดยเฉลี่ยร้อยละ 80

5. ระยะเวลาในการวิจัย ใช้เวลาประมาณ 3 ปี

ลำดับที่	เดือน / ปี	กระบวนการวิจัย
1	ตุลาคม / 2553	สำรวจข้อมูลการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวกำพูชาที่มหาวิทยาลัยภูมิรินทร์ กรุงพนมเปญ ประเทศเขมร และที่มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
2	พฤศจิกายน / 2553 - พฤษภาคม / 2555	สำรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาดำรงสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติตามศูนย์หนังสือ และโรงเรียนสอนภาษาไทย
3	มิถุนายน - กรกฎาคม / 2554	ทำแบบสำรวจความต้องการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวเขมรและติดต่อมหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก อ่าเภอมหกเหล็ก สระบุรี เพื่อขออนุญาตที่จะใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร
4	สิงหาคม-ตุลาคม / 2554	ทดลองสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรโดยใช้ศัพท์อักษรสากล และศัพท์อักษรภาษาเขมร อย่างละ 3 บท เพื่อทดลองหาข้อมูลว่าควรเลือกใช้ศัพท์อักษรใดสำหรับสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5	พฤศจิกายน / 2554	เริ่มทำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร จำนวน 10 บทเรียน โดยใช้ศัพท์อักษรเขมร
6	ธันวาคม / 2554 - พฤษภาคม / 2556	เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไข
7	มิถุนายน / 2556	ทดลองใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรที่มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก
8	กรกฎาคม-กันยายน / 2556	เขียนผลการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้ใช้แบบเรียน
  - 1.1 เพศ
  - 1.2 อายุ
  - 1.3 ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ลักษณะของแบบเรียน

2.1 เนื้อหาของแบบเรียน

2.2 วิธีการนำเสนอของแบบเรียน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การถ่ายเสียงใช้ภาษาเขมรแบบคาราโอเกะ

2. การใช้สีแทนเสียงวรรณยุกต์ 5 สี ดังนี้

สีดำ แทนเสียงสามัญ

สีน้ำเงิน แทนเสียงเอก

สีแดง แทนเสียงโท

สีเขียว แทนเสียงตรี

สีม่วง แทนเสียงจัตวา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก** หมายถึง หนังสือประกอบการเรียนการสอนที่ใช้ฝึกสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบไปด้วยบทนำเรื่องภาษาไทยและบทเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น 10 บท โดยการถ่ายเสียงใช้ภาษาเขมรแบบคาราโอเกะ

2. **นักศึกษาชาวเขมร** หมายถึง นักศึกษาชาวเขมรที่ศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา พ.ศ.2556 มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ตั้งอยู่ที่ 195 หมู่ 3 ถนนมวกเหล็ก อำเภอ มวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สารนิพนธ์เรื่อง “แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก” นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเรื่องสมองกับการเรียนภาษา วิธีพัฒนาสมองเพื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ความหมายของภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ วิธีการสอนและการเรียนรู้ภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ และคุณสมบัติที่ดีของผู้สอนภาษาให้ชาวต่างชาติ มีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 สมองกับการเรียนภาษา

มนุษย์มีความสามารถความถนัดในการเรียนรู้ที่เหมือนหรือแตกต่างกันนั้น พื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่งคือ มีสมองที่มีประสิทธิภาพแตกต่างกัน สมองจึงเป็นส่วนที่สำคัญที่สัมพันธ์กับการเรียนรู้ของมนุษย์อย่างยิ่ง สำหรับสมองกับการเรียนภาษานั้นมีการอธิบายหน้าที่และการทำงานของสมองไว้ ดังนี้

ม.ล.จรัลวิไล จรุงวิโรจน์ (2552: 44-48) ได้กล่าวถึงเรื่องสมองกับการเรียนภาษาสรุปได้ว่า สมองของคนเราเป็นอวัยวะที่สำคัญมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความจำ ความคิด และการสั่งการของระบบประสาท ดังนั้นการที่มีความรู้เกี่ยวกับการทำงานของสมองและระบบประสาทมีผลต่อการให้และเข้าใจภาษามาก การทำงานของสมองแบ่งออกเป็นสองซีก คือสมองซีกซ้ายควบคุมการทำงานของร่างกายด้านขวา ส่วนสมองซีกขวาควบคุมการทำงานของร่างกายด้านซ้าย และสมองซีกซ้ายทำงานเกี่ยวกับภาษา การวิเคราะห์ การใช้เหตุผล และคณิตศาสตร์ระดับสูง ส่วนสมองซีกขวาทำงานเกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึก การจำใบหน้าคน การจัดการกับข้อมูลแบบรวมๆ โดยไม่มีการวิเคราะห์ เช่น คนทั่วไปจะสามารถฟังเสียงที่เป็นภาษาได้ดีด้วยหูข้างขวา เนื่องจากหูข้างขวาถูกควบคุมการทำงานด้วยสมองซีกซ้ายและสมองซีกซ้ายทำงานด้านภาษา นอกจากนี้สมองทั้งสองซีกยังมีขนาดและอำนาจในการควบคุมการทำงานที่ไม่เท่ากัน สำหรับคนที่ถนัดขวาจะไม่เห็นความแตกต่างมาก แต่สำหรับคนที่ถนัดซ้ายจะทำกิจกรรมประจำวันด้วยมือ

ซ้ายอย่างอัตโนมัติเนื่องจากสมองซีกขวามีอำนาจควบคุมมากกว่าสมองซีกซ้าย ไม่ใช่เกิดจากการฝึกฝนของผู้นั้น

แคพแลน (Caplan. 2538: Online) ได้กล่าวถึงการทำงานของสมองในการเรียนรู้ภาษาเช่นเดียวกันว่า สมองแบ่งเป็นสองซีก ซีกซ้ายและซีกขวา และมีบางส่วนของทั้งสองซีกที่มีความแตกต่างกันบ้างจึงทำหน้าที่ต่างกัน สมองยังทำหน้าที่ในการควบคุมอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการฟังและอวัยวะที่ใช้ในการผลิตหน่วยเสียงในการพูด และในระบบการทำงานของสมองส่วนซ้ายจะทำหน้าที่สำคัญในการวิเคราะห์และการจดจำในการเรียนรู้ภาษา ความบกพร่องของสมองจะทำให้เกิดความบกพร่องในการเรียนรู้ภาษาได้

เคอร์ติส (Cuttis. 2538: Online) กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษาว่าสมองของเด็กจะสามารถเรียนรู้หลายๆภาษาในเวลาเดียวกันได้อย่างง่าย เนื่องจากสมองอยู่ในภาวะที่เหมาะสมมากในการเรียนรู้ภาษา และเรียนรู้ได้มากเท่าที่ผู้ใหญ่จะอนุญาตให้เรียน แต่เด็กจะไม่มีความพร้อมในการวิเคราะห์ความหมายของคำศัพท์ที่ยาก ปัญหาของการเรียนภาษาคือ ผู้เรียนมักจะได้เรียนภาษาต่างประเทศเมื่ออยู่ในระดับอุดมศึกษาแล้ว ทั้งที่การเรียนภาษาในวัยสี่ถึงห้าขวบเป็นภาวะที่เหมาะสมมากในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

จันท์เพ็ญ ชูประภาวรรณ (2555: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงความแตกต่างของสมองผู้หญิงและผู้ชายว่า ผู้ชายมีจำนวนเซลล์และเนื้อสมองมากกว่าผู้หญิงแต่ผู้หญิงมีระบบการเชื่อมโยงของเซลล์สมองมากกว่าผู้ชาย ผู้หญิงมีความสามารถในการส่งข้อมูลระหว่างสมองซีกซ้ายกับขวา เร็วกว่าผู้ชาย ผู้ชายมักจะใช้สมองซีกซ้ายได้ดีกว่า แต่ผู้หญิงใช้ได้ทั้งสองข้างถ้าสมองซีกซ้ายของผู้หญิงถูกทำลาย ผู้หญิงส่วนใหญ่จะยังสามารถใช้สมองซีกขวาในการสื่อสาร แต่ผู้ชายส่วนใหญ่ทำไม่ได้หรือทำได้ช้ากว่ามาก และกล่าวว่าการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมของมนุษย์ เป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ และช่วยกระตุ้นพัฒนาการทำงานของสมองให้ดีขึ้นเร็ว

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2539: 6-33) ได้กล่าวสอดคล้องกันว่า ความสามารถในการเรียนภาษาของคนนั้นสัมพันธ์กับการทำงานของระบบประสาทส่วนกลางและสัมพันธ์กับบุคลิกภาวะทางสมองส่วนที่เรียกว่าสมองใหญ่ (Cerebrum) ตรงส่วนบนแบ่งเป็นซีกซ้ายและซีกขวานั้นมีหน้าที่ต่างกัน และสมองซีกซ้ายนั้นนอกจากจะควบคุมการทำงานด้านขวาของร่างกายแล้วยังเป็นที่เกิดของภาษาหรือ Speech areas อีกด้วยซึ่งมีการทำงานดังต่อไปนี้

1. กลไกในสมองกับการเรียนภาษาว่า กลไกในสมองที่ใช้ในการเรียนภาษา จะเป็นกลไกเดียวกันไม่ว่าผู้เรียนจะเรียนภาษาเดียวหรือหลายๆภาษาพร้อมกัน เด็กที่ได้เรียนรู้หรือใช้สองหรือสามภาษาพร้อมๆกันในวัยเด็ก จะสามารถใช้ภาษาเหล่านั้นได้ดีเหมือนเจ้าของภาษา แต่ถ้าเด็กได้เรียนรู้ภาษาเดียว (ภาษาแม่) มาตลอดจนได้เรียนภาษาที่สองเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นหรือเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ก็จะทำให้เกิดการแทรกซ้อนของภาษาแม่ (Inter-ference) คือจะเรียนภาษาที่สองโดยใช้สำเนียงการออกเสียง การใช้คำ หรือโครงสร้างประโยคที่มีอิทธิพลของภาษาแม่ติดอยู่

2. สมองกับการเรียนภาษาของมนุษย์

2.1 การฟัง เด็กจะเรียนรู้เข้าใจถ้อยคำที่ฟังจากสิ่งรอบตัวจากนั้นจะมีพัฒนาการการใช้ถ้อยคำ เด็กจะรับรู้ได้มากน้อยต่างกันตามการพัฒนาของสมอง การทำงานภายในสมองคือ เด็กจะพยายามบันทึกลักษณะคำและความคิดสรุปหรือความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำนั้นๆ ไว้ในสมอง ซึ่งก่อให้เกิดความจำในที่สุด และเข้าใจทันทีเมื่อได้ยินถ้อยคำเหล่านั้น

2.2 การพูด ตั้งแต่เด็กเริ่มมีความเข้าใจจะมีหน่วยในสมองซึ่งสัมพันธ์กับการเข้าใจถ้อยคำ และพร้อมกับมีหน่วยแสดงออกทางเสียงที่สอดคล้องกันทำให้เกิดการเปล่งเสียงต่างๆ ที่เด็กได้ยิน แต่ระบบการเปล่งเสียงของเด็กยังไม่เท่ากับระบบการเปล่งเสียงของผู้ใหญ่ ทำให้เด็กไม่อาจพูดชัดในการออกเสียงในตอนแรกและการเปลี่ยนแปลงรูปปากนั้นจะทำได้โดยใช้กลไกเกี่ยวกับการเปล่งถ้อยคำ ซึ่งอยู่ในสมอง กลไกที่ใช้ในการพูดแต่ละครั้งนั้น ต้องใช้กลไก 2 ประเภท คือกลไกทางด้านการรับรู้ความคิด คือการทำงานของสมองส่วนที่สัมพันธ์กับทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งต้องอาศัยรูปแบบทางประสาท (Neuronal Pattern) และกลไกประเภทที่สองคือ กลไกการเคลื่อนไหวอวัยวะในการออกเสียง ซึ่งเกิดจากการทำงานของสมองในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนอื่นๆ และอวัยวะในช่องปาก เช่น ปาก ลิ้น คอ ปล้องเสียง ทำงานประสานกันโดยระบบสมองส่วนกลาง ทำให้เปล่งเสียงออกมาได้

2.3 การเขียน เมื่อวัยสูงขึ้นเด็กจะหัดเขียนโดยการควบคุมของกลไกการเคลื่อนไหวมือ ซึ่งเป็นการทำงานของระบบสมองที่ควบคุมในตอนต้นที่ให้เขียนอักษรและต่อมาการเขียนจะกลายเป็นเขียนได้โดยอัตโนมัติ

2.4 การขยายคำศัพท์ เด็กอายุมากขึ้นจะมีการขยายคำศัพท์มากขึ้นตามลำดับ ในวัยหัดขวบ อาจจะมีคำศัพท์ประมาณ 1,000 – 10,000 คำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมของตัวเด็กด้วย

ไม่เพียงแต่ลักษณะของสมองที่แตกต่างทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ต่างกันดังกล่าวเบื้องต้น แต่สมองของเด็กจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีกว่าเมื่อเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้นโรงเรียนในประเทศอังกฤษจึงกำหนดให้เด็กเรียนภาษาที่สองหรือเรียนภาษาต่างประเทศมากขึ้น

สมองของมนุษย์นั้นยังสามารถพัฒนาให้ใช้ได้ดียิ่งขึ้น ไม่ว่าจะอยู่ในวัยใดก็ตาม ดังนั้นเราจึงควรเรียนรู้และพัฒนาสมองของตนเองและผู้เรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีในการเรียนการสอนด้วย

บุญชัย โกศลธนากุล (2545: สัมภาษณ์) ได้กล่าวเรื่องการเรียนภาษาให้เก่งว่า นอกจากผู้เรียนต้องรู้คำศัพท์มาก รู้ไวยากรณ์ภาษาชัดเจน รู้จักหลักการออกเสียงได้อย่างถูกต้องแล้วผู้เรียนต้องเป็นผู้พูดภาษาแม่ของตนได้อย่างชัดเจนและมีความคิดที่จัดลำดับเป็นเพราะผู้เรียนที่พูดภาษาแม่ได้ชัดเจนเป็นผู้ที่เรียนรู้สังเกตการออกเสียงในภาษาแม่ได้ จะสังเกตและฝึกฝนการออกเสียงในภาษาอื่นได้ดีด้วย และการที่ผู้เรียนมีลำดับความคิดที่ชัดเจนมีเหตุผล ทำให้สามารถถ่ายทอดสื่อสารภาษาอื่นได้อย่างมีลำดับช่วยให้สื่อสารเข้าใจกับเจ้าของภาษาได้ดีขึ้นด้วย

จากการศึกษาเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่าพื้นฐานทางกายภาพเรื่องสมองของมนุษย์ในวัยและเพศที่แตกต่างกันมีผลต่อศักยภาพในการเรียนรู้ การเรียนรู้ภาษาในวัยเด็กจะเกิดการแทรกแซงภาษาแม่ได้น้อยและเรียนรู้ภาษาที่สองได้ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด

1.1.2 วิธีการพัฒนาสมองเพื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

แม้ว่าทุกคนจะมีสมองที่มีศักยภาพแตกต่างกัน แต่ทุกคนสามารถพัฒนาสมองให้ดีขึ้นเพื่อเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีผู้เชี่ยวชาญได้กล่าวถึงวิธีการพัฒนาสมองไว้ดังต่อไปนี้

วอร์ด และ ดาเลย์ (2549: 7-11,17) กล่าวถึงความสำคัญของสมองต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของมนุษย์ และวิธีพัฒนาสมองให้ดียิ่งขึ้น สรุปได้ดังนี้

1. การคิดและกระทำด้านบวก การทำงานของสมองถูกควบคุมโดยปฏิกิริยาเคมีในสมอง ความคิดและการกระทำที่เป็นบวก สามารถผลิตสารเคมีที่เกื้อกูลต่อการคิดอย่างมีเหตุผลและเก็บไว้เป็นความจำได้ ความรู้สึกว่าคุณถูกคุกคามหรือถูกกดดันบีบคั้นสามารถผลิตสารเคมีที่ขัดขวางความคิดที่ปลอดโปร่งและการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติได้

2. การลดมลภาวะของเสียง คลื่นสมองที่มีความถี่สูง ทำให้ประสิทธิภาพการทำงานของสมองน้อยลง เสียงจากสภาพแวดล้อม เช่น การจราจร เพลงเร็วๆ ล้วนทำให้คลื่นสมองอยู่ย่านที่มีความถี่สูงเรียกว่าย่านความถี่ เบตา ทำให้ไม่สามารถเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงได้ รู้สึกสมองอ่อนล้าทั้งที่ร่างกายยังแข็งแรงอยู่ ทั้งครูและศิษย์จะต้องลดมลภาวะของเสียงต่างๆ เพื่อให้เกิดสภาพการเรียนรู้ที่ดีที่สุด การฟังเพลงดนตรีจังหวะช้าๆ การพักผ่อนและมีความสงบ ทำให้สมองผ่อนคลาย มีผลทำให้สมองปลดปล่อยคลื่นอัลฟาได้มากขึ้น ซึ่งทำให้สมองเกิดความจำและการเรียกความจำได้ง่ายและเร็วที่สุด

3. การผ่อนคลายของสมอง จะทำให้ผลของการเรียนรู้มีประสิทธิภาพขึ้นโดยไม่ต้องใช้ความพยายามเท่าใดนักก็ประสบความสำเร็จได้ วิธีการผ่อนคลายให้กับสมองที่ทำได้ง่ายที่สุด คือ

- ดื่มน้ำสะอาดบ่อยๆ รับประทานอาหารที่ดีบำรุงสมอง
- ผีอกหายใจอากาศบริสุทธิ์เข้าเต็มปอด หายใจยาวๆ ที่ถูกวิธี
- ฟังดนตรีที่มีจังหวะช้าๆ แบบคลาสสิก
- ออกกำลังกายแบบแอโรบิก ออกไปสัมผัสกับแสงแดดบ้าง
- อยู่ในอิริยาบถผ่อนคลายหรือนั่งสมาธิ อธิษฐาน
- นอนหลับพักผ่อนอย่างเพียงพอ
- ใช้วัสดุจากธรรมชาติ
- การรับรู้กลิ่น ใช้เครื่องสมุนไพร เครื่องเทศ เครื่องหอมบำบัด
- เลือกใช้สีสันทันที่ถูกใจทำให้เกิดการรับรู้ เข้าใจอย่างมีสติปัญญา

วิธีง่ายๆ เหล่านี้สามารถสร้างพลังให้สมองอย่างรวดเร็ว สามารถรักษาความเชื่อมโยงระหว่างสมองทั้งซีกขวากับซีกซ้ายได้คือ กำจัดสารเคมีที่ก่อให้เกิดความเครียด และช่วยเพิ่มสารเคมีที่มีประโยชน์ต่อสมอง รวมทั้งเสริมให้สมองทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

จากการศึกษาเอกสารเรื่องการพัฒนาสมองเพื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ สรุปได้ดังนี้

1. การสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายของสมอง เพื่อเตรียมพร้อมด้านสมองสำหรับการเรียนภาษา โดยใช้ประโยชน์จากความรู้ความเข้าใจระบบการทำงานของสมองกับภาษา ในการเตรียมพร้อมสมองที่ผ่อนคลาย เช่น การเตรียมบทนำในแต่ละบทด้วยคำพูดที่เสริมสร้างในด้านคิดบวก การจัดเตรียมกิจกรรมทางกายภาพ เช่น เกมสติกสมองก่อนเรียน การเตรียมน้ำดื่มสะอาด การแนะนำผู้เรียนในการเตรียมและพัฒนาสมองและกายภาพที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เพื่อกระตุ้นสมองในการเรียน เช่น จัดทัศนศึกษา การจัดกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

2. การจัดการกับเสียงที่รบกวนการเรียนรู้ และจัดเสริมการใช้เสียงที่เสริมสร้างสมอง ถ้าบรรยากาศของสถานที่เรียนเต็มไปด้วยเสียงอีกทีก็คริกโครมจะไม่เสริมสร้างการเรียนรู้ การเรียนการสอน การใช้เสียงดนตรีที่เหมาะสมในบางกิจกรรมจะเป็นประโยชน์ต่อสภาวะการเรียนรู้

3. เข้าใจสภาพพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคนมากขึ้น เช่น สมองของชายและหญิงในการเรียนสิ่งต่างๆ ความถนัดต่างกัน พื้นฐานการเรียนรู้ ประสบการณ์ และความสนใจในภาษาที่แตกต่างกัน จะทำให้ผู้สอนไม่เปรียบเทียบและทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียด แต่ผู้สอนจะสามารถเข้าใจและช่วยเสริมแรงให้ผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง และสนุกในการเรียนรู้ภาษา

1.1.3 ความหมายของภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ

ความหมายของการพูดสองภาษาและภาษาต่างประเทศนั้น มีผู้ให้ความหมายมากมาย ดังนี้

วิกิพีเดีย (2012: Online) ได้อธิบายว่า ภาษาแรก (หรือเรียกว่า ภาษาแม่-mother language หรือ ภาษาถิ่น-native language) เป็นภาษาแรกที่เด็กได้เรียนตั้งแต่เกิด เป็นภาษาที่เรียนอย่างเป็นธรรมชาติ และภายหลังจะเรียนหลักไวยากรณ์ด้วยก็ได้ ภาษาแม่จะถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งสู่อีกหนึ่งอย่างธรรมชาติ ภาษาแรกนี้อาจจะมีมากกว่าสองภาษาก็ได้ ในกรณีที่เด็กมีพ่อแม่ที่พูดภาษาต่างกัน เช่น เด็กที่มีพ่อเป็นชาวฝรั่งเศสและมีแม่เป็นชาวอังกฤษ เด็กจะพูดภาษาแม่ได้ทั้งสองภาษา เมื่อเด็กโตขึ้นถ้าได้อยู่ที่อังกฤษก็จะพูดภาษาอังกฤษได้ดีกว่าภาษาฝรั่งเศสได้ ลักษณะของภาษาแม่จะเป็นภาษาที่เด็กพูดและเข้าใจได้ดีที่สุด จะแสดงถึงสังคมวัฒนธรรมของผู้พูด และเป็นภาษาที่ใช้เป็นสื่อแสดงความรู้สึกภายในได้อย่างลึกซึ้งกว่าภาษาอื่น

ภาษาที่สอง (L2 หรือ second language) คือภาษาอื่นๆที่ใช้น้อยกว่าภาษาแรก มักจะถูกเรียกโดยหลักของภาษาศาสตร์ว่า การได้มาซึ่งภาษาที่สอง (Second language – Acquisition หรือ Second language-Learning) เพราะจะต้องมีขั้นตอนแนวทางในการเรียน ประมาณปี พ.ศ.2503 เป็นต้น

มาได้เกิดทฤษฎีการสอนภาษาที่สองขึ้นมากมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สองได้อย่างคล่องแคล่วเหมือนเจ้าของภาษา (ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องนี้เพิ่มมากขึ้นในหัวข้อการสอนภาษาตามแนวการสื่อสาร) นอกจากนี้ภาษาที่สอง อาจจะหมายถึงภาษาที่สาม สี่ห้าหรือมากกว่านั้นของผู้เรียนก็ได้

ภาษาต่างประเทศ ต่างจากภาษาที่สองในแง่ของการใช้ภาษา เช่น ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของประเทศอินเดีย บังคลาเทศ ปากีสถาน เพราะเป็นภาษาราชการและภาษาทางธุรกิจในประเทศเหล่านั้น ภาษาอังกฤษจึงไม่ใช่ภาษาต่างประเทศสำหรับสำหรับประเทศนี้แต่อย่างใด สำหรับประเทศจีนยกเว้นเกาะฮ่องกง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศสำหรับประเทศจีน เพราะไม่ได้ใช้เป็นภาษาทั่วไปในประเทศ แต่ชาวจีนเรียนเพื่อใช้ในการค้า เพื่อศึกษาต่อประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อติดต่อด้านการทูต เป็นต้น

อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 4-5) ได้ให้ความหมายว่า ภาษาที่สองหมายถึงภาษาที่ผู้เรียนเรียนเพื่อใช้รองไปจากภาษาแรก ภาษาที่สองนี้อาจจะเป็นภาษาราชการ หรือภาษาที่ใช้ในประเทศที่เป็นอาณานิคม ส่วนภาษาต่างประเทศหมายถึงภาษาอื่นที่ผู้เรียนเรียนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้ภาษานั้น

แต่ ม.ล. จรัลวิไล จรุงุญโรจน์ (2552: 63-65) ได้กล่าวว่า ภาษาอื่นๆ นอกเหนือจากภาษาแรก นอกจากจะเรียกว่าเป็นภาษาที่สอง ภาษาที่สาม ภาษาที่สี่แล้ว เราอาจจะเรียกว่าภาษาต่างประเทศด้วยก็ได้ และการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศย่อมแตกต่างจากการเรียนรู้ภาษาแรกซึ่งเป็นการเรียนแบบธรรมชาติตั้งแต่เกิด

จากการศึกษาเอกสารเรื่องความหมายของภาษาแม่ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ สรุปได้ว่า การเรียนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ แตกต่างจากการเรียนภาษาแม่ และการเรียนภาษาที่สอง อาจเกี่ยวเนื่องกับการปกครองของประเทศ การอพยพการย้ายถิ่นฐาน ภาษาชนกลุ่มต่างๆ รวมทั้งความแตกต่างของการเรียนภาษาต่างประเทศ การสร้างแบบเรียนสำหรับแต่ละกลุ่มและการใช้กิจกรรมในการสอนย่อมแตกต่างกันด้วย

1.1.4 วิธีการสอนและการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

ม.ล.จรัลวิไล จรุงุญโรจน์ (2552: 63-65) ได้กล่าวว่าการเรียนภาษาที่สองมี 2 วิธีหลักๆ คือ

1. เรียนแบบที่ผู้สอนอธิบายกฎไวยากรณ์และคำศัพท์ให้ผู้เรียนฟัง วิธีนี้เรียนในห้องเรียน และประเทศไทยสอนภาษาอังกฤษโดยวิธีนี้เป็นส่วนมาก

2. เรียนแบบธรรมชาติ คล้ายกับที่เด็กเรียนภาษาแรก คือผู้เรียนต้องได้รับฟังการใช้ภาษาจริงและผู้ฟังเรียนรู้โดยการฟังและค่อยๆ สรุปกฎเกณฑ์ทางภาษาเอง เช่น ชาวจีนรุ่นแรกๆ ที่เข้ามาทำมาหากินในประเทศไทยก็เรียนรู้ภาษาไทยโดยวิธีนี้ และผู้เรียนที่มีอายุน้อยสามารถเรียนแบบธรรมชาตินี้ได้ดีกว่าผู้ที่มีอายุมาก เพราะกล้ามเนื้อในการออกเสียง จะมีความสามารถน้อยลงเมื่ออายุมากขึ้น คนที่เรียนภาษาที่

สองที่มีอายุต่ำกว่า 7 ปี จะมีโอกาสสูงที่จะมีสำเนียงเหมือนเจ้าของภาษา และผู้ใหญ่มีเวลาที่จำกัดและความสามารถของกล้ามเนื้อในการออกเสียงไม่ดีพอที่จะเรียนแบบธรรมชาติได้ดี ดังนั้น ผู้ใหญ่จะเรียนได้ผลดีกว่าโดยเรียนในห้องเรียน และมีแบบเรียนในการอธิบายไวยากรณ์ คำศัพท์ ซึ่งวิธีเรียนในห้องเรียนเช่นนี้ก็ ไม่เหมาะกับการสอนภาษาที่สองให้เด็ก ๆ เพราะความตั้งใจและความเข้าใจในคำต่างๆ เช่น นามธรรม ยากเกินกว่าที่จะอธิบายให้เด็กเข้าใจได้

ปัญหาและวิธีแก้ไขในการเรียนรู้ภาษา พิณฑิพย์ ทวยเจริญ(2539: 6-33) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนไม่สามารถเรียนภาษาต่างประเทศได้อย่างสัมฤทธิ์ผลเนื่องมาจากลักษณะทางธรรมชาติดังต่อไปนี้

1. ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาของตนมาตั้งแต่เด็กจะมีลักษณะแนวความคิดที่สัมพันธ์กับภาษาแม่แน่นอยู่ตลอดเวลา

2. ผู้เรียนมักจะมีปัญหาทางด้านวัฒนธรรมและสถานการณ์ที่ต่างไปจากภาษาแม่ที่นอกเหนือไปจากความแตกต่างทางด้านภาษา ซึ่งได้แก่ความแตกต่างด้านเสียง คำ ความหมาย และโครงสร้างทางไวยากรณ์ ปัญหาทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นนั้นหมายถึง การจัดหมวดหมู่สิ่งของ คน ลักษณะอาการ เวลา ตลอดจนสถานที่ ซึ่งแตกต่างไปจากประเทศของตน

3. ปัญหาทางด้านอายุ ยิ่งอายุมากก็ยิ่งต้องใช้ความพยายามมากขึ้น เนื่องจากเคยชินกับรูปแบบหรือโครงสร้างภาษาแม่ และมักจะนำไปใช้ในภาษาต่างประเทศที่เรียกว่า เกิดการแทรกซ้อนของภาษาแม่ และในเรื่องของระบบเสียง ถ้าเรียนภาษาหลังวัยรุ่น การทำงานของสมองคงตัวและไม่ยืดหยุ่นอีกต่อไป ดังนั้นการออกเสียงต่างประเทศมักทำได้ไม่เหมือนเจ้าของภาษา อย่างไรก็ตามมีข้อยกเว้นถ้าได้รับการฝึกฝนในสิ่งแวดล้อมที่ใช้ภาษาต่างประเทศนั้นๆ จริงจัง และมีผู้สอนหรือผู้ช่วยเหลือแก้ไขให้สม่ำเสมอ ผู้ใหญ่ก็อาจจะออกเสียงคล้ายเจ้าของภาษาได้ การแทรกซ้อนของภาษาแม่หรือที่เรียกว่า อิทธิพลของภาษาแม่ที่อาจก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาต่างประเทศ คือ

อิทธิพลทางด้านภาษา มีสองประเภท ภาษาแม่ที่คล้ายคลึงกับภาษาต่างประเทศ และภาษาแม่ที่แตกต่างกับภาษาต่างประเทศ ดังจะพิจารณาระดับ ดังนี้

ระดับระบบเสียง ความยากลำบากในการเรียนภาษาต่างประเทศขึ้นอยู่กับเสียงและจำนวนระบบเสียงของภาษาแม่

ระดับไวยากรณ์ ภาษาที่มาจากตระกูลเดียวกันจะทำให้การเรียนไวยากรณ์ง่ายกว่า

ระดับความหมาย การใช้ศัพท์คำหนึ่งๆ ผิดความหมาย หรือไม่ตรงความหมาย หรือการแปลความหมายโดยไม่คำนึงถึงสถานการณ์หรือบริบทก็จะทำให้ความหมายผิดไป

อิทธิพลด้านสังคม ในการเรียนรู้ภาษาแม่ เด็กได้เรียนรู้ภาษาโดยมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) กับคนรอบด้าน ลักษณะการเรียนรู้แบบธรรมชาติเช่นนี้จะช่วยในการเรียนภาษาต่างประเทศ ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยคือไม่สามารถหาสังคมที่จะเรียนหรือฝึกภาษาอังกฤษแบบ

ธรรมชาติเช่นนี้ได้ อย่างไรก็ตาม การฟังวิทยุ ดูภาพยนตร์ หรืออ่านสิ่งตีพิมพ์ในภาษาต่างประเทศ ก็จะช่วยให้เรียนภาษานั้นได้ดีขึ้น

อิทธิพลด้านจิตวิทยา แม้ว่าผู้เรียนจะได้อยู่ในประเทศนั้น มีสภาพสังคมที่เอื้อต่อการเรียนภาษานั้น แต่ปรากฏว่าผู้เรียนก็ไม่สามารถเรียนรู้ภาษาประเทศนั้นได้ดี เช่น ชาวจีนที่อพยพมาอยู่ในประเทศไทย

4. แรงจูงใจ การกระทำสิ่งใดๆ ให้ประสบความสำเร็จ บุคคลนั้นต้องมีความตั้งใจ ความตั้งใจจะมีมากหรือน้อยขึ้นกับแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ภาษาแม่ เด็กมีแรงจูงใจสูงในการที่จะสื่อเพื่อได้สิ่งที่ต้องการ หรือเพื่อเป็นการยอมรับของสังคม ดังนั้นธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่และภาษาต่างประเทศเรื่องแรงจูงใจนั้นต่างกัน แต่อาจนำแนวทางเรื่องแรงจูงใจมาใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศได้

ประสงค์ วิทยณสุข (2523:20-21) กล่าวว่าผู้สอนควรที่จะช่วยแก้ไขปัญหารื่องการแทรกแซงของภาษาแม่ ซึ่งทำได้ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนได้รู้ถึงการพูดไม่ชัดของตน เพื่อจะแก้ไขการพูดโดย
  - 1.1 ให้ฟังเสียงของตนเองจากเทป
  - 1.2 ให้เพื่อนช่วยฟังและวิจารณ์เสียงของตน
2. ช่วยให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการแก้ไขการพูดไม่ชัดจน
3. การแก้ไขเสียงที่เป็นปัญหามีลำดับขั้นตอนดังนี้
  - 3.1 ฟังเสียงจนสามารถแยกความแตกต่างของเสียงที่ถูกต้องและผิด
  - 3.2 ฟังออกเสียงที่มีปัญหาในระดับเสียง (Isolated sound level)
  - 3.3 ฟังออกเสียงที่มีปัญหาในระดับพยางค์ (Syllable level) ที่มีความหมายและไม่มี

ความหมาย

- 3.4 ฟังออกเสียงที่มีปัญหาในระดับคำ (Word level)
- 3.5 ฟังออกเสียงที่มีปัญหาในระดับประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (Sentence level)
- 3.6 ฟังออกเสียงพูดในระดับการสนทนา (Conversation speech)

เทคนิคและวิธีการในการฝึกแก้ไขการออกเสียง

1. ฝึกการแก้ไขเป็นกลุ่ม (Group Therapy)
2. ฝึกแก้ไขหน้ากระจกเงา (Mirror Practice)
3. ฝึกบริหารริมฝีปากและลิ้น (Labial and Tongue exercise)
4. ฝึกฟังและฝึกแยกความแตกต่างของเสียง (Auditory Discrimination)
5. วิธีเร้าและตอบสนอง (Stimulus-Response Method)
6. วิธีการแสดงตำแหน่งที่เกิดของเสียง (Phonetic Placement Method)

7. วิธีแยกความรู้สึกจากประสาทสัมผัส (Moto-Kinesthetic Method)

8. วิธีที่ให้คำที่เป็นตัวชี้แนะ (Key word Method)

จากการศึกษาเรื่องดังกล่าวนี้ทำให้ผู้วิจัยอาจวิเคราะห์หือทธิพลของภาษาแม่ที่มีต่อการเรียนภาษาไทย และช่วยให้ผู้เรียนสังเกตและแก้ไขปัญหาการแทรกแซงของภาษาแม่ที่จะเกิดขึ้นได้

1.1.5 คุณสมบัติที่ดีของผู้สอนภาษาให้ชาวต่างชาติ

สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธุ์ (2544:120-130) ได้กล่าวถึง ผู้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติควรมีคุณสมบัติที่ดีพื้นฐาน 5 ประการสำหรับการสอนได้อย่างสัมฤทธิ์ผลและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ดังนี้คือ

1. เข้าใจจิตวิทยาการเรียนรู้

การเรียนรู้ภาษาแรกหรือภาษาต่างประเทศตั้งแต่เด็กเป็นการเรียนแบบธรรมชาติโดยการได้ฟังบ่อยๆ ค่อยๆ หัดพูด นานๆ เข้าก็จะพูดได้คล่อง แต่การเรียนของภาษาต่างประเทศของผู้ใหญ่นั้นมีเวลาจำกัดการเรียนแบบธรรมชาติจึงใช้ได้ผลน้อยกว่า ผู้สอนต้องเข้าใจจิตวิทยาการเรียนรู้ของมนุษย์ว่าการเรียนรู้อย่างเป็นทางการต้องมีขั้นตอน มีระเบียบแบบแผนและโครงสร้างที่แน่นอน เมื่อผู้เรียนแม่นยำในโครงสร้างพื้นฐานแล้วก็จะสามารถเสริมสร้าง ขยายความรู้และเกิดทักษะทางภาษาได้

2. รู้วิธีการและเทคนิคที่ดีในการสอนภาษาต่างประเทศ

การเรียนภาษาต่างประเทศในเวลาจำกัดเป็นเรื่องที่เคร่งเครียด ดังนั้นผู้สอนควรรู้วิธีและเทคนิคการสอนจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยความเข้าใจ รวดเร็ว ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ ไม่เบื่อหน่าย และผู้เรียนสามารถฝึกฝนได้มากขณะอยู่ในห้องเรียน ผู้สอนควรสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้แสดงออกมากที่สุด ผู้เรียนจะสามารถสร้างสรรค์และขยายองค์ความรู้ได้เองหลังจากได้เรียนโครงสร้างพื้นฐานระดับหนึ่ง การมีวิธีและเทคนิคที่ดีจะทำให้ผู้สอนสามารถสร้างสื่อการสอน และกิจกรรมที่น่าสนใจเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

เนื่องจากวิธีและเทคนิคการสอนเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นผู้สอนควรพัฒนาวิธีและเทคนิคการสอนจากตำรา บทความต่างๆ อย่างไรก็ตามมีผลงานเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอนภาษามากมายซึ่งมาจากแนวคิดที่มีปรัชญาพื้นฐานที่ต่างกัน ดังนั้นจึงต้องเข้าใจปรัชญาเบื้องต้นของผลงานเหล่านี้ก่อนนำมาใช้ จึงจะเกิดประโยชน์ในการนำมาประยุกต์ใช้ หรือจัดอบรมเชิงปฏิบัติการผู้สอนโดยเชิญผู้มีประสบการณ์มาแบ่งปันความรู้ แลกเปลี่ยนและเสริมสร้างกันในด้านนี้มากขึ้น

โดยทั่วไปมีการแบ่งองค์ความรู้ในการเรียนภาษาออกเป็น 4 ระดับคือ ระดับเบื้องต้น (Begining) ระดับกลาง (Intermediate) ระดับสูง (Advance) และระดับใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา (Superior) ระดับที่สอนยากที่สุดคือระดับเบื้องต้น เพราะระดับเบื้องต้นเป็นการปูพื้นฐาน หากพื้นฐานไม่ดีจะก่อปัญหาในการเรียนด้านอื่นๆ ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยที่เป็นชาวต่างประเทศหลายท่านไม่ยอมให้ผู้สอนชาวไทยสอนระดับเบื้องต้นให้กับนักศึกษาของตน ด้วยเหตุผลหลักคือ ผู้สอนชาวไทยจำนวนมาก

ไม่เข้าใจภาษาไทยดีพอที่จะอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้ ดังนั้นผู้สอนชาวไทยจึงควรพัฒนาวิธีและเทคนิคการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของผู้เรียน

ผู้สอนควรทำความเข้าใจในแบบเรียนและบทเรียนแต่ละบทอย่างดี เพราะผู้สร้างบทเรียนจะใช้แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สร้างบทเรียนจะมีความคิดในการสอนและนำเสนอคำศัพท์ โครงสร้าง และรูปแบบการฝึกหัดอย่างมีลำดับขั้นตอน ถ้าผู้สอนไม่เข้าใจแต่มีแนวคิดที่ต่างจากผู้สร้างแบบเรียนที่ใช้จะก่อให้เกิดความขัดแย้งในการเรียงลำดับเนื้อหาและวิธีการสอน เช่น ผู้ที่สอนด้วยวิธีการ Silent Way ย่อมใช้บทเรียนที่ต่างจากผู้สอนด้วยแนว Communicative Method ที่มุ่งเน้นการสื่อความเข้าใจ บทเรียนที่สอนภาษาไทยหลักสูตรเร่งรัดย่อมต่างจากบทเรียนที่สอนชาวต่างชาติที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย การที่ผู้สอนเข้าใจแนวคิดของผู้สร้างแบบเรียนนั้นจะช่วยให้ผู้สอนสามารถสร้างเสริมให้บทเรียนน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

วิธีหนึ่งที่ดีที่จะช่วยให้ผู้สอนเข้าใจแนวคิดของแบบเรียนได้อย่างถ่องแท้คือการสร้างและพัฒนาบทเรียนด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะต้องสร้างบทเรียนโดยมีแนวคิดที่แน่นอน มีเป้าหมายชัดเจนผู้สอนมีการวิเคราะห์บทเรียนและวิเคราะห์ผู้เรียนในเวลาเดียวกัน ทำให้การสร้างบทเรียนเป็นไปตามความเข้าใจและแนวคิดของผู้สอนและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

3. รู้และเข้าใจภาษาไทยในระดับต่างๆ ดี

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีระดับในเรื่อง โครงสร้าง คำศัพท์ และการใช้ภาษาให้เหมาะสมตามสังคมและวัฒนธรรม ผู้สอนจึงจำเป็นต้องเข้าใจธรรมชาติของภาษาไทยเพื่อที่จะอธิบายให้ชาวต่างชาติซึ่งเรียนภาษาไทยด้วยเวลาที่จำกัด และวุฒิภาวะที่ต่างจากเด็กที่เรียนภาษาอย่างธรรมชาติ การสอนภาษาไทยเบื้องต้นให้ชาวต่างชาติ ต้องเข้าใจโครงสร้างของภาษาไทยในเรื่องระบบเสียงว่าประกอบด้วยพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ สามารถสอนการใช้ฐานกรณ์ในการออกเสียงรวมทั้งเข้าใจในเรื่องการใช้ระดับคำต่างๆ ตามวัฒนธรรมในสังคม เช่น ระดับคำเด็ก ผู้ใหญ่ ความสนิทสนม ททางการ คำราชาศัพท์ เป็นต้น ผู้สอนจึงควรพัฒนาความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยซึ่งเป็นพื้นฐานและประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ

4. รู้และสื่อสารในภาษาของผู้เรียนหรือภาษาอังกฤษได้

ผู้สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติควรที่จะสื่อสารกับผู้เรียนโดยใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนหรือภาษากลางคือภาษาอังกฤษเพราะจะช่วยลดระยะเวลาของการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มาก ช่วยลดความเครียดของผู้เรียนเพราะผู้เรียนสามารถซักถามและเข้าใจปัญหาในการเรียนได้ โดยเฉพาะผู้เรียนระดับต้น การอธิบายเรื่องลักษณะและธรรมชาติของภาษาต่างประเทศ ความเหมือนและความแตกต่างด้านเสียง คำ และประโยค การอธิบายวิธีการออกเสียง การอธิบายความหมายของคำและความหมายที่ใกล้เคียงกันและความหมายทางสังคมและวัฒนธรรม จำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาแม่หรือภาษากลางทั้งสิ้น

แต่ผู้สอนควรใช้ภาษาแม่หรือภาษาอังกฤษด้วยวัตถุประสงค์เพื่อการสอน ไม่ใช่ใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนเพื่อฝึกฝนภาษาของผู้สอน จะทำให้ผู้เรียนได้ยินแต่ภาษาของตนแทนที่จะได้ฝึกภาษาไทย

5. การใช้สัทอักษรในการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองเพื่อช่วยในการจำเสียง

ม.ล.จรัลวิไล จรุงญโรจน์ (2552: 212-216) ได้กล่าวเช่นเดียวกัน ถึงความจำเป็นในการเรียนรู้และการใช้สัทอักษรในการสอนภาษาต่างประเทศ สรุปได้ดังนี้

1. สัทอักษรช่วยให้ผู้เรียนทราบถึงความแตกต่าง ของการออกหน่วยเสียงในแต่ละภาษา และช่วยให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนการใช้ฐานกรณการออกเสียงภาษาต่างประเทศที่แตกต่างจากภาษาแม่ของผู้เรียนได้ดีขึ้น

2. สัทอักษรทำให้ผู้เรียนสามารถจดบันทึกเสียงภาษาต่างประเทศที่เรียน เป็นตัวเขียนได้อย่างชัดเจนและถูกต้องมากขึ้น ซึ่งช่วยในการจำและนำไปทบทวนได้ เพราะการใช้สัทอักษรโดยใช้ภาษาแม่ของผู้เรียน ในบางหน่วยเสียงไม่สามารถเขียนในการถ่ายเสียงได้ เนื่องจากไม่มีหน่วยเสียงนั้นในภาษาแม่ของผู้เรียน

นอกจากนี้สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์ ยังได้กล่าวถึงเรื่องเทคนิคการสอนภาษาไทยเบื้องต้นว่า ควรจะสอนโดยพิจารณาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือเริ่มจาก การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ เพราะกระบวนการเรียนรู้อย่างธรรมชาตินั้นแต่ละทักษะจะมีวิธีการเรียนรู้และการสอนที่มีความแตกต่างกัน การเรียนรู้วิธีการและเทคนิคการสอนที่ดีจะทำให้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สำหรับเทคนิควิธีสอนการฟังและพูด สรุปได้ดังนี้คือ

ก. การสอนการฟัง หลังจากผู้สอนได้ให้ความรู้พื้นฐานของการออกเสียงภาษาไทย การเปรียบเทียบความเหมือนและแตกต่างของเสียงกับภาษาแม่แล้ว ผู้สอนจะต้องออกเสียงภาษาไทยชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงที่ถูกต้องจะทำให้ผู้เรียนออกเสียงตามอย่างถูกต้องได้ซึ่งเป็นการเริ่มต้นที่สำคัญ ผู้สอนต้องสังเกตการออกเสียงของผู้เรียนและช่วยแก้ไขและสอนวิธีการออกเสียงที่ถูกต้อง สิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับการออกเสียง ซึ่งอาจจะแตกต่างกับภาษาของผู้เรียน การออกเสียงที่ไม่ถูกต้องในภาษาไทยจะทำให้ความหมายที่สื่อแตกต่างออกไป จึงจำเป็นต้องใช้เทคนิคหรือสร้างสื่อในการสอน เช่น เสียงก้อง เสียงมีลม กับไม่มีลม เช่น ด-ต , ก-ค ให้ทดสอบออกเสียง เช่น ใครขายไข่ไก่ เสียงสระสั้นยาว เช่น อะ-อา ในหลายประเทศสระสั้นยาวไม่มีความแตกต่างในความหมาย รูปปากมีความสำคัญต่อลักษณะของเสียงสระ เช่น การออกเสียงอิ ต้องให้ริมฝีปากแผ่ออก

ข. การสอนการพูด หลังจากผู้เรียนฝึกฟังเสียงแล้วจะพยายามพูด และในการสอนพูดนั้น ผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางมากที่สุด ผู้สอนให้คำศัพท์และออกเสียงชัดเจนเป็นตัวอย่าง เทคนิคในการสอนพูด เช่น สอนสิ่งที่ผู้เรียนสนใจมากที่สุด เช่น การสอนพูดในสถานการณ์ต่างๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ได้ทันที เช่น การทักทาย การแนะนำตัว ครอบครัว ที่พัก การถามทาง เป็นต้น สอนการ

ใช้ศัพท์อักษร เพราะผู้เรียนยังเขียนภาษาไทยไม่ได้ และภาษาแม่อาจจะไม่มีเสียงที่ใช้ในภาษาไทย การสอนใช้ศัพท์อักษรเป็นเครื่องมือที่จำเป็นช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายเสียงได้ใกล้เคียงและนำไปฝึกฝนได้ สอนโครงสร้างประโยคธรรมดาที่สั้น เข้าใจง่าย เป็นประโยคไม่ซับซ้อน เป็นประโยคที่ใช้บ่อยและใช้ทั่วไป ฝึกพูดบ่อยๆ และให้มีการฝึกใช้คำศัพท์แทนที่ในประโยค การสร้างสถานการณ์จำลองในชีวิตประจำวันให้ผู้เรียนได้ฝึกพูด ผู้เรียนจะรู้สึกสนุกกับการเรียน เสริมกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น ให้ผู้เรียนสัมภาษณ์คนไทย หรือไปซื้อของและควรจะสอนภาษาไทยในบริษัทไทยศึกษา เนื่องจากภาษาไทยระดับต้นเป็นการเรียนระดับพื้นฐานเท่านั้น ดังนั้นในการสอนทุกบทควรสอดแทรกความรู้ด้านวัฒนธรรมบ้าง เพื่อให้บทเรียนน่าสนใจ เช่น ความเชื่อ ประเพณี มารยาทในสังคมไทย เป็นต้น

สงบ ลักษณะ; และ สมพร จารุณัฐ (2540 :2) ได้กล่าวถึงผู้สอนว่าจะต้องมีวางแผนการเรียนการสอน และมีกระบวนการใช้สื่อการเรียนการสอน ต้องสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และบรรลุเป้าหมายของการเรียนและครูควรใช้ สื่อการเรียนการสอนหลายรูปแบบ เช่น หนังสือ ภาพยนตร์ เทปเสียง เป็นต้น

วูลเลย์ (Ian Woosley 2012: Online) กล่าวว่า ผู้เรียนมีความหลากหลายความสามารถและความฉลาดก็แตกต่างกัน และที่สำคัญผู้เรียนมีทักษะที่ถนัดในการเรียนรู้ต่างกัน ดังนั้นผู้สอนจึงควรจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน วูลเลย์(อ้างอิง Ellis. 1997: Online) ได้จัดแบ่งประเภทของผู้เรียนเป็น 4 แบบ คือ

1. ผู้เรียนแบบคอนกรีต (Concrete Learners) เป็นกลุ่มที่ใช้ขั้นตอนในการเรียนรู้ข้อมูล ผู้เรียนกลุ่มนี้ชอบเรียนโดยการใช้ เกมส์ ภาพ ภาพยนตร์ วีดีโอ การใช้เทปบันทึกเสียง จับคู่ฝึกพูด การฝึกภาษาออกชั้นเรียน
2. ผู้เรียนแบบนักวิเคราะห์ (Analytical Learners) เป็นกลุ่มที่มุ่งวิเคราะห์ปัญหา และขั้นตอนโดยใช้หลักการมีเหตุผล ผู้เรียนกลุ่มนี้ชอบเรียนไวยากรณ์ ชอบเรียนแบบมีตำราหรือคู่มือ อ่านหนังสือประกอบ อ่านหนังสือพิมพ์ ชอบเรียนตามลำพัง หากจุดผิดพลาดการเรียนด้วยตนเอง และชอบศึกษาปัญหาที่ผู้สอนตั้งคำถามไว้
3. ผู้เรียนแบบเน้นการสื่อสาร (Communicative Learners) เป็นกลุ่มผู้เรียนที่ยืดหยุ่น ชอบการเรียนแบบสื่อสาร การพูดคุยแลกเปลี่ยนในการเรียนรู้ ผู้เรียนกลุ่มนี้ชอบเรียนรู้โดยการดู ชอบฟังเสียงและพูด และมีปฏิสัมพันธ์ในสังคมกับเจ้าของภาษา ชอบเรียนบทสนทนา
4. ผู้เรียนแบบพึ่งพิงผู้นำ (Authority-Oriented Learners) เป็นกลุ่มผู้เรียนที่ต้องการครูสอน อธิบายทุกเรื่อง ผู้เรียนกลุ่มนี้ชอบเรียนโดยมีแบบเรียน ตำรา ชอบจดคำสอน ชอบเรียนหลักภาษา ชอบเรียนโดยอ่าน

ศรีวิไล พลมณี (2544:57-64) ได้กล่าวถึงการเป็นครูสอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศว่า ผู้สอนควรเข้าใจเป้าหมายของผู้เรียนเพื่อที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาไทยได้ อย่างไรก็ตามผู้สอนไม่ควรสอบถามในเรื่องส่วนตัวของผู้เรียน เช่น เรื่องครอบครัว เงินเดือน เพราะจะทำให้ผู้เรียนอึดอัด และผู้สอนควรมีความสัมพันธ์กับผู้เรียนพอควรแต่ก็ไม่ควรแบ่งปันสารทุกข์สุขดิบของผู้สอนแก่ผู้เรียนจนทำให้การสอนในแต่ละครั้งไม่บรรลุเป้าหมายในการสอน และผู้สอนต้องวางแผนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจะสอนเรื่องใดควรคิดถึงผู้เรียนว่าต้องการให้ครูสอนหรือไม่ และครูไม่ควรสอนวนวนและเสียเวลากับสิ่งที่ไม่ควรที่จะเสียเวลา ควรจัดหลักสูตร จัดเวลาในการสอนแต่ละเรื่อง ใช้กิจกรรมที่ตรงเป้าหมาย การมีแบบฝึกหัดที่เป็นลำดับ การใช้ตำรา สื่อการสอน แบบฝึกที่ผ่านการทดลองใช้มาแล้ว ถ้าผู้สอนที่ไม่ได้เป็นผู้จัดทำหลักสูตร กิจกรรม ตำรา สื่อการสอนและแบบฝึกด้วยตนเอง มักจะไม่เข้าใจแนวทฤษฎีของผู้จัดทำ จึงมักจะไม่เห็นความสำคัญกับขั้นตอนในการสอน อาจจะทำตัดและเพิ่มกิจกรรมอื่นๆแทน ซึ่งอาจจะเป็นผลดีต่อผู้เรียน หรืออาจจะทำให้เมื่อจบเวลาของหลักสูตรแต่ไม่สามารถจบในเนื้อหาได้ นอกจากนี้ผู้สอนควรให้ความสำคัญเรื่องการพูดภาษาไทยได้ชัดเป็นเป้าหมายแรกและเป็นเป้าหมายสำคัญยิ่งกว่าการพูดภาษาไทยให้ถูกไวยากรณ์ เพราะถ้าพูดภาษาไทยไม่ชัดจะมีปัญหาในการสื่อสาร การออกเสียงสระสั้นยาวและเสียงวรรณยุกต์จะต้องไม่ผิดเพี้ยน เพราะจะทำให้ความหมายเปลี่ยนไป เป้าหมายการเรียนภาษาไทยสัมพันธ์กับเป้าหมายชีวิตและจะต้องสะท้อนออกมาในการจัดหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้จุดประสงค์ที่จะไปสู่จุดหมายนั้นเป็นจุดหมายปลายทางของการเรียนภายในกรอบของเวลาซึ่งแต่ละคนมีจำกัด

วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ (2526: 68) ได้กล่าวว่าผู้สอนภาษาควรสอนเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการพูดกับเรื่องวัฒนธรรมด้วยเพราะการสอนวัฒนธรรมภาษาของเจ้าของภาษาขณะที่สอนนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศมีความเข้าใจมากขึ้น ผู้เรียนควรเรียนรู้ว่าการพูดที่ไม่สุภาพไม่เหมาะสมนั้นเป็นอย่างไร เพื่อผู้เรียนจะรู้จักหลีกเลี่ยงการพูดไม่สุภาพ ไม่เหมาะสมนั้น รวมทั้งการเรียนรู้ถึงหัวข้อสนทนาต้องห้าม (Taboos) ด้วย ผู้เรียนควรได้ทราบถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมภาษาศาสตร์ของภาษาทั้ง 2 ว่า คำพูดที่ถือว่าสุภาพหรือเหมาะสมในวัฒนธรรมหนึ่ง อาจจะไม่เป็นที่ยอมรับในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง เช่น การถามคนไทยว่า ไปไหน ในประเทศไทยถือว่าเป็นคำทักทายทั่วไป แต่สำหรับชาวอเมริกันถือเป็นการละลาละล้วงเป็นการถามเรื่องส่วนตัวมากเกินไป หรือการที่คนไทยต้องเรียกเพื่อนชาวอเมริกันที่อายุมากกว่ามากๆ ด้วยการเรียกชื่อเฉยๆ ไม่มีคำนำหน้า จะทำให้คนไทยรู้สึกอึดอัดมากเพราะขัดกับวัฒนธรรมไทย เป็นต้น

สุจิต เพียรชอบ (2531:140-154) ได้กล่าวว่า ผู้สอนควรใช้หลักจิตวิทยาในการสอนภาษาไทย เพื่อสร้างบรรยากาศและทำให้สภาพการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนี้

1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual differences) ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความถนัด และความสนใจทางภาษาของผู้เรียนมีความแตกต่างกัน นอกจากนี้เพศที่ต่างกันก็มีความถนัดทางภาษาต่างกัน ผู้หญิงจะมีความสามารถและทักษะการเรียนรู้ภาษาสูงกว่าผู้ชายและแม้จะเป็นเพศเดียวกันความสามารถในการเรียนก็ต่างกัน เนื่องจากพื้นฐานการเติบโตที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้สอนจึงควรคำนึงถึงความแตกต่างเหล่านี้ ก่อนสอนควรมีการทดสอบความสามารถทางภาษาของผู้เรียนก่อน ไม่ควรคาดหวังว่าผู้เรียนทุกคนจะทำได้เหมือนกันหมด แต่ผู้สอนต้องพยายามจัดระบบการเรียนการสอนและสร้างบรรยากาศให้นักเรียนทุกคนมีความรู้สึกได้ว่า ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาไทย

2. เรียนรู้เรื่องความพร้อม (Readiness) ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน ในต่างประเทศจะมีการทดสอบความพร้อมของผู้เรียน ซึ่งครูควรทดสอบว่าผู้เรียนมีความพร้อมเพียงใดในสิ่งที่ผู้สอนจะนำเสนอ

3. กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งเป็นผลอันเนื่องมาจากประสบการณ์ตรง การที่ผู้เรียนมีปฏิริยาโต้ตอบต่อสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้และได้นำไปใช้ในสถานการณ์จริง จะทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างถาวร

4. การเรียนรู้โดยมีจุดมุ่งหมาย (Purposeful Learning) ในการเรียนรู้นั้นถ้าผู้เรียนและผู้สอนมีจุดประสงค์หรือได้ประโยชน์ในการเรียนการสอนจะทำให้ผลการเรียนดียิ่งขึ้น ดังนั้นครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตั้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ เพื่อทำให้เกิดความต้องการและเป็นแรงขับในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

5. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learnin by Doing) ในการเรียนภาษานั้นผู้เรียนจะมีความคล่องแคล่วและเกิดทักษะทางภาษาก็เพราะมีประสบการณ์ตรง ครูไม่เพียงแต่บรรยาย แต่ควรจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนทักษะภาษา เช่น การพูด ฟัง อ่านและเขียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ในการเรียนมากขึ้น

6. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of Exercise) นักจิตวิทยาชื่อเทอนไดค์ (Therndike) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ดังนั้นครูควรจัดทำสื่อการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนบ่อยๆ เช่น แบบฝึกหัดต่างๆ การจัดประโยคต้นแบบ ทำให้ผู้เรียนฝึกฝนเป็นประจำจนเกิดความเข้าใจ

7. กฎแห่งผล (Law of Effect) เมื่อผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยในทักษะต่างๆแล้ว ผู้เรียนย่อมต้องการทราบผลการเรียนของตนเองเป็นอย่างไร ครูควรจะมีระบบแบบฝึกหัดและส่งคืนผู้เรียน ควรจะเขียนคำชมถ้าทำได้ดี ถ้าติ๊กควรติเพื่อก่อ และควรมีข้อเสนอแนะด้วยเพื่อนักเรียนจะทราบจุดบกพร่องและแก้ไขได้

8. กฎของการใช้และไม่ได้ใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนภาษานั้นถ้าไม่ใช้ก็จะลืม ดังนั้นครูควรจัดเนื้อหาในการเรียนภาษาที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันหรือเป็นประโยชน์

ในอนาคตจะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้อยู่เสมอ เพื่อพัฒนาการเรียนและการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น จนเกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น

9. แรงจูงใจ (Motivation) แรงจูงใจเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ในการเรียนภาษานั้นแรงจูงใจมี 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายนอก ซึ่งเกิดจากบุคลิกของครูที่จะสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนอยากเรียนหรือเด็กเรียน ทั้งการเตรียมการสอน กิจกรรมตำราในการสอนที่ดีจะสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน และแรงจูงใจภายนอกที่ดีจะมีผลในการสร้างแรงจูงใจประเภทที่สองได้ คือแรงจูงใจภายใน จากการที่ครูสร้างแรงจูงใจภายนอกอย่างดี ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนที่ดี ทำให้ผู้เรียนเองเกิดความกระตือรือร้น เกิดความใคร่รู้ใคร่เรียนขึ้น

10. การเสริมกำลังใจ (Reinforcement) การเรียนภาษาไทยนั้นผู้เรียนย่อมต้องการทราบว่า พฤติกรรมหรือทักษะทางภาษาของตนนั้นถูกต้องดีหรือไม่ การเสริมกำลังใจเป็นสิ่งสำคัญมาก ครูควรเสริมกำลังใจผู้เรียนเป็นระยะ ถ้าผู้เรียนทำถูกต้องควรชมเชย ถ้าผู้เรียนตอบไม่ถูกต้อง ครูไม่ควรแสดงกิริยาอาการหรือใช้คำพูดให้ผู้เรียนกระทบกระเทือนใจ การเสริมกำลังใจในทางบวกจะช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้น นักจิตวิทยาชื่อ สกินเนอร์ (Skinner) ได้พยายามที่จะให้มีการเสริมกำลังใจทางบวกเพื่อให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในตนเอง และรู้สึกว่าคุณเองประสบความสำเร็จ เขาเชื่อว่าถ้ามีการจัดสภาพแวดล้อมที่ดี มีการเสริมกำลังใจเป็นระยะๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดี

การเสริมกำลังใจมีหลายวิธี เช่น

1. การเสริมกำลังใจด้วยวาจา
2. การเสริมกำลังใจด้วยท่าทาง
3. การเสริมกำลังใจโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม
4. การเสริมกำลังใจด้วยการให้รางวัล

รูเบนสตีน (Ben Rubenstien, 2012: Online) ได้แนะนำวิธีการเรียนภาษา 20 ขั้นตอน ดังนี้

1. เรียนรู้การออกเสียงให้ถูกต้อง โดยเฉพาะเสียงที่ยาก ถามผู้เชี่ยวชาญในเรื่องฐานกรณการออกเสียง

2. ฝึกฝนเสียงวรรณยุกต์ น้ำหนักเสียง โดยใช้รูปประโยคง่ายๆ สั้นๆ ที่ใช้ในสังคม

3. ซื้อหนังสือสอนภาษาที่เรียนพร้อมเทปสำหรับบทเรียน เพื่อฝึกหัดฟังเสียง

4. ซื้อพจนานุกรมที่ดีๆ ในภาษาที่ต้องการเรียนรู้

5. ซื้อพจนานุกรมที่แปลภาษาแม่ของผู้เรียนเป็นภาษาที่ต้องการเรียนรู้

6. ซื้อหรือขอยืมหนังสือที่ใช้ภาษาที่เรียนอยู่มาอ่าน เช่น นิยายสั้น นิติสาร หนังสือพิมพ์

เป็นต้น

7. เรียนรู้หลักภาษา หลังจากรู้คำศัพท์พอสมควรแล้ว เช่นการใช้ คำสันธานเชื่อมคำศัพท์

8. เรียนรู้สำนวนและสุภาษิต คำพังเพย แม้จะไม่ใช้พูดแต่ช่วยความเข้าใจในการฟัง
9. หาเอกสารของครู หรือแบบเรียนของชั้นเรียนในภาษานั้น เช่นแบบเรียนสำหรับมัธยมต้น-ปลาย
10. ลงทุนในการเรียนรู้โดยจ้างครูเจ้าของภาษามาสอนพิเศษตัวต่อตัว เรียนการสอนทนาการออกเสียง
11. จ้างผู้มีการศึกษาที่เป็นเจ้าของภาษาอ่านบทความหรือหนังสือ และอัดเทปเสียง เพื่อใช้ช่วยในการฝึกฟัง
12. ฝึกฟังวิทยุ ฟังข่าวสารในภาษาที่ต้องการเรียน
13. สมัครเรียนภาษากับโรงเรียนที่สอนภาษา เพื่อมีผู้ช่วยแนะนำการเรียนโดยเฉพาะผู้เริ่มเรียน
14. เยี่ยมชมและใช้บริการของห้องสมุดของภาษาที่อยากเรียน เพราะมีหนังสือ เทป ซีดี ดีวีดี
15. เปิดแหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อหาบทเรียนเริ่มต้น และกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่อยากเรียนนั้น
16. เรียนรู้และจดจำคำศัพท์เบื้องต้นต่างๆ และลองใช้คู่กับหนังสือที่อ่านง่ายๆ เช่น หนังสือท่องเที่ยว
17. เขียนสติกเกอร์คำศัพท์ติดตามี่ต่างๆในบ้าน ช่วยให้จำคำได้ง่ายและเร็ว
18. ใช้เทคนิคช่วยในการจดจำคำที่ยาก เช่น สร้างเรื่องเกี่ยวกับคำนั้น
19. ศึกษาเกี่ยวกับการสะกดคำให้ถูกต้อง
20. เรียนรู้วัฒนธรรมของภาษานั้น เพื่อจะทำตัวเหมาะสมกับสังคมนั้น เช่น วัฒนธรรมการทักทาย
21. หารายการทีวีและวิทยุที่ดีๆ เพื่อเรียนการฟังภาษา
22. หาเพื่อนซึ่งเป็นคนในภาษานั้นพูดคุย ถ้าหาเพื่อนคุยในสถานที่อยู่ไม่ได้ ให้หาเพื่อนที่คุยทางโทรศัพท์ หรือ ทางเครื่องมือสื่อสาร การสนทนากับเจ้าของภาษาเป็นการฝึกภาษาที่ดีมาก
23. เปลี่ยนวิธีคิด เมื่อเรียนภาษาได้คล่องขึ้น ต้องฝึกเปลี่ยนวิธีคิด จากแรกเริ่มเมื่อเรียนภาษา สมองของผู้เรียนจะคิดเป็นภาษาแม่ก่อนแล้วสมองจะแปลเป็นภาษาที่สองที่เรียนอยู่ แต่เมื่อเรียนภาษาที่สองคล่องขึ้น ควรฝึกที่จะคิดเป็นภาษาที่สองทันที โดยไม่ต้องแปลในสมองอีก
24. อย่าอายที่จะพูดกับเจ้าของภาษาที่เรียน ไม่กลัวที่จะพูดผิด ยอมให้เจ้าของภาษาช่วยแก้ไขเมื่อพูดผิด หรือออกเสียงไม่ชัด ฝึกพูดกับเจ้าของภาษาเสมอเมื่อมีโอกาสเหมาะสม จะช่วยให้สนุกกับการเรียนอย่างมาก

จากการศึกษาเรื่องดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า คุณลักษณะที่ดีของผู้สอนภาษาให้ชาวต่างชาติ ควรที่จะพัฒนาองค์ความรู้ในการสอน การใช้จิตวิทยาเพื่อเสริมสร้างผู้เรียน และใช้แนวทางการสอนและ เทคนิคมากมายในการสอนภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ

พัชราภรณ์ บุญมั่น (2550: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง การวิจัยและการพัฒนาโปรแกรมการบริหาร สมองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 เนื่องจากนักเรียนไทยมีความสามารถด้านการอ่านอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐานผู้วิจัยจึงสนใจในการทำวิจัยโดย มีสมมุติฐาน ว่านักเรียนที่ใช้โปรแกรมการบริหารสมองที่ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ การบริหารส่งเสริมความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยทำกิจกรรม 8 อย่างคือ ดื่มน้ำ ทำปุ่มสมอง ทำเคลื่อนไหวสลับข้าง ทำ เลข 8 หลังยาว ทำนวนน่อง ทำกระดูกปลายเท้า ทำเหยียดขาออกเข้า และทำเกี่ยวตะขอ และนักเรียนที่ใช้วิธีการคิดสะท้อน ซึ่งเป็นการช่วยให้นักเรียนฝึกเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเอง การคิดหาสาเหตุ การแก้ไข ปัญหาเพื่อเสริมการอ่านในการตีความ การวิเคราะห์สิ่งที่อ่าน โดยให้นักเรียนใช้วิธีการบันทึกการคิดสะท้อน หลังจากการทำกิจกรรมบริหารสมองในช่วงเวลาก่อนการเรียนวิชาภาษาไทย จากการวิจัยพบว่าการบริหาร สมองช่วงเวลาก่อนการเรียนวิชาภาษาไทย และมีการคิดสะท้อนด้วยมีพัฒนาการด้านความสามารถการ อ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจมากที่สุดถึงร้อยละ 38.43

ปราณี อ่อนศรี (2552: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริม การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน (Actor Model) ของนักเรียนพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลทหารบก ผลการวิจัย ได้ใช้ 5 ขั้นตอน คือ 1. ขั้นตอนวิธีการเพื่อนคลาย 2. ขั้นตอนการใช้ผนังมโนทัศน์ 3. ขั้นตอนถ่ายโยงการเรียนรู้ 4. ขั้นตอนการบริหารสมอง 5. ขั้นตอนการคิดไตร่ตรอง จากการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนนี้ก่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงเสนอแนะว่าควรนำรูปแบบการสอนนี้ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการ เรียนการสอนต่อไป

ปราณี กุลละวณิช และคนอื่นๆ (2548: บทคัดย่อ) ทำโครงการวิจัยเรื่องโครงการนำร่อง พัฒนาโจทย์การวิจัยเรื่องฐานรากการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เนื่องจากได้มีการทำวิจัยเรื่องเกี่ยวข้องกับ ความล้มเหลวของการสอนภาษาต่างประเทศในภูมิภาคต่างๆของประเทศไทย เพราะผู้เรียนไม่สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศได้ภายหลังการเรียน โดยเฉพาะทักษะฟังและพูด ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้เรียนไม่มีโอกาสใช้ ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน ภาษาต่างประเทศยังคงเป็นภาษาต่างประเทศมิใช่เป็นภาษาที่สองของ ผู้เรียนแต่อย่างใด แต่ถ้าผู้เรียนสามารถเรียนภาษาต่างประเทศจนสามารถพูดและเข้าใจกันได้ ก็จะกระตุ้น ให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ตามมา ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้ ทำโครงการวิจัยเรื่องโครงการนำ ร่องพัฒนาโจทย์การวิจัยเรื่องฐานรากการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ซึ่งเป็นโครงการวิจัยเชิงทดลอง “การ

สอนภาษาต่างประเทศแบบเข้ม 6-8 สัปดาห์ : ทักษะการฟัง พูดภาษาต่างประเทศ”) เพื่อทดสอบว่า ครูผู้สอนภาษาต่างประเทศจะสนใจและเห็นว่าโครงการนี้จะช่วยสนับสนุนการสอนภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนได้หรือไม่ โดยใช้วิธีการจัดประชุมสัมมนาให้กับผู้สอนและผู้บริหาร 2 ครั้งดังนี้

ครั้งแรก จัดอภิปรายเรื่องความเป็นไปได้และประโยชน์ของโครงการทดลอง และให้ผู้เข้าสัมมนาได้เรียนรู้ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศด้วยวิธีต่างๆ จากผู้สอนภาษาต่างประเทศในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับต่างๆ

ครั้งที่สอง จัดอภิปรายวิธีการสอนที่ได้ทดลองแล้ว และความรู้ทางสถิติซึ่งจะช่วยในการออกแบบการทดลอง จุดมุ่งหมายของโครงการทดลองนี้คือการเสนอรูปแบบของการฝึกทักษะการออกเสียงพูด และทักษะการฟังในระยะเวลา 6 สัปดาห์ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจที่จะเรียนต่อไปในชั้นเรียนปกติและสนใจที่จะเรียนรู้จากสื่อต่างๆ ที่เป็นไปได้ รวมทั้งการให้ความรู้ เช่น การใช้อุปกรณ์การสอน วิธีการสอน ผลการสอน เป็นต้น เพื่อช่วยให้ผู้สอนในภูมิภาคต่างๆ ได้คัดเลือก ประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนของตนได้ และทำให้ภาครัฐและผู้บริหารของสถานศึกษาให้การสนับสนุนการสอนภาษาต่างประเทศของสถานศึกษาในประเทศต่อไปได้อย่างเหมาะสม

ปราณี กุลละวณิช และคนอื่นๆ (2549: บทคัดย่อ) ทำโครงการวิจัยชื่อ วิจัยฐานรากการเรียนรู้อาษาต่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการพูดภาษาเยอรมันของนักศึกษา และใช้วิธีสอนโดยสร้างสถานการณ์จำลอง และวิธีสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น (reward-reinforcement teaching) โดยใช้การรวบรวมประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และทำการประเมินโดยให้นักศึกษาพูดตามบทบาทสมมุติ และพูดตามประเด็นที่กำหนดให้ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองที่สอนโดยวิธีสอนแบบให้รางวัลร่วมกับการกระตุ้น มีความสามารถทางการพูดภาษาเยอรมันได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม

ปราณี กุลละวณิช และคนอื่นๆ (2549: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องโครงการศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและความต้องการภาษาต่างประเทศในภาคกลาง ภาคตะวันตกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นโครงการเชิงสำรวจผู้เกี่ยวข้องสองฝ่ายได้แก่ ฝ่ายผู้ผลิต ซึ่งประกอบด้วยผู้ให้นโยบายการศึกษา ผู้สอนและผู้เรียน และฝ่ายผู้ใช้ ซึ่งประกอบด้วยผู้จ้าง/ผู้ว่าจ้าง และลูกจ้าง เพื่อให้เห็นสภาพการเรียนภาษาต่างประเทศของ 3 ภูมิภาคนี้สำหรับผู้ผลิตได้สำรวจตั้งแต่ระดับประถมศึกษามัธยมศึกษาอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา สำหรับผู้ใช้ได้สำรวจในธุรกิจ 4 ประเภท ที่ใช้ภาษาต่างประเทศ คือ ธุรกิจโรงแรมและภัตตาคาร ธุรกิจนันทนาการ ธุรกิจการผลิต และธุรกิจขนส่งและการท่องเที่ยว ผลของการวิจัยส่วนผลิตพบว่า ทุกระดับการศึกษาของทุกสถาบันมีการสอนภาษาอังกฤษและเป็นการเปิดสอนภาษาอังกฤษตามข้อบังคับของหลักสูตร ส่วนภาษาอื่นนั้นเป็นการเปิดสอนตามความต้องการของผู้เรียนของตลาด และบางครั้งเป็นการแสดงศักยภาพของสถาบันการสอน ผู้สอนภาษาต่างประเทศเหล่านี้ส่วนมากเป็นผู้รักในการสอน ผู้สอนในทุกะดับมีความเห็นตรงกันว่า ทักษะการพูดและการฟังเป็นทักษะสำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ แต่

ผู้สอนในทุกระดับ ยกเว้นระดับอุดมศึกษาก็ให้ข้อมูลตรงกันว่าทักษะที่ต้องการพัฒนามากที่สุดในการสอนคือทักษะการพูดและการฟัง ส่วนทักษะที่ถนัดสอนมากที่สุดคือทักษะการอ่าน โดยสอนไวยากรณ์ และผู้เรียนส่วนมากก็มีความเห็นว่าเป็นตัวเองด้อยในสองทักษะนี้ด้วย ทั้งนี้ผู้สอนได้ให้ข้อมูลว่า ห้องเรียนมีจำนวนนักเรียนที่มากเกินไปกว่าจะใช้เวลาในการฝึกฝนทักษะพูดและฟังได้ สำหรับฝ่ายผู้ใช้คือฝ่ายนายจ้างและผู้ว่าจ้างส่วนมากได้ให้ความเห็นว่าภาษาที่ใช้มากในธุรกิจทั้ง4ประเภท คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น และทักษะทางภาษาที่สำคัญมากกว่าในการใช้ในธุรกิจทั้ง4 คือ ทักษะพูดและฟัง

สรุป ความรู้ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนและการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศได้ดังนี้ คือ เรื่องพื้นฐานทางกายภาพในการเรียนรู้เรื่องสมองกับการเรียนภาษา การสร้างกิจกรรมและจัดเตรียมสภาพที่ช่วยพัฒนาสมองสำหรับการเรียนรู้ และเรียนรู้คุณสมบัติที่ดีของการเป็นผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เข้าใจจิตวิทยาการการสอนและการเรียนรู้ นอกจากนี้ การคำนึงถึง ความต้องการของตลาดหรือผู้ใช้ภาษาเป็นสิ่งสำคัญในการเปิดการสอนภาษาต่างประเทศนั้น เนื้อหาที่ผู้เรียนสนใจและสามารถนำไปใช้ได้จริงในปัจจุบันหรืออนาคตเป็นแรงจูงใจที่ดีที่ช่วยให้ผู้เรียนตั้งใจเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเรื่อง ความหมายของแบบเรียน ลักษณะของแบบเรียนที่ดี ลักษณะแบบเรียนสำหรับใช้สอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ และแนวการสอนภาษาที่สอง มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ความหมายของแบบเรียน

ปัจจุบันมีการผลิตหนังสือใช้สอนมากมาย แต่หนังสือหรือสิ่งพิมพ์ที่จะเป็นแบบเรียนได้นั้น ต้องมีความหมายดังสังเขปต่อไปนี้

จินตนา ไบยากูซี (2520: 20-23) ได้กล่าวว่า หนังสือเรียน คือ หนังสือที่รวบรวมความรู้วิชาใดวิชาหนึ่งและมีเนื้อหาตรงตามหลักสูตรกำหนดไว้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง หนังสือเรียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อการเรียนการสอนโดยเฉพาะ จะมีหลักเกณฑ์การเขียนเป็นพิเศษ เช่น การเขียนเป็นรายวิชาสำหรับเรียนตามระดับชั้นต่างๆและเมื่อจบบทเรียนแต่ละบทมักจะมีกิจกรรมเสนอแนะการเรียนการสอน

สุนีย์ อัสตาสตรี (2526: คำนำ) ได้กล่าวว่า แบบเรียนหรือหนังสือเรียนนั้นมีความหมายอย่างเดียวกัน และเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีความสำคัญต่อผู้เรียนและผู้สอน เป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน

ธวัช ปุณโณทก (2542: 3) ได้กล่าวว่าแบบเรียน คือหนังสือที่มีเนื้อหา ความรู้ หลักการและวิธีการเรียนการสอนที่กำหนดขึ้นใช้สำหรับการเรียนระดับชั้นใดชั้นหนึ่ง ดังนั้นหนังสือแบบเรียนจึงหมายถึงหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนในโรงเรียนทุกสาขาวิชา

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527: 111) ได้กล่าวว่า หนังสือเรียนคือหนังสือที่ใช้สอนเป็นหลักในวิชาที่เรียนของเด็กแต่ละระดับชั้น เนื้อหาของหนังสือเรียนจะต้องเหมาะสมและครบถ้วน เพื่อเป็นอุปกรณ์ที่สำคัญสำหรับวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้

วัลภา อยู่ทอง (2552: ออนไลน์) กล่าวว่า หนังสือเรียน คือ เอกสารทางวิชาการที่เขียนอย่างมีระบบ เข้าปาก ยึดเล่มเรียบร้อย มีสารบัญแบ่งหมวดหมู่ของเนื้อหาอย่างชัดเจนตามหลักสูตร

โอเคเนชั่น (Oknation. 2552: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของแบบเรียนว่า แบบเรียน ตำราเรียน หนังสือเรียน เป็นหนังสือที่ใช้ในการศึกษา เป็นหนังสือที่เรียบเรียงขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอน รวมถึงหนังสือเสริมประสบการณ์และแบบฝึกหัด แบบเรียนเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งในหลาย ๆ สื่อ ซึ่งมีข้อจำกัดมีความเหมาะสมตามกลุ่มผู้เรียนและสถานการณ์

วิกิพีเดีย (Wikipedia. 2012: Online) กล่าวว่า แบบเรียนเป็นคู่มือในการเรียนการสอนในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง แบบเรียนจะผลิตตามความต้องการตามสถาบันการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องดังกล่าวสรุปได้ว่า แบบเรียนอาจเรียกแตกต่างกันเช่น หนังสือเรียน ตำราเรียน ที่ใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สำคัญกับผู้เรียนและผู้สอน มีเนื้อหาสาระที่ครบถ้วนและถูกต้องตามหลักหลักสูตรกำหนดไว้

2.1.2 ลักษณะของแบบเรียนที่ดี

สุธาทิพย์ ทาฟู (2544: ออนไลน์) กล่าวว่ากระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดเกณฑ์ในการเลือกหนังสือเรียนที่ใช้ในโรงเรียนนั้นจะต้องเลือกจากบัญชีที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้ได้ ผู้สอนจึงต้องพิจารณาเลือกหนังสือที่ใช้เป็นแบบเรียนได้ดีที่สุด เหมาะสมที่สุดและมีประโยชน์มากที่สุดสำหรับนักเรียน และหนังสือเรียนที่ดีควรมีหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1. มีเนื้อเรื่อง คำอธิบาย รูปภาพ กิจกรรม และแบบฝึกหัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. มีเนื้อเรื่องครบถ้วนตามหลักสูตร ข้อความกะทัดรัด คำอธิบายชัดเจน เข้าใจง่าย
3. ใช้จำนวนการเขียนที่สละสลวยเหมาะสมกับวัยและวุฒิของผู้เรียน จัดเนื้อหาการเรียนอย่างมีระเบียบ และจัดลำดับบทเรียนตามหลักวิชาการ
4. วิธีและภาษาในการเขียนได้มาตรฐานและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน คือ ใช้ถ้อยคำที่น่าน่าอ่าน มีความหมายชัดเจน และใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับระดับที่เรียน
5. แบบเรียนควรมีรูปเล่มที่ดีมีคุณภาพขนาดกะทัดรัด ขนาดตัวหนังสืออ่านง่าย

6. มีการจัดรูปแบบหนังสือเรียนตามมาตรฐานสากล ซึ่งประกอบด้วย คำนำ สารบัญ คำอธิบายศัพท์ ดัชนี และเอกสารอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

รัญจวน อินทรกำแหง (2508: 18) กล่าวถึงลักษณะของแบบเรียนที่ดี 7 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. แบบเรียนจะต้องถูกต้องและเที่ยงตรง ให้ข้อเท็จจริงที่เป็นกลางไม่ลำเอียงหรือชักจูงให้ผู้เรียนไขว้เขวไปจากความจริง
2. ความยากง่ายของภาษาที่ใช้ในการเขียนแบบเรียน ควรเป็นภาษาที่ผู้เรียนใช้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด
3. การจัดรูปแบบของหนังสือแบบเรียน ควรแบ่งเป็นบท มีการจัดหน้ากระดาษ ขนาดของตัวพิมพ์ การออกแบบปก สารบัญ คำนำ ให้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
4. ภาพประกอบการเรียน ควรใช้ภาพสีที่ตรงกับความเป็นจริง ขนาดของภาพไม่ใหญ่หรือเล็กเกินไป
5. มีคุณภาพดี ราคาถูก
6. เย็บเล่มอย่างประณีต
7. มีเนื้อหาทันสมัย และควรมีการปรับปรุงอยู่เสมอ

จากการศึกษาเรื่องดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า หลักเกณฑ์พิจารณาในการสร้างแบบเรียนให้มีลักษณะที่ดีครบถ้วนเหมาะสมกับผู้เรียนนั้น ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายๆ ด้าน เช่น ควรมีเนื้อหาที่เหมาะสมทันสมัย รูปเล่มที่สวยงาม และราคาที่ย่อมเยา

2.1.3 แบบเรียนสำหรับใช้สอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ

ปัจจุบันนี้มีการผลิตแบบเรียนสำหรับใช้สอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศอย่างมากมาย เนื่องจากการขยายตัวของสังคมทั่วโลกทำให้การเรียนรู้ภาษาต่างๆ มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว

ศูนย์รวมผู้เชี่ยวชาญการพัฒนาของภาคเหนือแห่งรัฐโคโลราโด (Northern Colorado Professional Development Center. 2012: Online) ได้กล่าวถึงหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ (ESL Textbook) ไว้ดังนี้

1. ความสำคัญของแบบเรียน ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ชอบที่จะเรียนโดยใช้แบบเรียนมากกว่าการเรียนโดยไม่มีตำรา ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าผู้เรียนต้องการแบบเรียนที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการเรียน การพูดภาษาอังกฤษ ผู้สอนบางท่านจะใช้แบบเรียนเล่มเดียวและมุ่งผลการเรียนตามแบบเรียน ผู้สอนบางคนใช้แบบเรียนหลายเล่มแต่ไม่ชัดเจนนักในวัตถุประสงค์ ผู้สอนบางคนจะผลิตแบบเรียนเองสำหรับการเรียน การสอน

2. ประโยชน์ของแบบเรียน แพริช (Betsy Parrish. 2004: 22) กล่าวอ้างโดย

Narthern Colorado Professional Development Center. 2012: Online) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบเรียนสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองว่า

- ทำให้เกิดความชัดเจนขอบเขตของการเรียนการสอนเนื้อหาและความก้าวหน้าในชั้นเรียน

- ช่วยครูในการเตรียมสอน

- ช่วยให้ผู้เรียนใช้ทบทวนบทเรียนและเตรียมสำหรับการเรียนในบทต่อไป

- แบบเรียนตอบสนองความต้องการของผู้เรียนใช้เสริมสร้างการเรียนรู้ที่บ้านได้และเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนต่อ

- เป็นสื่อช่วยผู้สอนที่ขาดประสบการณ์หรือช่วยครูใหม่ในการใช้เป็นแนวการสอน และจัดกิจกรรม

- อาจใช้ในการช่วยจัดเตรียมสื่ออื่นๆต่อไป ได้ เช่น เทป ซีดี เป็นต้น

3. องค์ประกอบของแบบเรียน หนังสือแบบเรียนภาษาที่สอง (ESLText) นั้น ทางศูนย์ผู้เชี่ยวชาญการพัฒนาของภาคเหนือแห่งรัฐโคโลราโดได้ผลิตแบบเรียนหลายชุด เพื่อผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่แบบเรียนจะถูกออกแบบและมีองค์ประกอบที่ใช้หลักการเดียวกัน เพื่อผู้สอนจะสามารถเปรียบเทียบสังเกตความแตกต่างของเนื้อหา และวิธีการสอนที่หลากหลายจากชุดแบบฝึกเหล่านี้

องค์ประกอบหลักของแบบเรียนภาษา (ESL Textbook) สำหรับผู้เรียน มีดังนี้

- คำนำ สำหรับผู้สอนและผู้เรียน
- ขอบเขตและลำดับ สารบัญหัวข้อ คำศัพท์ ภาคผนวก บรรณานุกรม และมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละบท
- บทเรียนแต่ละบทจะมี คำศัพท์ใหม่ในบทเรียน เนื้อหา โครงสร้าง แบบฝึกกิจกรรม และการประเมินผล
- บทเรียนตามเทป
- คำเฉลย
- หลักไวยากรณ์เสริม
- ดัชนี

องค์ประกอบหลักของคู่มือครูในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือแนะแนวครู ESLTextbook มีดังนี้

- บทนำสำหรับผู้สอน
- ขอบเขตและลำดับของเนื้อหา
- วัตถุประสงค์ของแต่ละบท

- รายชื่อคำศัพท์ โครงสร้าง และ เสริมทักษะทำยบท
- ความสัมพันธ์ของแต่ละระดับแบบเรียนและการประเมินมาตรฐานที่ใช้ในกลุ่มผู้ใหญ่
- ตารางการศึกษา
- รายการสื่อการสอน
- ขั้นตอนการสอนในแต่ละบทเรียน
- คำแนะนำหรืออธิบายแบบฝึก
- เอกสารประกอบการสอน
- คำแนะนำสำหรับการสอนที่ลึกและกว้างขึ้น

จากการศึกษาเรื่องแบบเรียนสำหรับใช้สอนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ จะเป็นประโยชน์ในการเตรียมการสอน การทำคู่มือการสอน และเป็นประโยชน์กับผู้เรียนในการทบทวนเนื้อหา ลักษณะของแบบเรียนภาษาควรจะมีสื่อการเรียนรู้ประกอบด้วย เช่น ซีดี รูปภาพการเรียนรู้ที่สวยงามและเหมาะสม

2.1.4 แนวการสอนภาษาที่สอง

ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันได้มีการพัฒนาแนวการสอนมากมาย ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวการสอนภาษาตามแนวธรรมชาติ และแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การสอนภาษาตามแนวธรรมชาติ (The Natural/Communicative Approach)

แครชเชน (Krashen. 2553: Onlines) ได้กล่าวเรื่องการสอนภาษาตามแนวธรรมชาติว่า การได้รับภาษาที่สอง (Language Acquisition) นั้น มนุษย์ทุกชาติจะสามารถเรียนภาษาที่สองได้ด้วยหลักการเดียวกันคือการได้รับภาษาเปรียบเหมือนกับที่คนทุกชาติจะรับประทานอาหารเข้าร่างกายด้วยการกินเข้าไปและย่อยที่กระเพาะอาหารฉันใด การรับภาษาที่สองก็ใช้หลักการเดียวกันฉันนั้น นั่นคือ การที่ผู้เรียนจะต้องได้รับฟังภาษาในเบื้องต้น ตัวอย่างเช่น แครชเชนได้ทักทาย Good morning กับเด็กญี่ปุ่นทุกวัน เริ่มแรกเด็กจะเงยบแต่กระบวนการเรียนรู้ได้เกิดขึ้นแล้ว คือเด็กเริ่มรับข้อมูล เมื่อผ่านไปห้าเดือน เด็กเริ่มพูดตอบกลับ Good morning ผู้เรียนเริ่มพูดแต่ไม่ใช่เริ่มเรียน แม้เริ่มแรกเด็กจะเงยบ แต่กระบวนการเรียนรู้ได้เกิดขึ้นแล้ว คือเด็กเริ่มรับข้อมูล เมื่อผ่านไปห้าเดือน เด็กเริ่มตอบกลับ Good morning ผู้เรียนเริ่มพูดแต่ไม่ใช่เริ่มเรียน แต่เริ่มเรียนเมื่อได้รับภาษาตั้งแต่แรก เหมือนกับธรรมชาติของเด็กเมื่อเริ่มเรียนรู้ภาษาแม่เด็กจะเงยบ ต่อมาเด็กจะพูดตามได้ เพราะเด็กเข้าสู่กระบวนการเรียนอย่างธรรมชาติ ดังนั้นผู้สอนจะต้องใส่ภาษา และต้องสอนด้วยวิธีที่เข้าใจได้ง่าย (Comprehensible) ในการเรียนภาษานั้น ไม่ใช่เน้นว่าพูดอย่างไร แต่ต้องการสื่อสารอะไร อาจใช้สื่อต่างๆช่วยเพื่อให้เข้าใจว่าสื่อสารอะไร เช่น การสอนโดยวาดรูปและออกเสียงภาษา จากนั้นผู้เรียนมีโอกาสพูดตามด้วยก็ได้ อย่างไรก็ตามการที่บุคคลหนึ่งเพียงได้ยินผู้อื่นสนทนาภาษาต่างประเทศเท่านั้น

ผู้เรียนไม่อาจจะเกิดการรับรู้ภาษาได้แต่จำเป็นที่ผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ด้วย นอกจากนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับสมองเพราะการทำงานของสมองจะทำให้เกิดองค์ประกอบที่สำคัญมาก ในการเรียนรู้สามประการคือ ผู้เรียนภาษามีแรงจูงใจที่ดี (Motivation) ความมั่นใจในตนเอง (Low Self esteeme) ไม่เครียด (Low Anxiety) แม้ว่าความเครียดอาจจะมีผลดีอยู่บ้าง แต่ความเครียดในการเรียนภาษาไม่ควรจะมีเลยถ้าต้องการประสบความสำเร็จในการเรียนในการรับรู้ภาษา

การเรียนภาษาที่สองด้วยการสอนตามแนวธรรมชาติ (The Natural Approach. 2011: online) ได้กล่าวว่า ค.ศ.1983 เทรซี และแครชเชน (Tracy Terell&Stephen Krashen) ได้ร่วมกันพัฒนาและเขียนหนังสือเรื่องการสอนตามแนวธรรมชาติโดยคำนึงถึงความเกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การทำงานของสมองกับการเรียนรู้ภาษา เพื่อเป็นแนวการสอนให้กับผู้เรียนภาษาในระดับเบื้องต้น วิธีการสอนนี้จะไม่ให้ใช้ภาษาแม่ในห้องเรียน และไม่เน้นสอนหลักไวยากรณ์ แต่จะเน้นการสื่อความหมายของการสื่อสาร ผู้สอนจะใช้สื่อต่างๆ ในการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ ผู้เรียนจะได้รับภาษาจากการสังเกตและตีความ และบรรยากาศในการเรียนจะต้องผ่อนคลาย และเน้นการฟังผู้สอนจะไม่บังคับให้ผู้เรียนพูด แต่ผู้เรียนจะพูดเมื่อได้รับภาษาและพร้อมที่จะพูดอย่างเป็นธรรมชาติ บทบาทของผู้สอนตามแนวนี้คือการช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ภาษาโดยใช้กิจกรรมและสื่อต่างๆ ผู้เรียนจะเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ทำกิจกรรมเป็นคู่หรือกลุ่มเพื่อเสริมสร้างและช่วยกัน จะไม่มีการแก้ไขเมื่อผู้เรียนพูดผิดหลักไวยากรณ์ (หลักภาษา) แต่จะเน้นที่การใช้ภาษาสื่อสารเพื่อความเข้าใจกันได้เป็นสำคัญ

องค์กรวิจัยและพัฒนาภาษานานาชาติ SIL International (1999: Online) ให้ข้อมูลว่า การสอนภาษาที่สองตามแนวธรรมชาติที่พัฒนาโดยแครชเชนและเทรซี ในช่วง ค.ศ.1977 มีอิทธิพลและใช้อย่างกว้างขวางในประเทศสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก โดยมีข้อสมมุติฐานว่าความสามารถในการสื่อสารภาษานั้นเป็นผลจากการเรียนอย่างธรรมชาติ โดยเน้นเนื้อหาสื่อสารที่สามารถเข้าใจได้ และวิธีนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยผู้เรียนภาษาเบื้องต้นให้เข้าสู่การเรียนรู้ภาษาในระดับกลางได้ เป็นวิธีที่ตอบสนองผู้เรียนภาษาเบื้องต้นได้ในเชิงลึก วิธีการเรียนรู้และกิจกรรมเพื่อการให้ข้อมูลภาษาที่เข้าใจได้เป็นเป้าหมายการเรียนรู้ การใช้วิธีหลากหลายเช่น TPR เกม ใช้วิธีเรียนเป็นกลุ่มเหมือนวิธี CLT และผู้เรียนจะเริ่มพูดเมื่อมีความพร้อม

สรุปคือแนวการสอนแบบธรรมชาติคือแนวการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และผู้สอนจะเป็นผู้ช่วยการเรียนรู้ จะไม่ใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในชั้นเรียน ใช้วิธีการสอนและกิจกรรมที่หลากหลายจากแนวการสอนต่างๆ เน้นการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ไม่เน้นเรื่องหลักไวยากรณ์หรือหลักภาษา และเน้นเรื่องการผ่อนคลายของสมอง เพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาที่สองเช่นเดียวกับการเรียนภาษาแม่แบบธรรมชาติของมนุษย์

การสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching- CLT)

ริชาร์จ (Richards . 2006: p 2-15) ได้กล่าวว่า การสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร CLT คือการสอนเรียนภาษาที่ประกอบด้วยกิจกรรมและผู้ช่วยในการเรียนมีเป้าหมายในการสอน คือผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารเข้าใจกันได้ ซึ่งแตกต่างจากการสอนแบบดั้งเดิมที่เน้นความเข้าใจในหลักไวยากรณ์ (Grammatical) ปัจจุบันการสอนตามแนว CLT เน้นเรื่องความสามารถในการสื่อสารได้ซึ่งหมายถึงการมีความรู้เกี่ยวกับการพูดที่ประกอบด้วยรูปแบบของประโยคด้วย เช่นการใช้กริยาในประโยคตามหลักของภาษา แต่การสอนแบบดั้งเดิม (Grammatical) จะเน้นความเข้าใจหลักไวยากรณ์และวิธีสอนอธิบายเนื้อหาไวยากรณ์และทำแบบฝึกหัดให้คล่องเพียงด้านเดียว แต่ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ และความสามารถในการสื่อสารได้นั้นประกอบด้วยความรู้ต่อไปนี้คือ

- มีความรู้ว่าจะใช้ภาษาอย่างไรในการสื่อความหมายของจุดประสงค์ และองค์ประกอบที่แตกต่างกัน
- มีความรู้ในการใช้รูปแบบภาษาในทักษะหลากหลายเช่น การรายงาน การสัมภาษณ์ การสนทนา
- มีความรู้ในการใช้ภาษาด้านการเขียนได้อย่างถูกรูปแบบ
- มีความรู้ที่สามารถจะสื่อสารต่อเนื่องได้แม้จะมีขีดจำกัดด้านความรู้ในภาษานั้น

ผู้เรียนในการเรียนแบบเดิมนั้น ครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และควบคุมการเรียนทั้งหมด ผู้เรียนภาษาไม่อาจจะผิดพลาดในการเรียนรู้ แต่ในแนวการสอนตามแนว CLT นั้นเป็นการเรียนที่ประกอบด้วยหลายส่วน เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้ใช้ภาษานั้น การสร้างสรรวิธีในการเรียนเพื่อสื่อความหมายได้ การเรียนรู้ผ่านการใช้ภาษาจริง และการประเมินจากการใช้ภาษา การใส่ใจในการป้อนข้อมูลภาษา (the in put) และเรียนรู้สร้างเสริมการสื่อสารใหม่จากข้อมูลที่ได้นั้น การพยายามสื่อสารภาษาด้วยวิธีพูดที่หลากหลาย นอกจากนี้จะมีกิจกรรมที่เสริมสร้างในชั้นเรียน เช่น การจับคู่เล่นเกมการใช้บทบาทสมมุติ เป็นต้น

บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนตามแนว CLT คือ ผู้สอนจะไม่ใช่ศูนย์กลาง และทำหน้าที่ตรวจคำศัพท์ แก้ไขการออกเสียงเหมือนกับการสอนแบบเดิม แต่ครูจะเปลี่ยนบทบาทและพัฒนาตนเองในการเป็นผู้ช่วยในการเรียนภาษา (the role of facilitator and monitor) ผู้เรียนจะไม่นั่งนิ่งเงียบในชั้นเรียนอีกต่อไป แต่ต้องมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และต้องมีบรรยากาศที่ผ่อนคลายในชั้นเรียน มีการฟัง เพื่อนในการเล่นบทบาทสมมุติ เล่นเกม ที่ใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะไม่เพียงแต่เป็นฝ่ายเรียนโดยฟังครูเท่านั้น

วิธีการสอน CLT จะใช้สมมุติฐานของทฤษฎีการสอนแบบ ฟัง-พูด (Aural-Oral Method) ด้วย คือ เริ่มด้วยการให้ผู้เรียนฟัง บทสนทนา หรือการอ่านของครู ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสนทนา เลือกใช้สถานการณ์ที่ผู้เรียนสนใจในบทสนทนา อาจจะมีการใช้แบบเรียนเพื่อฝึกฝนการสนทนา และในการสอนมักใช้ขั้นตอน P-P-P เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา คือ

- Presentation ผู้สอนนำก่อนเข้าบทเรียน อธิบายนำเนื้อหาโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ มักสอนผ่านการสนทนา และผู้สอนตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน
- Practice ให้ผู้เรียนฝึกฝน การใช้โครงสร้างใหม่ และฝึกการสร้างประโยคแทนที่
- Production ผู้เรียนฝึกฝนโดยใช้บริบทที่ต่างกัน สร้างประโยคใหม่ๆ เพื่อให้เกิดความคล่อง

การสอนตามแนว CLT มีขั้นตอนการใช้หลักสูตรสำหรับเรียนภาษาเบื้องต้น ระดับกลาง และระดับสูง นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาหลักสูตรใหม่ๆ ในปัจจุบันที่ใช้หลักแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร CLT อย่างไรก็ตามมักประกอบด้วย 2 หลักสูตรหลักต่อไปนี้ คือ

1. หลักสูตรภาษาเพื่อการฝึกทักษะทั้งสี่ด้าน คือ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน เพราะในชีวิตจริงนั้น จะมีการสื่อสารที่หลากหลายผสมผสานกัน และในแต่ละทักษะจะมีความรู้ย่อยๆ ที่ละเอียดขึ้น เช่น หลักสูตรที่ฝึกทักษะการฟังจะมีหัวข้อย่อยเรียนรู้ดังนี้

- การจำคำสำคัญในการสนทนา
- การจำหัวข้อของการสนทนา
- การจำทัศนคติของผู้พูดในหัวข้อสนทนา
- การจำเวลาที่ถูกกล่าวอ้างในการสนทนา
- การฟังเสียงความถี่ในการพูด

2. หลักสูตรภาษาที่เป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ได้จริงในการสื่อสาร เช่น การสื่อสารความหมายด้านความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ การขอโทษและยกโทษ การแนะนำตัว ความสามารถในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ การเลือกสอนคำศัพท์และไวยากรณ์ การจัดหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ตามเป้าหมายที่แตกต่างกัน เช่น การท่องเที่ยว การแพทย์ การศึกษา ธุรกิจ เป็นต้น และมักจะใช้ขั้นตอนการสอนแบบ P-P-P หลักสูตรนี้มักจะใช้เพื่อสอนด้านทักษะการพูดและการฟัง การสอนภาษาตามแนว CLT จะใช้กิจกรรมหลายอย่างผสมผสานกัน เช่น จับคู่ฝึกฝน ทำงานเป็นกลุ่ม เกมส์ แผนที่ ภาพต่อ และกิจกรรมที่ใช้นี้เพื่อวัตถุประสงค์สองประการ คือ กิจกรรมเพื่อเสริมสร้างให้เกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา และกิจกรรมที่ใช้เป็นตัวช่วยในการตรวจสอบความถูกต้องด้านโครงสร้างภาษาด้วย

เดอะมัลติไพล์มาเก็ตเพลส (The Multiply Marketplace. 2007: Online) ได้กล่าวว่า การสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching- CLT) คือแนวการสอนที่ผสมผสานการใช้ความรู้หลายด้านเข้าด้วยกัน เช่น ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (linguistic knowledge) ทักษะภาษา (language skill) และความสามารถในการสื่อสาร (communicative ability) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โครงสร้างเพื่อการสื่อสาร และมีการแบ่งแยกความสามารถในการสื่อสารไว้ 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (grammatical competence) คือ ความรู้ทางด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค รวมทั้งการสะกดและการออกเสียง

2. ความสามารถด้านภาษาสังคม (sociolinguistic competence) คือ ความสามารถในการใช้คำ รูปประโยคได้เหมาะสมตามบริบทของสังคม

3. ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อการสื่อความหมายด้านการพูดและการเขียน (discourse competence)

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (strategic competence) คือ การใช้เทคนิคเพื่อให้การติดต่อสื่อสารประสบความสำเร็จ เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (body language) การใช้คำศัพท์อื่นแทนคำที่ผู้พูดคิดไม่ออก

การสอนตามแนวสื่อสารไม่ได้ละเลยโครงสร้างทางภาษาอย่างสิ้นเชิง แต่เน้นในการนำโครงสร้างทางภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริงเพราะถ้าปราศจากกฎเกณฑ์และโครงสร้างทางภาษา ความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียนจะถูกจำกัด ดังนั้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้องในภาษาจึงมีความสำคัญเท่ากันและผู้สอนจะใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนบ้างก็ได้แต่ไม่ใช้มากเกินไป

บทบาทของผู้เรียนตามแนว CLT คือ ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่สร้างตนเองในภาษาหรือเป็นผู้รับคำปรึกษา (negotiator) การเรียนรู้เกิดจากการปรึกษาหารือในกลุ่ม การทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนช่วยซึ่งกัน

บทบาทของผู้สอนตามแนว CLT คือ ผู้สอนจะเป็นศูนย์กลางน้อยที่สุด ผู้สอนจะมีบทบาทหลัก 3 ประการ ดังนี้

1. เป็นผู้ดำเนินการเตรียมและจัดกิจกรรม
2. เป็นผู้แนะนำและที่ปรึกษาขั้นตอนของกิจกรรมต่างๆ
3. เป็นผู้วิจยและเรียนรู้พฤติกรรมของผู้เรียนให้กำลังใจผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียน

สามารถสื่อสารได้ตรงกับเนื้อความ (communicative competence) และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (grammar competence)

การสอนตามแนว CLT จำเป็นต้องใช้สื่อการเรียนการสอนหลายอย่าง สื่อมีบทบาทที่สำคัญต่อการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์ หรือกิจกรรมที่ทำร่วมกันในการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ประเภทของสื่อที่ประกอบด้วยหลักสำคัญ 3 อย่างที่ใช้ในการเรียนรู้ คือ เนื้อหา (text-based material) กิจกรรม (task-based material) และมีการใช้จริง (realia)

ขั้นตอนในการสอนตามแนวเพื่อการสื่อสาร (2012: Online) ได้กล่าวสรุปว่า มี 3 ขั้นตอน PPP คือ

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) เป็นขั้นตอนในการเสนอเนื้อหาใหม่ ผู้สอนจะต้องให้ข้อมูลทางภาษา โดยจะต้องให้ผู้เรียนได้รู้และทำความเข้าใจความหมายและรูปแบบของภาษาที่ใช้จริง เช่น การออกเสียง การให้ความหมายคำศัพท์ การสอนรูปแบบประโยคที่ใช้จริง
2. ขั้นตอนการฝึกปฏิบัติ (Practice) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดจากเนื้อหาใหม่ที่เพิ่งเรียน ผู้สอนจะสอนในลักษณะกึ่งควบคุม ให้ผู้เรียนฝึกปากเปล่า ให้ฝึกการออกเสียง การฝึกใช้รูปโครงสร้างประโยคตามบทเรียนนั้น
3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นขั้นฝึกใช้ภาษาที่นอกเหนือไปจากบทเรียนอย่างอิสระ ผู้เรียนได้ลองฝึกใช้สำหรับสถานการณ์ต่างๆ ตามความเป็นจริง โดยผู้สอนแนะนำกิจกรรม หรือ จำลองสถานการณ์จริง ขั้นตอนนี้ทำให้ผู้สอนเข้าใจได้ว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วมากน้อยเพียงใด ด้วยการสอนภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่ จัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย

วิกิพีเดีย (2555: Online) ให้คำจำกัดความเรื่องการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative language teaching CLT) ว่าจุดมุ่งหมายของ CLT เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ อย่างไรก็ตาม แนวทางการสอนภาษาตามแนวการสอน CLT มีความสัมพันธ์หรือพัฒนาจากวิธีการสอนหลายวิธีด้วย คือ

1. วิธีสอนแบบฟัง-พูด (The audio-lingual method-ALM) เป็นแนวทางการสอนภาษาที่สองที่เกิดขึ้นหลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง โดยเชื่อว่าภาษาต้องเริ่มเรียนรู้จากการฟังและการพูด การได้ฟังบ่อยๆ จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ เครื่องมือที่นำมาใช้เป็นส่วนมากคือ การใช้เทปบันทึกเสียงและฟังซ้ำๆ อย่างไรก็ตาม แนวทางนี้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา ซอมก็ได้กล่าวแย้งแนวความคิดนี้ว่า การฟังบ่อยๆไม่ได้ทำให้เกิดทักษะที่กว้างในการเรียนรู้ภาษา แต่เกิดจากการสอนรูปแบบและหลักโครงสร้างของประโยคด้วย ได้มีการพัฒนาการสอนแนว ALM สู่การสอนตามแนวการสอนการสื่อสาร แต่วิธี ALM เรื่องการฟังพูดยังปรากฏอยู่ในแบบเรียนภาษาต่างๆในปัจจุบันซึ่งก็มีประโยชน์บ้าง เช่น การฟังเทป เพื่อช่วยในการออกเสียงของผู้เรียน
2. วิธีการสอนแบบการใช้ภาษาและเรียนรู้จากเนื้อหาในบริบท (The notional-functional syllabus) ไม่ได้เน้นที่รูปไวยากรณ์ของประโยค แต่เน้นที่เนื้อหาและการพูดในการสื่อสารการวิเคราะห์ จากการใช้ภาษาที่หลากหลายในแต่ละเรื่องที่มีการใช้สื่อสารในชีวิตจริง เช่น การทักทายกัน การซื้อของ เป็นต้น
3. วิธีการสอนภาษาแบบเรียนรู้จากการสอน (Learning by teaching) เป็นวิธีที่ใช้อย่างแพร่หลายในประเทศเยอรมัน กิจกรรมคือผู้เรียนจะเรียนโดยเล่นบทบาทเป็นครูและสอนเพื่อนที่

เรียนด้วยกัน การสอนภาษาตามแนวการสอนได้พัฒนาวิธีสอนจาก Learning by teaching โดยกิจกรรมที่ใช้ในการสอนจะนำเนื้อหาการพูดการสื่อสารที่มาจากชีวิตจริง

การสอนตามแนว CLT ถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากจากนักวิชาการอื่น ๆ ว่า การที่จะเรียนรู้ภาษาโดยวิเคราะห์จากเนื้อหาในบริบทนั้นไม่เป็นการเพียงพอต่อการเรียนรู้ภาษา แต่แนวการสอนนี้ก็ดูเหมือนจะประสบความสำเร็จถ้าผู้สอนมีเชื้อชาติเดียวกับผู้เรียนก็จะเข้าใจถึงการแทรกแทรกหรืออิทธิพลของภาษาแม่และครูจะช่วยเหลือได้ได้อย่างถูกต้อง

กิงแก้ว รัชอินทร์ (2553: ออนไลน์) กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารหมายถึง การสอนภาษาโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้เป็นการใช้แนวการสอนที่ผสมผสาน เช่น การใช้แนวการสอนตามธรรมชาติ การเรียนแบบวิเคราะห์เนื้อหาจากบริบทมีจุดมุ่งหมายคือ ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนภาษา ผู้เรียนจะเรียนง่ายและเรียนเร็วขึ้น ใช้สื่อสารได้จริง โดยเน้นการใช้ภาษามากกว่าเรียนหลักไวยากรณ์ การสร้างกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์เพื่อฝึกฝนการใช้ภาษาและมีการจัดลำดับในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางทักษะการใช้ภาษา รวมทั้งความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน ความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง

1. ความสามารถในการออกเสียง การใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยค
2. ความสามารถในการใช้ทักษะภาษาทั้งสี่ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน
3. ความสามารถในการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสภาพและสถานการณ์ต่างๆในสังคม
4. ความสามารถในการเรียบเรียงประโยค ความคิด และการเชื่อมประโยคได้อย่าง

เหมาะสม

วิธีการจัดการเรียนการสอนจะเน้นหลักต่อไปนี้ คือ

1. ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียน และการฝึกใช้ภาษา
2. สอนภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันให้ผู้เรียนฝึกใช้ทักษะภาษาในลักษณะรวม
3. จัดกิจกรรมทางภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกใช้ภาษาให้มากที่สุดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนใช้ภาษาจริงๆ
5. สร้างเสริมบรรยากาศในการเรียนไม่ให้ผู้เรียนกลัวว่าจะพูดผิด

วูลเลย์ (Ian Woosley. 2012: Online) ได้กล่าวถึงการพัฒนาแนวการสอนที่เน้นการสื่อสารในระยะเวลาสิบปีที่ผ่านมา ว่ามีลักษณะการสอนดังนี้ สรุปได้ดังนี้ คือ

1. ให้ความสำคัญในการสื่อสารทั้งสี่ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เช่น การอ่านเมนูอาหาร การสั่งอาหาร การกรอกแบบฟอร์มทำงาน
2. ให้ความสำคัญในการสื่อสารด้านภาษาทางสังคม และการเข้าใจวัฒนธรรม
3. เน้นการสื่อสารความหมายสำคัญกว่าเน้นโครงสร้างของภาษา

4. เน้นความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร แต่ไม่ละเลยหลักไวยากรณ์ กล่าวคือต้องรู้ไวยากรณ์อย่างเพียงพอเพื่อใช้ในการสื่อสาร แต่ไม่เน้นการพูดตามหลักไวยากรณ์ เป็นเรื่องสำคัญสูงสุด

5. การสอนเน้นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ของผู้เรียนเป็นหลัก เช่น ต้องการพูดภาษาไทยกับเพื่อนเท่านั้น ภาษารธุรกิจ ภาษากาการแพทย์

6. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ให้โอกาสผู้เรียนใช้ภาษามากกว่าให้ครูพูด

7. บทบาทของครูเป็นผู้ช่วย เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ภาษามากกว่าบรรยายการสอน

8. ผู้สอนไม่แก้ไขเมื่อผู้เรียนพูดผิดทันที จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนโดยแก้ไขภายหลัง โดยเฉพาะสิ่งที่เป็นข้อผิดพลาดทั่วไปของกลุ่มผู้เรียน

9. กิจกรรมที่ใช้ควรนำมาจากการสื่อสารที่ใช้ในชีวิตจริง เช่น นี่คือนิโคเพื่อนของฉัน เธอมาจากญี่ปุ่น ดีกว่าสอน นี่คือนกกาดำหนึ่ง นันคือนินจาแห่งหนึ่ง

10. กิจกรรมในการสอนควรมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เช่น การซื้อผลไม้ การนัดหมาย

11. เนื้อหาที่สอนควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียนด้วย

12. ใช้กิจกรรมที่ฝึกเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย และสื่อการสอนต่างๆ เพื่อเพิ่มความเข้าใจและความมั่นใจในการใช้ภาษาและไม่จำเป็นต้องพูดหน้าชั้นเรียนเสมอ สร้างกิจกรรมที่เปิดโอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง

ชาวียง (Savignon, 2002: 13) ได้ให้ความเห็นแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร CLT ว่าเป็นแนวการสอนที่ผสมผสานหลายวิธี โดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรม เช่น จับคู่ทำงานเป็นกลุ่ม เล่นบทบาทสมมติ แต่ผู้สอนต้องคำนึงถึงบุคลิกภาพของผู้เรียนว่า ไม่ใช่ผู้เรียนทุกคนจะชอบการสอนแนวนี้ จากประสบการณ์ในชั้นเรียนจะมีผู้เรียนไม่กี่คนที่ร่วมในกิจกรรมและพูดเสมอ ผู้เรียนที่เจียบส่วนมากจะเจียบในเกือบทุกกิจกรรม อย่างไรก็ตามผู้เรียนแนว CLT ส่วนมากก็จะมีโอกาสที่จะฝึกฝนและใช้ภาษามากขึ้น

จากการศึกษาเรื่องการสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (CLT) สรุปได้ว่า เป็นแนวการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ผู้เรียนเป็นผู้ช่วยการเรียนรู้ ภาษา โดยจะใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนได้บ้าง เน้นการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารในหลายทักษะ มีระดับต่างๆในการเรียนรู้ภาษาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาสื่อสารได้ในทุกสถานการณ์ และใช้วิธีการเรียนรู้จากแนวการสอนต่างๆ รวมเข้าด้วยกัน ขั้นตอนหลักสามประการในการเรียน คือ ขั้นนำ ขั้นฝึกฝน และขั้นประยุกต์ใช้ภาษา

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

สุพรรณณี อาศัยราช (2550: ง) ทำวิจัยเรื่องการวิเคราะห์และประเมินหนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่4 พบว่าหนังสือที่วิเคราะห์ทั้งสามเล่มควรที่จะปรับเนื้อหาของหนังสือให้เหมาะสมกับผู้เรียน และควรเพิ่มการสอนในเรื่องวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

บังอร ร้อยกรอง (2541: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องการใช้เกมเสริมการฝึกทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนอนุบาลลำปาง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่ใช้เกมเสริมการฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้เกมเสริมการฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

อารีย์ลักษณ์ พันธุ์เขียน (2549: บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้หนีภัยจากการสู้รบชาวกระเหรี่ยงแดง พบว่าภายหลังจากผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยเบื้องต้นแล้ว ประสิทธิภาพของแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้หนีภัยจากการสู้รบชาวกระเหรี่ยงแดงไม่สอดคล้องตามเกณฑ์ 70 และจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่สนใจและมีความกระตือรือร้นในการแสดงบทบาทสมมุติ

วัชรพล วิบูลย์ศริน (2553: 45) วิจัยเรื่องการสร้างบทสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นในฐานะภาษาต่างประเทศแบบเรียนที่ได้สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 ภาษา คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และศัพท์อักษรเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในการสนทนา คำศัพท์ โครงสร้างประโยคและเรื่องวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

วรรณาท รักสกุลไทย (2012: Online) วิจัยเรื่องการสอนแบบธรรมชาติกล่าวว่าการสอนแนวนี้ได้เริ่มต้นในศตวรรษที่ 16 ที่ต่างประเทศ โดยกลุ่มครู ผู้บริหาร และนักวิจัยทำงานร่วมกัน เพราะตระหนักว่าความรู้ต่างๆ ที่อยู่รอบตัวทำให้เกิดพัฒนาการทางภาษาทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน และการสอนแนวนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สองสื่อสารได้ดีในชีวิตประจำวัน ปัจจุบันจึงมีการสอนภาษาตามแนวธรรมชาติแพร่หลายในประเทศต่างๆ ทางตะวันตก วิธีสอนแบบธรรมชาติหรือเพื่อการสื่อสาร (The Natural/ Communicative Approach) วิธีนี้เน้นความก้าวหน้าในการสื่อสารตามลำดับขั้นดังนี้

1. ขั้นฟังเพื่อความเข้าใจ
2. ขั้นเริ่มฝึกพูด
3. ขั้นฝึกกิจกรรมการพูด

การสอนเน้นการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติเหมือนเด็กเรียนรู้ภาษาแม่ ในขั้นเริ่มต้นที่เรียกว่า “ขั้นเงียบ” (Silent Period) นั้นจะต้องให้ผู้เรียนฝึกฟังเพื่อความเข้าใจก่อนการพูด การเรียนตามลำดับขั้นเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะเรียนในห้องเรียนโดยผู้สอนจะบอกแนวคิดของสิ่งที่เรียนทุกครั้ง (Total Immersion) ด้วยการพูดให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญ การแก้ไขการออกเสียงผิดจะค่อยเป็นค่อยไป แล้วจึงใช้หนังสือเรียนเรื่อง

ที่เขียนบรรยายลักษณะนิสัยทางวัฒนธรรม อภิวาทศาสตร์ ราชการคำศัพท์ และการใช้รูปภาพประกอบ วิธีนี้จะให้ผู้เรียนค่อยๆ ซึมซับการใช้ไวยากรณ์ว่าเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการใช้ภาษา หลังจากนั้นแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กเพื่อฝึกการใช้โครงสร้างทางภาษา การฝึกกิจกรรมในขั้นนี้จำเป็นต้องใช้รูปภาพ สไลด์ เกม การใช้คำ บทสนทนา การแข่งขัน กิจกรรมสนทนา การออกเสียง และกิจกรรมเสมือนจริงที่ให้ผู้เรียนแก้ปัญหาซึ่งอาจรวมถึงการใช้แผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และโฆษณา ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะจัดภายในห้องเรียน และเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการแสดงออกทางภาษาด้วยตัวของผู้เรียนเอง โดยคำนึงถึงไวยากรณ์น้อยที่สุด

วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา (2549: คำนำ) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ตามสภาพจริงว่า หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการเข้าไปเผชิญสภาพการณ์จริง ปัญหาจริง ในบริบทจริง และแสวงหาความรู้ ข้อมูล และวิธีการต่างๆ เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านั้นและความสามารถในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน หมายถึง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อสื่อสารในชีวิตจริงกับคนไทยในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ ตามบริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทย

ชูเกียรติ จารัตน์ (2535: 41) วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนตามแนวการสอนสื่อสารและตามคู่มือครู โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น กลุ่มทดลอง 30 คน รับการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และอีกหนึ่งกลุ่ม เป็นกลุ่มควบคุม 30 คน ซึ่งรับการสอนโดยสอนตามคู่มือครูใช้เวลา 12 คาบๆ ละ 50 นาที ผลการทดลองพบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลอง สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุชาดา โภชนสมบุญ (2550 : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่องผลของการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อทักษะทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสร้างแผนกิจกรรมการสอนหน่วยที่ 8 เรื่อง Wether Season and Time และใช้หลักการการสอนตามแนวการสอนสื่อสารโดยการสร้างกิจกรรม 3 ขั้นตอน ที่เน้นบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน คือ (1) ชี้นำเสนอ นำสู่การเรียนรู้ (2) ฝึกให้ผู้เรียนตอบสนองเงื่อนไขของครูและการตรวจสอบการปฏิบัติ (3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงในชีวิต ผลการวิจัยพบว่าได้ว่า จำนวนนักเรียนผ่านร้อยละ 70 ในทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับดังนี้ 31คน 30คน 28 คน และ 27คน นักเรียนที่ไม่ผ่านทักษะทั้งสี่มี 7 คน และทำการประเมินระหว่างกิจกรรมพบว่า กิจกรรมที่สร้างขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะการฟังและการพูดสูงกว่าทักษะการอ่านและการเขียน

ประเทือง ใจหาญ (2546: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้กิจกรรมละคร ผลการวิจัยพบว่าการใช้กิจกรรมละครช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนสูงกว่าก่อน และสร้างแรงจูงใจในการเรียนมากกว่าการสอนในกลุ่มที่ไม่ใช้กิจกรรมละคร และการที่ผู้เรียนได้แสดงบทบาทสมมุติตามกิจกรรมละครนอกจากนักเรียนจะได้ฝึกและพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารแล้ว ผู้เรียนยังสามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกและน้ำเสียงตามสถานการณ์ต่างๆได้ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างดี

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

3.1 เอกสารเกี่ยวข้องกับการสนทนา

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเรื่อง หลักการสนทนาที่ดี หลักการสนทนาที่ต้องข้ามวัฒนธรรม และหลักการจัดการความขัดแย้งในการสนทนา

3.1.1 หลักการสนทนาที่ดี

วิจิตร อวระกุล (2527: 76-78) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสนทนาว่า เป็นการพูดคุยติดต่อสื่อสารกันของคนในสังคมในชีวิตประจำวัน และการสนทนาที่ดีทำให้การสมาคมสนุกสนานเพลิดเพลิน นอกจากนี้การสนทนาที่ดียังช่วยพัฒนาสังคมมนุษย์ได้อย่างกว้างขวาง ดังนั้นจึงควรเรียนรู้หลักการสนทนาที่ดี ซึ่งมีหลักดังกล่าวต่อไปนี้

1. มีลักษณะพร้อมที่จะสัมพันธ์พูดคุยกับคนอื่น ต้องพร้อมที่จะทักทายผู้อื่นก่อน ยิ้มแย้มแจ่มใส อย่าเป็นคนชอบขัดคอ หรือเปลี่ยนเรื่องที่เขากำลังสนทนากันอยู่
2. ปรับตัวให้เข้ากับคู่สนทนาหรือกลุ่มที่สนทนา มีบางเรื่องที่ถูกใจเราอยากสนทนา มีบางเรื่องที่เราไม่ชอบ ก็ต้องพยายามปรับตัวในการพูดคุยให้บรรยากาศที่ดีที่สุดและรักษามารยาทในการพูด
3. ฟังคนอื่นพูดให้มาก การเงี่ยบฟังผู้อื่นสนทนาเป็นการสร้างมิตรภาพ แต่อย่าเงี่ยบตลอดเวลา
4. ปรับปรุงท่าทีในการสนทนา อย่าออกท่าทางมากเกินไป รู้จักควบคุมอารมณ์ เสียงน้ำเสียงและการหัวเราะไม่ดังเกินไป สุภาพไม่หยาบคาย
5. ทุกคนต้องการให้คนอื่นเคารพนับถือและเห็นด้วยกับความคิดของตน รู้จักให้เกียรติซึ่งกันและกัน
6. เป็นผู้ที่มีมารยาทและอัธยาศัยไมตรี เช่น จิตใจดี เอื้อเฟื้อ เอาใจเขามาใส่ใจเรา
7. ฝึกให้มีความอดทน เช่น ในการสนทนาถ้าจำคำญคู่สนทนาที่ชอบไขว่คว้า เราต้องฝึกมีความอดทน เป็นการฝึกหัดเป็นผู้ฟังที่ดี

8. การสนทนาที่น่าสนใจนั้น มักจะเป็นผู้ที่สามารถพูดคุยเรื่องต่างๆ ได้อย่างสนุกสนาน
9. อย่าพูดแต่เรื่องของตัวเอง ควรสนทนาในเรื่องที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน
10. อย่าต้องการสนทนาไปสู่เรื่องใหม่ตลอดเวลา จะทำให้การสนทนาชะงักและเสียบรรยากาศของการสนทนา
11. ฝึกตนให้มีความสามารถในการพูด การสนทนานั้นหมายถึงการพูดคุยที่สุภาพเรียบร้อย ถูกต้องตามประเพณีของสังคมนั้นๆ ต้องรู้จักสังเกตความรู้สึกหรือปฏิกิริยาที่เกิดจากการสนทนา รู้จักใช้หลักจิตวิทยาในการสนทนา
12. จงเป็นคนที่มีความรู้สึกที่ดี มองโลกในแง่ดี
13. จงมีความเป็นมิตรที่ดี และแสดงความเห็นอกเห็นใจ
14. จงเป็นคนร่าเริงแจ่มใส และอารมณ์ขัน
15. จงมีชีวิตจิตใจและมีศิลปะในการแสดงออกขณะสนทนา ขณะสนทนาจงห้ามนำสิ่งที่ไม่ดีมาใช้สยดสลายทำทางประกอบในการคุยอย่างเหมาะสม
16. จงยืดหยุ่น เพราะในขณะสนทนาอาจมีการเปลี่ยนเรื่องเปลี่ยนอารมณ์ได้
17. จงมีความแนบเนียนในการพูดคุย ต้องเรียนรู้จักสังเกตคู่สนทนา ใช้หลัก "คิดก่อนพูด มีไม้อัดแล้วจึงคิด"
18. เป็นนักฟังที่ดีและปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมการสนทนา กล่าวกันว่าเสน่ห์ของการสนทนาอยู่ที่การเป็นนักฟังที่ดี คืออย่าพูดฝ่ายเดียว
19. ระวังระวังมารยาทในการสนทนา ควรคำนึงถึงคำกล่าวที่ว่า "สำเนียงส่อภาษา กิริยา ส่อสกุล" ความสุภาพย่อมได้รับความนิยมมากกว่า หยาบคาย ไม่มีมารยาท การนินทาผู้อื่น การพูดถึงจุดอ่อนของผู้อื่น พูดส่อเสียด พูดในเรื่องที่ทำให้ผู้อื่นไม่สบายใจ
20. เสียงของการสนทนา ไม่พูดเสียงดังหรือเบาเกินไปจนทำให้น่ารำคาญเบื่อบ่อย ควรเรียนรู้การพูดด้วยน้ำเสียง ดัง เบา ช้า เร็ว อย่างเหมาะสม
21. ควรระวังหางเสียงของท่าน อย่าพูดกระซิก ห้วนไม่มีหางเสียง จะทำให้กลายเป็นคนหยาบคายโดยไม่ได้ตั้งใจ ควรเพิ่มคำว่า ครับ ค่ะ จ๊ะ จะช่วยให้สุภาพขึ้น
22. เรื่องที่จะนำมาสนทนา เลือกเรื่องที่เหมาะสม คู่สนทนาสนใจ เป็นเรื่องพอสสมควรไม่หนักหรือเครียดเกินไป เพื่อการสนทนาจะเสริมสร้างความสัมพันธ์ภาพให้ดีขึ้น
23. สิ่งที่ไม่ควรนำมาสนทนา เช่น เรื่องการเมือง ศาสนา วงศ์ตระกูล ห้ามนำมาสนทนา เพราะอาจก่อให้เกิดความเสียหายในการสนทนา
24. การตำหนิคู่สนทนา ผู้ที่ชอบติคู่สนทนาจะทำให้เสียบรรยากาศการสนทนา

ฉัตรวรรณ ตันนะรัตน์ (2515 : 8-9) ได้กล่าวถึงการพูดว่า ผู้พูดจะต้องแสดงออกถึงบุคลิกภาพซึ่งรวมทั้งการใช้ภาษา น้ำเสียง สายตา ฯลฯ ดังนั้นผู้พูดจึงต้องรู้จักปรับปรุงให้รู้จักใช้เครื่องสื่อสารความหมายให้มีประสิทธิภาพ เช่น ในเรื่องการใช้ภาษาพูด ควรพูดให้ถูกต้องกับความนิยมของกลุ่มชนในสังคม ในการเป็นผู้พูดที่ด้นั้นไม่จำเป็นต้องใช้ศัพท์แปลกๆ หรือใช้ประโยคสลับซับซ้อน ผู้พูดควรใช้คำที่มีความหมาย ประโยคสั้นและเข้าใจง่าย ผู้พูดควรใช้ภาษาให้เหมาะกับบุคคล สถานที่ และโอกาสโดยคำนึงถึงพื้นฐานของผู้ฟัง ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาที่สุภาพ นิยมใช้ในการสนทนา (Conversation Style) ไม่ใช่ภาษาเขียน หรือภาษาราชการ ต้องออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน

พชร บัวเพียร (2537: 65-67) ได้กล่าวว่า การสนทนา เป็นการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันอย่างมาก โดยทั่วไปจะเป็นเรื่องต่อไปนี้

1. การแนะนำให้รู้จักกัน ควรแนะนำดังนี้

ระหว่างผู้อาวุโสกับผู้อ่อนอาวุโส ต้องแนะนำผู้อ่อนอาวุโสให้รู้จักกับผู้อาวุโส ในกรณีแนะนำให้รู้จักญาติผู้ใหญ่ อาจเรียกผู้อาวุโสให้รู้ตัวก่อนได้ เช่น “ คุณพ่อครับ... นันทพร นี่คุณพ่อผม นี่นันทพร เพื่อนของผมครับ ”

ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย ต้องแนะนำผู้ชายให้รู้จักกับผู้หญิง ถ้าฝ่ายหญิงนั่งอยู่ไม่ต้องลุก ฝ่ายชายควรยืนจนแนะนำเสร็จ มีข้อยกเว้น ถ้าฝ่ายชายสูงกว่าด้วยวัยวุฒิ คุณวุฒิ ตำแหน่ง หน้าที่การงาน ต้องแนะนำฝ่ายหญิงให้รู้จักฝ่ายชาย ฝ่ายชายไม่ต้องลุกก็ได้

ถ้าอายุรุ่นราวคราวเดียวกัน จะแนะนำใครก่อนก็ได้

ถ้าจำเป็นต้องแนะนำตัวเอง เพราะไม่มีใครแนะนำ เราควรบอกชื่อ สกุล หรือ อาชีพ หรือ ตำแหน่ง เพื่อให้อีกฝ่ายรู้จักเรา

2. การสนทนาระหว่างรับประทานอาหาร

ควรคุยเรื่องเบาสมองฟังแล้วสบายหู

ถ้าจำเป็นต้องคุยเรื่องธุรกิจ หรือวิจารณ์เรื่องการเมือง ควรคุยเมื่อใกล้อิ่มแล้ว

ไม่ควรคุยเรื่องความเศร้า ความตาย

ไม่ควรคุยเรื่องสกปรกเลอะเทอะลามกหยาบโดน

3.1.2 หลักการสนทนาที่ต้องข้ามวัฒนธรรม

วิไลวรรณ ขนิษฐานัน (2526:68) ได้กล่าวเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการพูดกับเรื่องวัฒนธรรมไว้ว่า ควรมีการสอนวัฒนธรรมภาษาของเจ้าของภาษา ขณะที่สอนภาษาต่างประเทศด้วย จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศด้วยความเข้าใจมากขึ้น ผู้เรียนควรเรียนรู้ว่าการพูดที่สุภาพ ไม่สุภาพ ไม่เหมาะสมนั้นเป็นอย่างไร เพื่อผู้เรียนจะรู้จักหลีกเลี่ยงการพูดไม่สุภาพ ไม่เหมาะสมนั้น รวมทั้งการเรียนรู้ถึงหัวข้อสนทนาต้องห้าม (Taboos) ด้วย ผู้เรียนควรได้ทราบถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมภาษาศาสตร์

ของภาษาทั้ง 2 ว่า คำพูดที่ถือว่าสุภาพหรือเหมาะสมในวัฒนธรรมหนึ่ง อาจจะไม่เป็นที่ยอมรับในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง เช่นการถามว่า ไปไหน ในประเทศไทยถือว่าเป็นคำทักทายทั่วไป แต่สำหรับชาวอเมริกาถือเป็นการละลาบละล้วง เป็นการถามเรื่องส่วนตัวมากเกินไป หรือการที่คนไทยต้องเรียกเพื่อนชาวอเมริกันที่อายุมากกว่ามากๆ ด้วยการเรียกชื่อเฉยๆ ไม่มีคำนำหน้า จะทำให้รู้สึกอึดอัดมากหากไม่มีความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมมาก่อน

3.1.3 หลักการจัดการความขัดแย้งในการสนทนา

ความขัดแย้งเป็นเรื่องธรรมดาที่ย่อมเกิดขึ้นได้ในสังคม เพราะผู้คนย่อมมีความปรารถนาที่ขัดกันบ้าง สตีเฟน พี (สุรเชษฐ์ พลวณิช. 2012: ออนไลน์; อ้างอิงจาก Stephen P. Robbin.1991) กล่าวว่า ความขัดแย้งเป็นการที่ฝ่ายหนึ่งพยายามที่จะไปขัดขวางอีกฝ่ายหนึ่งไม่ให้อำนาจเป้าหมายตามที่ต้องการโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง

อย่างไรก็ตามความขัดแย้งมิได้มีแต่ข้อเสีย แต่จะมีประโยชน์ได้ถ้ามีการจัดการกับความขัดแย้งอย่างถูกต้อง โทมัสและคิลแมน (Thomas & Killmann . 2012: Online) ได้กล่าวถึงการเลือกวิธีต่างๆที่ใช้จัดการกับการขัดแย้ง สรุปได้ 5 วิธี ดังนี้ คือ

1. การเอาชนะปัญหา เมื่อเผชิญความขัดแย้ง บางคนเลือกจะจัดการกับความขัดแย้งด้วยการเอาชนะอีกฝ่ายหนึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุด โดยใช้วิธีการใดวิธีหนึ่ง ดังนั้นผลสุดท้ายทั้งสองฝ่ายจะอยู่ในลักษณะ ชนะและแพ้
2. การยอมรับปัญหา เมื่อเผชิญความขัดแย้ง ฝ่ายหนึ่งเลือกที่จะยอมรับ เพื่อเอาใจอีกฝ่ายหนึ่งพยายามสร้างความพึงพอใจให้คู่กรณี โดยการยอมเสียสละตนเอง ดังนั้นผลสุดท้ายทั้งสองฝ่ายจะอยู่ในลักษณะ ชนะหรือแพ้
3. การหลีกเลี่ยงปัญหา เมื่อเผชิญกับความขัดแย้ง จะเลือกวิธีไม่สู้ปัญหา อาจจะไม่เพิกเฉยหรือถอนตัวออกจากความขัดแย้งนั้น วิธีนี้ไม่สามารถจัดการแก้ไขความขัดแย้งได้ ผลสุดท้ายทั้งสองฝ่ายจะอยู่ในลักษณะ แพ้ และแพ้
4. การร่วมมือในการแก้ปัญหา เมื่อเผชิญความขัดแย้ง จะจัดการด้วยวิธีตรงข้ามกับการหลีกเลี่ยงปัญหาอย่างสิ้นเชิง วิธีร่วมมือนี้ต่างมุ่งที่จะร่วมมือร่วมใจกันที่จะแก้ไขความขัดแย้งโดยให้เกิดความพอใจและประโยชน์แก่ทุกฝ่าย ผลลัพธ์สุดท้ายทั้งสองฝ่ายจะอยู่ในลักษณะ ชนะทั้งคู่
5. การประนีประนอมกับปัญหา เมื่อเผชิญความขัดแย้งจะเลือกให้วิธีที่จะเอาชนะบ้าง หรือยอมรับบ้าง การจัดการวิธีนี้ไม่ได้แก้ปัญหาจริงๆ แต่อาจทำให้เกิดความขัดแย้งอื่นตามมา ผลลัพธ์สุดท้ายคือ ทั้งสองฝ่ายจะอยู่ในลักษณะ แพ้และแพ้ หรือ ชนะและแพ้

โดยทั่วไปแต่ละบุคคลจะเลือกใช้วิธีหนึ่งวิธีใดในห้าแนวทางที่กล่าวมาหรือใช้ผสมผสานกันในการจัดการกับความขัดแย้ง และอาจจะมีวิธีหนึ่งที่ถนัดที่ใช้ในการจัดการกับความขัดแย้งก็ได้

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนา

วัชรพล วิบูลย์คริน (2553: 14-15,45) ทำวิจัยเรื่องการสร้างบทสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นในฐานะภาษาต่างประเทศ กล่าวถึงความหมายของการสนทนาสรุปได้ว่า การสนทนา คือ การพูดสื่อสารกันระหว่างบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อ สร้างมนุษยสัมพันธ์ ผูกมิตรและทำลายความเครียด การสนทนาจึงมีบทบาทสำคัญมากในชีวิตประจำวัน ทั้งในการทำงานและคบหาสมาคมกัน ดังนั้นจำเป็นต้องมีศิลปะในการสนทนา ในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ผู้ร่วมสนทนาต้องรู้จักใช้ถ้อยคำที่ก่อให้เกิดมิตรภาพ มีความจริงใจ สุภาพ ใช้เหตุผล ไม่พูดปด มีความเห็นใจผู้อื่น พูดเป็นธรรมชาติ มีศิลปะในการกล่าวโต้แย้งหรือคล้อยตาม นอกจากนี้ในการเลือกหัวข้อสนทนาไม่ควรสนทนาเรื่องดังกล่าวต่อไปนี้

1. เรื่องที่ลึกซึ้งจนเกินไป
2. เรื่องไร้สาระ
3. เรื่องที่ทำให้เกิดการขัดแย้งได้ง่าย เช่น ศาสนา การเมือง เป็นต้น
4. เรื่องส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย โดยเฉพาะกับคู่สนทนาที่เพิ่งรู้จักกัน และคู่สนทนาที่

อาวุโสกว่า

และแบบเรียนที่ได้สร้างขึ้นประกอบด้วย 3 ภาษาคือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษและสัทอักษร ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในการสนทนา คำศัพท์ โครงสร้างประโยคและเรื่องวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี

บุรีรัตน์ รอดทิพย์ (2544: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การเปิดการสนทนาทางโทรศัพท์ในประเทศไทย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขั้นตอน และกลวิธีการเปิดการสนทนาทางโทรศัพท์ในภาษาไทยและความสัมพันธ์ระหว่างความคุ้นเคยของผู้พูดผู้ฟังกับจำนวนขั้นตอน และการเลือกวิธีในการเปิดการสนทนา ผลการวิจัยพบว่า ขั้นตอนการเปิดการสนทนาทางโทรศัพท์ในภาษาไทยมี 4 ขั้นตอนคือ

ก. ขั้นการเรียก/ตอบ กลวิธีที่พบในขั้นตอนนี้ ได้แก่ การใช้คำตอบรับ การใช้คำลงท้าย

ข. ขั้นการแสดงตัว/จำได้ กลวิธีในขั้นตอนนี้ ได้แก่ การขอร้อง การกล่าวเรียกผู้รับโดยใช้คำเรียกขาน การกล่าวแนะนำตนเอง การถามคำถามผู้รับ การกล่าวคำตอบรับและการหยอกล้อ

ค. ขั้นการทักทาย กลวิธีที่พบในขั้นตอนนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กลวิธีที่มีส่วนประกอบเดียว ได้แก่ การใช้คำแบบแผน การใช้คำลงท้าย การใช้คำอุทาน และกลวิธีที่มีส่วนประกอบสองส่วน ได้แก่ การใช้คำแบบแผนและคำเรียกขาน การใช้คำอุทานและคำเรียกขาน การใช้คำแบบแผนและการเข้าสู่หัวข้อสนทนา

ง. ขั้นการโอภาปราศรัย กลวิธีที่พบในขั้นตอนนี้ ได้แก่ การซักถามเกี่ยวกับสภาพ, งานหรือกิจกรรมของผู้รับในขณะนั้น การซักถามเกี่ยวกับสุขภาพและความเป็นอยู่ การซักถามเกี่ยวกับแผน

หรือสิ่งที่จะกระทำในอนาคต การกล่าวอ้างมูลเหตุจูงใจในการโทร การซักถามเกี่ยวกับบุคคลที่สาม การซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือการกระทำในอดีต การกล่าวในเชิงตำหนิหรือต่อว่า การทบทวนความจำ การพูดคุยเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศ และการซักถามเกี่ยวกับความประพฤติของผู้รับ

นอกจากนี้ความคุ้นเคยระหว่างผู้พูดผู้ฟังมีความสัมพันธ์อย่างสำคัญกับการเลือกใช้ขั้นตอนและกลวิธีในการเปิดการสนทนาในภาษาไทย เช่น ในขั้นตอนการแสดงตัว/จำได้ ผู้พูดผู้ฟังที่มีความคุ้นเคยกันมาก ผู้พูดนิยมใช้กลวิธีการกล่าวเรียกผู้รับโดยใช้คำเรียกขาน ในขณะที่ผู้พูดผู้ฟังที่มีความคุ้นเคยกันน้อย ผู้พูดจะใช้กลวิธีการกล่าวแนะนำตนเองกับผู้รับ หรือ การซักถามเกี่ยวกับสุขภาพและความเป็นอยู่ การซักถามเกี่ยวกับแผนหรือสิ่งที่จะกระทำในอนาคต การกล่าวอ้างมูลเหตุจูงใจในการโทร การซักถามเกี่ยวกับบุคคลที่สาม การซักถามเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือการกระทำในอดีต การกล่าวในเชิงตำหนิหรือต่อว่า การทบทวนความจำ การพูดคุยเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศ และการซักถามเกี่ยวกับความประพฤติของผู้รับ นอกจากนี้ ยังพบว่า ความคุ้นเคยการตอบรับต่อเสียงโทรศัพท์ของผู้รับเป็นลักษณะเฉพาะบุคคลที่ผู้รับนำมากล่าวโดยไม่ได้คำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดผู้ฟังแต่อย่างใด

ไพลิน สุภใส (2554: 32) วิจัยเรื่องแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศ โรงเรียนประชาคมนานาชาติ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนขึ้น 1 ชุด มี 10 บท มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาไทยที่จำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การทักทายการแนะนำตัว การขอบคุณ การขอโทษ ตัวเลข เวลา อาหาร เครื่องดื่ม ผลไม้ สี การซื้อขาย และการถามทาง เมื่อนำไปทดลองใช้ผลสรุปว่า มีประสิทธิภาพ 82.92/86.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

ชุตติมา ถาวรโรจน์พัฒนา (2545: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องโปรแกรมการสอนบทสนทนาภาษาไทยบนอินเทอร์เน็ต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการเรียนรู้การสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติผ่านทางอินเทอร์เน็ต นอกเหนือจากการเรียนรู้จากตำราเรียน เทปบันทึกเสียง หรือในห้องเรียน โดยโปรแกรมนี้จะมีความสามารถในการตอบโต้กับผู้เรียนได้ทันที ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถเข้าใช้โปรแกรมนี้ได้ไม่ว่าจะอยู่เมืองใดในโลกเนื่องจากการใช้งานทางอินเทอร์เน็ต ในการพัฒนาโปรแกรมการสอนบทสนทนาภาษาไทยเริ่มจากการวิเคราะห์เนื้อหาบทเรียน ที่เหมาะสมก่อน โดยนำเนื้อหาจากบางส่วนของหนังสือแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างชาติ จากสถาบันวิจัยพัฒนาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล ผลจากการวิจัยพบว่าการสนทนาภาษาไทยบนอินเทอร์เน็ตนี้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะเป็นทางเลือกสำหรับการเรียนภาษาไทยด้วย

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนทนาดังกล่าว สรุปได้ว่าหลักการสนทนาที่ดีต้องมีมารยาทในการเป็นผู้พูดและผู้ฟังอย่างเหมาะสม สำหรับหลักการสนทนาที่ต้องข้ามวัฒนธรรมต้องคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อสื่อสารได้อย่างราบรื่น หลักในการจัดการความขัดแย้งในการ

สนทนามีหลายวิธี บางวิธีจะก่อให้เกิดความบาดหมางมากขึ้น แต่บางวิธีจะก่อให้เกิดความพึงพอใจทั้งสองฝ่าย นอกจากนี้ผู้เรียนต้องเรียนรู้การเลือกหัวข้อในการสนทนา และวิธีการสนทนาโดยการใช้อีสื่อทางอินเทอร์เน็ตช่วยให้ผู้เรียนได้ฟังเสียงและเรียนสนทนาได้อีกวิธีหนึ่งอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การประเมินคุณภาพแบบเรียน
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก อำเภอมหากเหล็ก จังหวัดสระบุรี จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก อำเภอมหากเหล็ก จังหวัดสระบุรี จำนวน 10 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ได้แก่ แบบเรียนสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัย เอเชีย-แปซิฟิก โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. สัมภาษณ์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่ประเทศเขมรโดย สัมภาษณ์นักศึกษาชาวเขมรที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ และสำรวจเนื้อหาจากตำราแบบเรียนภาษาไทย และสัมภาษณ์อาจารย์สอนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยภูมิรินทร์กรุงเทพมหานคร และสำรวจการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวเขมรที่เรียนอยู่มหาวิทยาลัยในประเทศไทย โดยสัมภาษณ์นักศึกษาชาวเขมรและอาจารย์ที่สอนภาษาไทยให้นักศึกษาเขมร สำรวจเนื้อหาจากแบบเรียนภาษาไทยที่นักศึกษาใช้เรียนขณะศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี ประเทศไทย
2. สัมภาษณ์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาตำราสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติตามศูนย์หนังสือ และโรงเรียนสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ

3. สํารวจและออกแบบสอบถามความรู้ภาษาไทยและสํารวจเนื้อหาที่นักศึกษาชาวเขมรสนใจในการเรียนสนทนาภาษาไทย และติดต่อมหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก อําเภอหมากเหล็ก จังหวัดสระบุรี และที่มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี เพื่อขออนุญาตที่จะทดลองใช้แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร และศึกษาสภาพแวดล้อมต่างๆ ในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงของนักศึกษาชาวเขมรในประเทศไทย

4. ทดลองสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรโดยใช้สัทอักษรสากล และสัทอักษรภาษาเขมร อย่างละ 3 บท เพื่อเลือกใช้สัทอักษรที่เหมาะสมสำหรับสร้างเครื่องมือในการวิจัย

5. เริ่มทำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร โดยใช้สัทอักษรเขมรเป็นบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ในแต่ละบทจะมีคำศัพท์ การแนะนำสถานการณ์ของบทสนทนา และบทสนทนาสั้นๆสองบท คำศัพท์เสริม โครงสร้างประโยค แบบฝึกหัดสนทนาท้ายบท และเกร็ดความรู้เรื่องวัฒนธรรมไทย และใช้สีห้าสีในสัทอักษรเขมรเพื่อช่วยนักศึกษาในการแยกเสียงวรรณยุกต์ไทย ทั้งหมด 10 บทเรียน ประกอบด้วย

บทที่ 1	การทักทาย
บทที่ 2	การแนะนำครอบครัว
บทที่ 3	การสั่งอาหาร
บทที่ 4	การซื้อของ
บทที่ 5	การนัดพบ
บทที่ 6	การถามทาง
บทที่ 7	การไปเที่ยว
บทที่ 8	การบอกลักษณะนิสัย
บทที่ 9	การเรียกชื่ออวัยวะในร่างกาย
บทที่ 10	การไปหาหมอ

สร้างแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน เพื่อใช้ทดสอบหลังจากเรียนครบทั้ง 10 บท แล้วโดยเลือกคำสำคัญหนึ่งคำจากแต่ละบท และให้ผู้เรียนใช้แต่ละคำตั้งคำถามและตอบในการสนทนาอย่างอิสระกับคู่สนทนาของตน โดยประเมินประสิทธิภาพจากความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

6. เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบเรียน โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ ศรีทันดร อดีตมิชชันนารีไอเอ็มเอฟประจำประเทศกัมพูชา ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการองค์การไอเอ็มเอฟ ประเทศไทย

ศาสตราจารย์ สุชน สก อาจารย์ประจำคณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยภูมิรินทร์ กรุงพนมเปญ

7. ทดลองใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก จำนวน 10 คนเพื่อหาประสิทธิภาพแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

8. นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ สรุป และอภิปรายผล

การประเมินคุณภาพแบบเรียน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินคุณภาพแบบเรียน โดยนำแบบเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก โดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน

ที่	ด้านรูปเล่ม	ระดับการประเมิน (จำนวน)					หมายเหตุ
		1	2	3	4	5	
1	คุณภาพของกระดาษ				1	2	
2	การออกแบบหน้าปก				1	2	
3	ขนาดรูปเล่ม				1	2	
4	ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย				1	2	
5	ลักษณะตัวอักษรภาษาเขมร				1	2	
6	การใช้สีทั้งห้าแทนเสียงวรรณยุกต์ไทย				3		

ความหมายของระดับการประเมิน

1 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม น้อยที่สุด	4 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม มาก
2 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม น้อย	5 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม มากที่สุด
3 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม ปานกลาง	

จากตาราง 1 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรด้านรูปเล่มโดยผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.55

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก โดยผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน

ที่	ด้านเนื้อหา	ระดับการประเมิน (จำนวน)					หมายเหตุ
		1	2	3	4	5	
1	เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				1	2	
2	เนื้อหาถูกต้อง เหมาะสม				1	2	
3	เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน					3	
4	เนื้อหา มีความน่าสนใจต่อผู้เรียน					3	
5	คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน					3	
6	ระดับความยากง่ายเหมาะกับ ผู้เรียน					3	
7	แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					3	

ความหมายของระดับการประเมิน

- 1 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม น้อยที่สุด   4 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม มาก
2 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม น้อย   5 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม มากที่สุด
3 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม ปานกลาง

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับ
นักศึกษาชาวเขมรด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับเหมาะสม มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.9

ผลการประเมินแบบเรียนของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการ
ปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

1. ปรับบทนำไปสั้นลง
2. แก้ไขตัวพิมพ์ให้เหมือนกันในทุกบทเรียน
3. แก้ไขตัวอย่างคำศัพท์ของการออกเสียงพยัญชนะ ให้ต่างจากงานวิจัยอื่น ห้ามลอก
งานวิจัย
4. เพิ่มโครงสร้างประโยค และแบบฝึกหัดท้ายบทในทุกบทเรียน
5. แก้ไขประโยคสนทนาบางประโยค
6. แก้ไขปกหนังสือให้เหมาะกับการเป็นหนังสือวิชาการด้านแบบเรียน
7. เพิ่มเรื่องคำชี้แจงในการใช้แบบเรียน
8. ทำสารบัญให้เรียบร้อย และแปลสารบัญเป็นภาษาเขมร

9. ตรวจและแก้ไขสัทอักษรเขมร แก้ไขสัทอักษรที่แก้ไขให้ตรงกับเสียงวรรณยุกต์ไทย
10. แก้ไขตัวสะกดคำเขมรและใช้วลีภาษาเขมรให้ถูกต้อง
11. เพิ่มเติมและแก้ไขบางประโยคในภาษาไทยให้เหมาะสม
12. เปลี่ยนเนื้อหาในเรื่องวัฒนธรรมบางบทให้สอดคล้องกับบทเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำแบบสอบถามนักศึกษาชาวเขมรที่เรียนอยู่ระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยเรื่องเป้าหมายในการเรียนสนทนาภาษาไทย และหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้ในการสนทนา
2. ติดต่อขออนุญาตกับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก อำเภอเมืองหลัก จังหวัดสระบุรี เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร
3. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้การสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นตามเนื้อหาในแบบเรียน 10 บท โดยแบ่งเวลาบทละ 1 คาบ (50 นาที)
4. นักศึกษาต้องทำแบบฝึกสนทนาหลังการเรียนทุกคาบ จำนวน 10 ครั้ง โดยใช้แบบบันทึกคะแนนแบบฝึกหัดท้ายบท และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน 1 ครั้งเมื่อผู้เรียนเรียนจบทั้ง 10 บทแล้ว โดยกำหนดเวลาทดลองใช้เครื่องมือ 1 สัปดาห์ ดังมีรายละเอียดการเก็บข้อมูลต่อไปนี้

ตาราง 3 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คาบเรียนที่	รายการ	เวลา
1	ปฐมนิเทศและบทนำการเรียนภาษาไทย	50 นาที
2	บทที่ 1 การทักทาย	50 นาที
3	บทที่ 2 การแนะนำครอบครัว	50 นาที
4	บทที่ 3 การสั่งอาหาร	50 นาที
5	บทที่ 4 การซื้อของ	50 นาที
6	บทที่ 5 การนัดพบ	50 นาที
7	บทที่ 6 การถามทาง	50 นาที
8	บทที่ 7 การไปเที่ยว	50 นาที
9	บทที่ 8 การบอกลักษณะนิสัย	50 นาที
10	บทที่ 9 การเรียกชื่ออวัยวะในร่างกาย	50 นาที

ตาราง 3 (ต่อ)

11	บทที่ 10 การไปหาหมอ	50 นาที
12	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้	50 นาที

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกทำยบทหลังการเรียนรู้แต่ละบทของผู้เรียนมาคิดเป็นค่าเฉลี่ย
 2. หาประสิทธิภาพของแบบเรียน โดยหาคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ทั้ง 10 บท แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกสนทนาหลังการเรียนรู้

3. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบบันทึกและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ ใช้สูตร (ชูศรี พันธุ์ทอง. 2546: 49)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ใช้สูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. 2520: 131)

$$E1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

A

และ

$$E2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

B

- E1 แทนค่าร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นการทำแบบฝึกสนทนาท้ายบทหลังการ
เรียนแต่ละบท จำนวน 10 บทเรียน
- E2 แทนค่าร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 10 บท
- $\sum X$ แทนคะแนนรวมของการทำแบบฝึกสนทนาท้ายบทหลังการเรียนแต่ละบท จำนวน 10 บทเรียน
- $\sum F$ แทนคะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
- N แทนจำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- A แทนคะแนนเต็มของการทำแบบฝึกสนทนาแต่ละคาบ
- B แทนคะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทนจำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทนคะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทนคะแนนรวมของการทำแบบฝึกสนทนาท้ายบทหลังการเรียนแต่ละบท จำนวน 10 บทเรียน
$\sum F$	แทนคะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
E1	แทนค่าร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นการทำแบบฝึกสนทนาท้ายบทหลังการเรียนแต่ละบท จำนวน 10 บทเรียน
E2	แทนค่าร้อยละของประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 10 บท
A	แทนคะแนนเต็มของการทำแบบฝึกสนทนาหลังการเรียน
B	แทนคะแนนเต็มของผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบฝึกสนทนาในแต่ละบทเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพของ E1
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E2
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกสนทนาหลังการเรียนแต่ละบท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E1 ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 4 แสดงคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดสนทนาท้ายบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก จำนวน 10 บท แต่ละบทมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน

คนที่	บทที่1	บทที่2	บทที่3	บทที่4	บทที่5	บทที่6	บทที่7	บทที่8	บทที่9	บทที่10
1	9	9	9	10	9	8	9	9	9	9
2	9	8	9	8	9	8	8	8	8	9
3	10	8	9	10	9	8	9	10	9	10
4	9	9	9	9	10	9	10	10	10	9
5	10	7	9	9	8	9	10	8	7	8
6	10	9	8	10	10	8	9	8	9	9
7	10	8	10	10	10	9	9	9	9	10
8	8	9	9	7	7	9	10	9	9	9
9	10	9	9	10	9	10	10	9	9	10
10	7	7	8	10	8	9	7	8	8	9
$\sum X$	92	83	89	93	93	87	91	88	87	92
$\bar{X}$	9.2	8.3	8.9	9.3	9.3	8.7	9.1	8.8	8.7	9.2
E1	92	83	89	93	93	87	91	88	87	92

ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท เท่ากับ 89.5

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกสนทนาหลังการเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร แต่ละบทคิดเป็นร้อยละ 83-93

ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.5 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพร้อยละตามลำดับต่อไปนี้

บทที่ 1	การหักทนาย	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 92
บทที่ 2	การแนะนำครอบครัว	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 83
บทที่ 3	การสั่งอาหาร	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 89
บทที่ 4	การซื้อของ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 93
บทที่ 5	การนัดพบ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 93
บทที่ 6	การถามทาง	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 87
บทที่ 7	การไปเที่ยว	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 91
บทที่ 8	การบอกลักษณะนิสัย	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 88
บทที่ 9	การเรียกชื่ออวัยวะในร่างกาย	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 87
บทที่ 10	การไปหาหมอ	ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 92
ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท		ประสิทธิภาพ	ร้อยละ 89.5

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบทรวม 10 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E1 ที่กำหนดไว้ที่ 80

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 10 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E2

ตาราง 5 แสดงคะแนนจากการทำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนแบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย เอเชีย-แปซิฟิก ทั้ง 10 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คะแนนเต็ม 100
1	90
2	85
3	95
4	98
5	85
6	95
7	90
8	95

ตาราง 5 (ต่อ)

9	97
10	90
$\sum F$	920
$\bar{x}$	92
E2	92

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ทั้ง 10 บท คิดเป็นร้อยละ 92 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E2 ที่กำหนดไว้ที่ 80 แสดงว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร มีประสิทธิภาพตามที่กำหนด

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 6 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่	เรื่อง	E1	E2
1	การทักทาย	92	
2	การแนะนำครอบครัว	83	
3	การสั่งอาหาร	89	
4	การซื้อของ	93	
5	การนัดพบ	93	
6	การถามทาง	87	
7	การไปเที่ยว	91	
8	การบอกลักษณะนิสัย	88	
9	การเรียกชื่ออวัยวะในร่างกาย	87	
10	การไปหาหมอ	92	
	คะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกสนทนาแต่ละบทเรียน	89.5	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน		92

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ทั้ง 10 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกสนทนาหลังจากการเรียนรู้แต่ละบท จำนวน 10 บท คือ E1 เท่ากับ 89.5 และประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ครบทั้ง 10 บท คือ E2 เท่ากับ 92

จากประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก และเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก และได้แนวทางพัฒนาการเรียนรู้อาษาไทยในระดับกลางและระดับสูงต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก จำนวน 10 บท ประกอบด้วย

- บทที่ 1 การทักทาย
- บทที่ 2 การแนะนำครอบครัว
- บทที่ 3 การสั่งอาหาร
- บทที่ 4 การซื้อของ
- บทที่ 5 การนัดพบ
- บทที่ 6 การถามทาง
- บทที่ 7 การไปเที่ยว
- บทที่ 8 การบอกลักษณะนิสัย
- บทที่ 9 การเรียกชื่ออวัยวะในร่างกาย
- บทที่ 10 การไปหาหมอ

2. แบบฝึกหัดสนทนาทำยบทเรียน

3. แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

สรุป

จากการทำวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก จำนวน 10 บทเรียน โดยมีเนื้อหาที่นักศึกษาสนใจและจำเป็นต้องใช้สนทนาในชีวิตประจำวันในสถานการณ์ต่างๆ ได้แก่ การทักทาย การแนะนำครอบครัว การสั่งอาหาร การซื้อของ การนัดพบ การถามทาง การไปเที่ยว การบอกลักษณะนิสัย การเรียกชื่ออวัยวะในร่างกาย และการไปหาหมอ มีประสิทธิภาพ 89.5/92 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 โดยประสิทธิภาพของ E1 อยู่ระหว่าง 83-93 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.5 และประสิทธิภาพของ E2 เท่ากับ 92 แสดงว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาไทย เพิ่มความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องคำศัพท์เพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงที่ใช้เป็นประจำในประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากการวิจัยการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผล ดังนี้

1. บทเรียนที่ได้ค่าเฉลี่ย E1 สูงถึง 90 ขึ้นไป มี 5 บท ได้แก่ เรื่อง การทักทาย การซื้อของ การนัดกัน การไปเที่ยว และการหาหมอ อภิปรายผลได้ว่านักศึกษาชาวเขมรระดับปริญญาตรีทั้ง 10 คน อยู่ในประเทศไทยเป็นระยะเวลา ตั้งแต่ 6 เดือนถึง 2 ปีแล้ว จึงมีโอกาสฟังภาษาไทยจากกิจกรรมในชีวิตจริงที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในเรื่อง การทักทาย การซื้อของ การฟังเรื่องวันเวลา การท่องเที่ยว และความเจ็บป่วย ดังนั้นทักษะการฟังจึงเกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของแครชเชน (Krashen, 2010: Onlines) ที่ว่า การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติ ไม่ได้เริ่มขึ้นเมื่อผู้เรียนพูด แต่กระบวนการเรียนรู้เริ่มตั้งแต่มีการฟัง เป็นกระบวนการเก็บข้อมูล แม้ผู้เรียนจะยังไม่พูด การที่ได้ยินภาษาอื่นและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังด้วย กระบวนการเรียนภาษาเริ่มเกิดขึ้น เมื่อนักศึกษาชาวเขมรได้เรียนแบบเรียนการสนทนาทั้ง 5 บทดังกล่าว จึงสามารถออกเสียงได้ชัดเจน และเมื่อเข้าใจคำศัพท์ในบทเรียนจึงเป็นการเสริมสร้างองค์ความรู้ สร้างความมั่นใจและสามารถพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. บทเรียนที่ได้ค่าเฉลี่ย E1 ต่ำสุด 83 คือบทสนทนาเรื่อง การแนะนำครอบครัว ซึ่งเป็นบทเรียนที่มีคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ค่อยจะมีโอกาสได้ยิน ดังนั้นการเรียนรู้เรื่องนี้จึงเป็นการเริ่มต้นตั้งแต่กระบวนการฟัง การเรียนรู้คำศัพท์และบทสนทนา เนื้อหาของบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการแนะนำครอบครัว เป็นบทที่ผู้เรียน

ถามเกี่ยวกับวงศ์คำศัพท์มากที่สุด เนื่องจากสังคมครอบครัวชาวเขมรเป็นครอบครัวใหญ่ การทำแบบฝึกสนทนาทำยบท จึงเป็นบทที่ผู้เรียนชอบฝึกมาก เพื่อมีโอกาสกล่าวถึงครอบครัวที่ตนคิดถึง ทำให้ผู้เรียนสามารถฟังและพูดได้ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนต้องการ ดังที่สุจริต เพียรชอบ (2531: 140-154) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ที่มีจุดมุ่งหมาย ทำให้เกิดแรงขับที่ดีในการเรียนรู้

3. แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก มีประสิทธิภาพ 89.5/92 โดยมีประสิทธิภาพของ E2 มากกว่าประสิทธิภาพของ E1 ทั้งนี้เพราะในการทำแบบฝึกสนทนาหลังการเรียน ผู้เรียนอยู่ในกระบวนการรับข้อมูล การจดจำและทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ วลี และประโยค สู่กระบวนการฝึกพูดในระยะเวลาที่จำกัด และเนื้อหาในแบบฝึกสนทนาบางบท เป็นแบบฝึกประเภทคำถามที่เป็นปรนัย จับคู่ ซึ่งเป็นการเน้นการเรียนรู้แบบความจำ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้เวลากับผู้เรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ตลอดเจ็ดวัน มีโอกาสใช้ชีวิตประจำวันทำกิจกรรมต่างๆ นอกชั้นเรียนมากมาย ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทบทวนและทดลองใช้ภาษาจากแบบเรียนอย่างสม่ำเสมอ จึงเกิดความคล่องในการใช้ภาษา เป็นผลให้ผู้เรียนสามารถสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ยังเป็นการทดสอบที่ไม่เครียดและทำให้ผู้เรียนได้ใช้จินตนาการจากองค์ความรู้ในการสร้างบทสนทนาตามที่คุณเรียนต้องการ โดยผู้สอนเลือกคำศัพท์ 10 คำจาก 10 บทเรียน ให้ผู้เรียนนำคำศัพท์ทั้ง 10 คำสร้างคำถามเป็นภาษาไทยโดยเขียนเป็นภาษาสัทอักษรเขมรหรือคาราโอเกะเขมร ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์และสร้างคำถามได้อย่างมีอิสระ จากนั้นผู้เรียนจะต้องจับคู่ตามเลขที่บัญชีรายชื่อของผู้เรียน แต่ละคู่จะยื่นขึ้นและถามคำถามทั้ง 10 ข้อ อีกฝ่ายจะตอบ เมื่อครบทุกข้อ อีกฝ่ายจะสลับเป็นฝ่ายถามและตอบ การให้ผู้เรียนได้สนทนาและทดสอบถามตอบกันเอง ทำให้กระบวนการทดสอบไม่เครียด ผู้เรียนสามารถใช้ศัพท์และองค์ความรู้จากแบบเรียนต่อยอดในการสร้างบทสนทนาได้กว้างและลึกขึ้น ผู้เรียนสามารถประยุกต์และสื่อสารได้อย่างอิสระและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นประสิทธิภาพของ E2 สูงกว่า E1 สอดคล้องกับที่สุจริต เพียรชอบ (2531:140-154) ได้กล่าวว่า การได้ใช้ภาษาบ่อยๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้เกิดการพัฒนารการเรียนรู้และใช้ภาษาได้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น

4. แบบเรียนได้สร้างขึ้นโดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาการสนทนาและเสียงที่มีการใช้จริงในชีวิตประจำวัน การสร้างแบบเรียนโดยใช้สีห้าสีเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถสังเกตความแตกต่างของการออกเสียงวรรณยุกต์ไทย และมีรูปแบบลำดับของบทเรียนทั้ง 10 บทแบบเดียวกัน คือ คำศัพท์ บทสนทนา ที่ 1,2 คำศัพท์เสริม โครงสร้างประโยค แบบฝึกหัดทำยบท และเกร็ดความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย และเรียงลำดับเนื้อหาแต่ละบทจากง่ายไปยาก ทำให้ขั้นตอนการเรียนง่ายและน่าสนใจ ในตอนท้ายของการเรียนแต่ละบทให้ผู้เรียนมีโอกาสถามเกี่ยวกับบทเรียนหรือวัฒนธรรมไทยได้ นอกจากนี้ผู้สอนได้สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนนำบทเรียนในแต่ละบทไปใช้หลังการเรียนรู้ เช่น การทักทายกับเพื่อนชาวไทยในมหาวิทยาลัย การสนทนาเรื่อง

ครอบครัวกับเพื่อนชาวไทย การสั่งอาหารด้วยคำพูดแทนการชี้ เป็นต้น ทำให้ผู้เรียนพัฒนาการพูดได้อย่างรวดเร็วและมีความมั่นใจในการสนทนากับชาวไทยมากขึ้น

5. การใช้ ร ล เนื่องจากภาษาแม่ของผู้เรียนคือ ภาษาเขมรซึ่งใช้เสียง ร และ ล อย่างชัดเจนในคำควบกล้ำ และเป็นพยัญชนะต้นอยู่เป็นจำนวนมาก เมื่อเรียนภาษาไทยที่มีคำพยัญชนะต้นและคำควบกล้ำ ร ล ผู้เรียนมักจะมีอาการสับสนในเรื่องเสียงว่า เสียงที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันของคนไทยคือเสียงใด เช่น

เรียนคำว่า	ครับ	สอนอ่านว่า	ครับ / ครำบ	แต่ผู้เรียนได้ยินคนไทยพูดว่า	คับ / คำบ
เรียนคำว่า	น้ำเปล่า	สอนอ่านว่า	น้ำม ปเล่าว	แต่ผู้เรียนได้ยินคนไทยพูดว่า	น้ำม ป่าว
เรียนคำว่า	รองเท้า	สอนอ่านว่า	รอง ท้าว	แต่ผู้เรียนได้ยินคนไทยพูดว่า	ลอง ท้าว
เรียน คำว่า	น่ารัก	สอนอ่านว่า	น่า รัก	แต่ผู้เรียนได้ยินคนไทยพูดว่า	น่า ลัก

ดังนั้นผู้สอนควรแนะนำผู้เรียนเรื่องการพูดภาษาไทยอย่างถูกต้อง แม้จะพบว่าในสังคมไทยกำลังพูดภาษาไทยไม่ชัดมากขึ้นเรื่อยๆ ก็ตาม

6. กิจกรรมเสริมการเรียนรู้ ผู้สอนควรแนะนำผู้เรียนว่าควรจะต้องใช้เวลาและฝึกฝนใช้ภาษาไทยอย่างไร และควรมีกิจกรรมในชีวิตจริงอย่างใดบ้างเพื่อทำให้พัฒนาความรู้ภาษาไทยในเชิงลึกและกว้างยิ่งขึ้น เช่น การไปตลาด ไปทานอาหารกับคนไทย การดูหนังไทย ร้องเพลงไทย การประกวดพูดภาษาไทย เป็นต้น

7. จำนวนของกลุ่มผู้เรียนในชั้นเรียนภาษามีผลต่อการเรียนรู้ภาษา โดยทั่วไปชั้นเรียนที่มีผู้เรียนมาก จะไม่มีโอกาสให้ผู้เรียนฝึกสนทนาอย่างเพียงพอ ครูผู้สอนไม่สามารถแก้หรือช่วยผู้เรียนในเรื่องเสียงได้ และผู้เรียนบางคนก็ไม่กล้าแสดงออกในกลุ่มใหญ่ ในขณะที่ชั้นเรียนที่มีผู้เรียนเพียงคนเดียวหรือจำนวนน้อยมาก บางครั้งก็พบว่าครูผู้สอนมีเวลามากเกินไปในการแก้เสียง แต่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายจากการทดลองใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร พบว่า ผู้เรียน 10 คน เป็นจำนวนที่มากเกินไป สำหรับการใช้บทเรียนแต่ละคาบ 50 นาที แต่คาบเรียนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละ 5 คนพบว่าผู้เรียน สามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีบรรยากาศผ่อนคลายมากกว่าซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ และคาบเรียนที่มีผู้เรียนเพียงคนเดียว เนื้อหาในบทเรียนจะน้อยเกินไป และผู้เรียนจะประยุกต์สร้างประโยคในการสนทนาไม่ดีเท่ากับมีเพื่อนร่วมเรียนด้วย เนื่องจากการสนทนาต้องมีบุคคลสองฝ่ายขึ้นไปทำให้เสริมสร้างซึ่งกันและกันในการเรียนรู้

8. บรรยากาศที่สงบและสดชื่น เป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ การสอน เป็นการเตรียมทางกายภาพที่ช่วยให้ผู้เรียนผ่อนคลายก่อให้เกิดคลื่นอัลฟา ทำให้สมองเกิดความจำและเรียกความจำได้เร็วที่สุด (วารัด และ ดาเลย์. 2549: 7-11,17)) มีผลทำให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากขึ้น ที่มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ได้ลดปัญหาเสียงเป็นพิษและสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดี นอกจากนี้ในการทำแผนการสอนผู้เรียนควรมีกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมทางสมองผู้เรียนด้วย

สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้พระคัมภีร์และเพลงช่วยให้ผู้เรียนผ่อนคลาย ในขณะที่ผู้วิจัยเคยทดสอบใช้แบบเรียนสอนผู้เรียนอีกกลุ่มหนึ่งในชั้นเรียนที่มีบรรยากาศเสียงดังวุ่นวายด้วยกิจกรรมการซ้อมเพลงกีฬาที่สนามทำให้ผู้เรียนและผู้สอนถูกรบกวนด้วยเสียง ไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างดีพอ และทำให้ผู้เรียนเหน็ดเหนื่อยง่าย

9. การเลือกใช้ภาษาในการถ่ายเสียงในแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและความสามารถของผู้สอน เช่น ถ้าผู้สอนภาษาไทยให้ชาวเขมร ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษเลย ย่อมไม่สามารถใช้แบบเรียนสอนภาษาไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษอธิบายหรือศัพท์อักษรสากลในการสอนได้ และนักเรียนชาวต่างชาติที่ไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษเลย ย่อมไม่สามารถใช้แบบเรียนสอนภาษาไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษอธิบายหรือศัพท์อักษรสากลได้ง่ายในการเรียนรู้

งานวิจัยการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ไม่ได้ใช้ศัพท์อักษรสากลในแบบเรียนแต่ใช้ภาษาเขมรในการถ่ายเสียงเพราะผู้เรียนสามารถเข้าใจแบบเรียนได้ง่าย และผู้วิจัยใช้สีเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการแยกเสียงวรรณยุกต์ไทย สามารถช่วยให้ผู้เรียนสังเกตความแตกต่างและออกเสียงวรรณยุกต์ได้ถูกต้องมากขึ้น แต่ก็ไม่สามารถช่วยผู้เรียนในการเขียนถ่ายเสียงได้ เพราะผู้เรียนไม่ได้มีปากกาทำสี เพื่อใช้จุดแยกเสียงวรรณยุกต์ในขณะที่เรียน

10. การใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนในการสอนภาษาไทยระดับเบื้องต้น ช่วยให้ผู้เรียนผ่อนคลาย และเรียนรู้ได้รวดเร็ว อย่างไรก็ตามการสอนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นโดยใช้ภาษาไทยในการสอนเท่านั้น จะเกิดผลดีตามหลักแนวการสอนตามธรรมชาติ ที่เน้นให้ใช้ภาษาเป้าหมายในการสอนก็เป็นได้ ทั้งนี้ในการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ คงต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนและประกอบด้วยดุลยพินิจของผู้สอนว่า ควรใช้วิธีการสอนแบบใดที่จะเหมาะสมกับผู้เรียนเพื่อจะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดด้วย

11. กลุ่มประชากรในงานวิจัย จะเป็นผู้กำหนดแนวทางที่ดีในการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทย เช่น

อายุของเด็กต้องการตำราที่ใช้สื่อต่างๆ มาก เช่น ภาพการ์ตูนที่ดึงดูดความสนใจ เสียงประกอบตัวอักษรและเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยเด็ก ในขณะที่แบบเรียนสำหรับผู้ใหญ่ต้องการเนื้อหาด้านวิชาการและภาพจริงประกอบบทเรียนมากกว่าภาพการ์ตูน

กลุ่มประชากรต่างชาติที่อยู่ในประเทศไทย มีหลายชาติ หลายอาชีพ ความต้องการเรียนรู้ภาษาเพื่อทำกิจกรรมประจำวันย่อมแตกต่างกัน เช่น ต้องการเพื่อสื่อสารทั่วไป ต้องการสื่อสารด้านธุรกิจ โรงงานท่องเที่ยว การรักษาพยาบาล การศึกษาต่อในประเทศไทย เพื่อสอนศาสนา เป็นต้น

ดังนั้นงานวิจัยการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติกลุ่มต่างๆ ยังมีความต้องการเนื้อหาที่หลากหลายอยู่เป็นจำนวนมาก

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

- 2.1 ควรมีการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยในระดับกลางและสูงสำหรับนักศึกษาชาวเขมร
- 2.2 ควรมีการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวเขมร ที่เกี่ยวกับทักษะการอ่าน และการเขียนในระดับต้น กลาง และสูงต่อไป
- 2.3 ควรมีการสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยสำหรับชาวเขมร ที่เป็นภาษาเฉพาะกิจ เช่น ภาษาธุรกิจ ภาษาข่าว ภาษากีฬา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล. (2539). *อ่านภาษาเขมร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิ่งแก้ว รัชอินทร์. (2553). *แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร*. แหล่งรวบรวมความรู้ แนวคิดมากมาย เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของครู. สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2555, จาก <http://kingkaew2010.blog>
- เขียน ธีระวิทย์ และสุนัย ผาสุข. (2543). *กัมพูชา: ประวัติศาสตร์ สังคม เศรษฐกิจ ความมั่นคง การเมือง และการต่างประเทศ*. ผลงานวิจัยชุดเอเชีย โครงการเมธีวิจัยอาวุโส สกว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จินตนา ไบกาชฎี. (2520). *การเขียนสื่อการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: สุริยศาสตร์.
- จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรณ. (2550). *ความแตกต่างระหว่างสมองของชายกับหญิง*. สืบค้นเมื่อ 6 กุมภาพันธ์ 2555, จาก <http://www.oknation.net/blog/print?id=2757>
- จรัลวิไล จรูญโรจน์, ม.ล. (2552). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2527). *การทำหนังสือสำหรับเด็ก (บรรณ 441)*. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาคาร.
- ฉัตรอรุณ ตันนะรัตน์. (2515). *หลักวาทกรรม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุติมา ถาวรโรจน์พัฒนา. (2545). *โปรแกรมการสอนบทสนทนาภาษาไทยบนอินเทอร์เน็ต*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต วิทยาศาสตร์ (เทคโนโลยีการจัดการระบบสารสนเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2555, จากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย <http://www.thaithesis>
- ชูเกียรติ จารัตน์. (2535). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนตามแนวการสอนและตามคู่มือครู*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2555, จาก ฐานข้อมูลปรินญาณิพนธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชูศรี พันธุ์ทอง. (2546). *สถิติเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธวัช ปุณโณทก. (2542). *วิวัฒนาการหนังสือแบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- บุรียรัตน์ รอดทิพย์. (2544). *การเปิดการสอนทางโทรศัพท์ในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ อักษรศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาวิชาภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อ 20

- สิงหาคม 2555, จาก <http://ling.arts.chula.ac.th>
- บุญชัย โกศลธนากุล. (2011, 1 มิถุนายน). *เก่งภาษาอังกฤษได้ใน 1 เดือน*. มุมใหม่ ไทยแลนด์.
สถานีโทรทัศน์สี ช่อง 11. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2012, จาก <http://www.youtube.com>
- บังอร ร้อยกรอง. (2541). *การใช้เกมเสริมการฝึกทักษะการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลลำปาง*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.(วิชาการประถมศึกษา).
เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจพล รอดสวัสดิ์. (2555). *แรงงานเขมรแห่เข้าไทย*. 77 ช่องจังหวัด. สืบค้นเมื่อ 23 ตุลาคม
2555, จาก <http://77.nationchannel.com/home>
- ประเทือง ใจหาญ. (2546). *การเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารและแรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ*. วิทยานิพนธ์ศษ.ม (วิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นเมื่อ
วันที่ 22 กรกฎาคม 2555, จาก www.thapra.lib.su.ac.th
- ประสงค์ รายนสูงข. (2523). *การศึกษาปัญหาและวิธีแก้ไขการพูดภาษาไทยเด็กชาวเขา*. (รายงานการ
วิจัยทางการศึกษา). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี อ่อนศรี. (2552). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน
ของนักเรียนพยาบาลกองทัพบก*. ปริญญาานิพนธ์กศ.ด.(การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร)
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 20 กรกฎาคม 2555,
จาก www.thesis.swu.ac.th
- ปราณี กุลละวณิช และคนอื่นๆ. (2548). *โครงการวิจัยเรื่องโครงการนำร่องพัฒนาจิตวิทยาการวิจัยเรื่อง
รากฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ . ชุดโครงการนโยบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ
(8 โครงการ)*. สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว) สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2555,
จาก <http://elibrary.trf.or.th/project>
- (2549ก). *ฐานรากการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชุดโครงการ
นโยบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (8 โครงการ)*. สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย
(สกว) สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2555, จาก <http://elibrary.trf.or.th/project>
- (2549ข). *โครงการศึกษาการจัดการเรียนการสอน
ภาษาต่างประเทศ และความต้องการภาษาต่างประเทศในภาคกลาง ภาคตะวันตกและภาค
ตะวันออก*. ชุดโครงการนโยบายการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (8 โครงการ). สำนักงาน
กองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกว) สืบค้นเมื่อ 1 กรกฎาคม 2555, จาก <http://elibrary.trf.or.th>
- เพชร บัวเพียร. (2536). *กลยุทธ์การพูดอย่างมีประสิทธิภาพ-ในทุกโอกาส*. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ:

อะเบลส

- พิณทิพย์ ทวยเจริญ. (2539). *ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชราภรณ์ บุญมั่น. (2550). *การวิจัยและการพัฒนาโปรแกรมการบริหารสมองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ค.ม. (วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สืบค้นเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2555, จาก ฐานข้อมูลการวิจัย การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ww.thaiedresearch.org/
- ไพลิน สุกใส. (2554). *แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับครูชาวต่างประเทศโรงเรียนประชาคมนานาชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2555, จาก ฐานข้อมูลปริญญาบัตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัญจวน อินทรกำแหง. (2508). *ห้องสมุดโรงเรียนประถมและบริการ*. พระนคร: สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- วาร์ต และ ดาร์โลย์. (2549). *วิธีสั่งสมองให้เรียนเก่ง*. แปลโดย ดุษฎี บริพัตร ณ อุทยาน, หม่อม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- วิจิตร อวระกุล. (2527). *เพื่อการพูดการฟัง และการประชุมที่ดี*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2549). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง*. วิทยานิพนธ์ศษ.ด.(หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. เอกสาร.
- วิไลวรรณ ขนิษฐนันท์. (2526). *ภาษาศาสตร์เชิงประวัติ: วิวัฒนาการภาษาไทยและภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัชรพล วิบูลย์ศรี. (2553). *การสร้างแบบเรียนสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัลภา อยู่ทอง. (2552). *การจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือเรียนตำราเรียน*. เอกสารประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำสื่อการจัดทำหนังสือตำราเรียน/หนังสือเรียน. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. สืบค้นเมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2012, จาก <http://www.bncc.ac.th>
- วรรณท รักสกุลไทย. (2553). *นวัตกรรมการสอนภาษาแบบธรรมชาติ*. สืบค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2555, จาก http://kittinapawatanasak.blogspot.com/2010/06/blog-post_21.html
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือ

- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สงบ ลักษณะ และสมพร จารุณัญญ์. (2540). *การวางแผนการเรียนการสอน: สื่อและกระบวนการ*.
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2545). *คู่มือการสอนภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทไทยศึกษาสำหรับ
ชาวต่างชาติ*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- สุจิตต์ เพียรชอบ. (2531). *การพัฒนาการสอนภาษาไทย*. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาติ โกชนสมบูรณ์. (2550). *ผลของการสอนตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อ
ทักษะทางภาษาอังกฤษ*. ฐานข้อมูลการประชุมทางวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
สืบค้น เมื่อ 20 สิงหาคม 2555, จาก <http://kucon.lib.ku.ac.th/cgi>.
- สุนีย์ อัดศาสตร์. (2526). *ความเป็นมาของแบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทย
วิทยาลัยครู.
- สุพรรณิ อาศัยราช. (2550). *การวิเคราะห์และประเมินหนังสือเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่
4*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร. สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2555, จาก <http://www.thapra.lib>.
- สุชาติพิทย์ ทาฟู. (2544,ตุลาคม). *ลักษณะของหนังสือที่ดีและเกณฑ์ในการเลือก*. สัมพันธ์สาร
ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 21 กุมภาพันธ์ 2012, จาก <http://sps.lpru.ac.th>
- สุรเชษฐ์ พลวณิช. (2555). *การจัดการความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์*. วารสาร Productivity word
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2555, จาก www.cusa2527.c0m
- อารีลักษณ์ พันธุ์เขียน. (2549). *การสร้างแบบเรียนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้หนีภัยจากการสู้รบ
ชาว กระเหรี่ยงแดง*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อนูมานราชธน, พระยา. (2532). *ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). *การเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- Caplan, David. (1995). *Language and the Brain*. The Harvard Malaney Neuroscience
Institute Letter. Retrieved February 6, 2012, from <http://www.hms.harvard.edu/hmni/On>
- Curtiss. (2012). *Language Learning and the Developing Brain*. Retrieved February
4, 2012, from http://www.cal.org/earlylang/benefits/research_notes.html
- Ian, Woosley. (2011, August 12). *Second Language Acquisition and the Communicative
Approach*. Retrieved February 20, 2012, from <http://niigatajet.net/Documents>.

- Krashen, Stephen. (2553). *Stephen Krashen on Language Acquisition*. Retrieved September 30,2011, from <http://www.youtube.com/watch?v=NiTsdureug>
- . (2554). *The Natural Approach (Krashen)*. Retrieved September 30,2011, from <http://www.youtube.com/watch?v=NiTsdureug>
- . (2007,July). *Stephen Krashen's Theory of Second Language Acquisition*. Retrieved February 13,2012, from <http://www.sk.com.br/sk-krash.html>
- Multiply Marketplace. (2007). *.แนวคิดและวิธีสอนภาษาอังกฤษ-อดีตถึงปัจจุบัน*. สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2012, จาก <http://47101010443.multiply.com>
- Savignon, Sandra J. (2002). *Interpreting Communicative Language Teaching*. America: Yale University Press. Retrieved Jan 16,2012, from <http://yalepress.yale.edu>
- Ronny, Kountur. (2012) Asking for teaching Thai for Cambodea student. Communicate by e-mail.
- Rubenstein, Ben. (2012). *How to learn Any Language*. Retrieved February 23,2012, from <http://www.wikihow.com/Learn-Any-Language>
- Thomas & Kilmann. (2010, March 2). *Conflict Mode Instrument-also (Mountain View,CA: CPP,Inc.,1974-2009)*. Retrieved July 22,2012, from www.cpp.com/pdfs/smp
- Weddel Kathleen. (2009). *How to Choose a Good ESL Textbook*. Northern Colorado Professional Development Center. Retrieved June 5,2012. from <http://www.cde.state.co.us>
- Wiki Answer. (2012). *What does textbook mean?*. Retrieved June 1,2012, from <http://wiki.answer.com>
- Wikipedia The Free Encyclopedia. (2012). *First language*. Retrieved February 2,2012, from <http://en.wikipedia.org/>
- Wikipedia. (2012). *Communicative language teaching*. Retrieved Jan 16,2012, from http://en.wikipedia.org/wiki/Communicative_language_teaching

ภาคผนวก

บัญชีตาราง

ตารางแสดงระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ตารางผลแสดงการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาว
เขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ด้านรูปเล่มและเนื้อหา

ตารางแสดงระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทแต่ละบทของแบบเรียนสนทนาภาษาไทย
เบื้องต้น สำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก จำนวน 10 บท.

ตารางแสดงคะแนนจากการทำแบบสอบวัดสัมฤทธิ์ผลหลังการเรียนแบบเรียนสนทนาภาษา
ไทยเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ทั้ง 10 บทเรียน

ตารางแสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาว
เขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตารางแสดงระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ลำดับที่	เดือน / ปี	กระบวนการวิจัย
1	ตุลาคม / 2553	สำรวจข้อมูลการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวกำพูชาที่มหาวิทยาลัยภูมิรินทร์พนมเปญ ประเทศเขมร และที่มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี
2	พฤศจิกายน / 2553 - พฤษภาคม / 2555	สำรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และศึกษาดำรงสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติตามศูนย์หนังสือ และโรงเรียนสอนภาษาไทย
3	มิถุนายน - กรกฎาคม / 2554	ทำแบบสำรวจความต้องการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวเขมรและติดต่อกับมหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก อำเภอฉะเชิงเทรา สระบุรี เพื่อขออนุญาตที่จะใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร
4	สิงหาคม-ตุลาคม / 2554	ทดลองสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรโดยใช้ศัพท์กรากและศัพท์กรากภาษาเขมร อย่างละ 3 บท เพื่อทดลองหาข้อมูลว่าควรเลือกใช้ศัพท์กรากใดสำหรับสร้างเครื่องมือในการวิจัย
5	พฤศจิกายน / 2554	เริ่มทำแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร จำนวน 10 บทเรียน โดยใช้ศัพท์กรากเขมร
6	ธันวาคม / 2554 - พฤษภาคม / 2556	เสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขหลายครั้ง
7	มิถุนายน / 2556	ทดลองใช้แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรที่ มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก
8	กรกฎาคม-สิงหาคม / 2556	เขียนผลการวิจัย

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ด้านรูปเล่มโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

ที่	รายการ	ด้านรูปเล่ม					ระดับการประเมิน (จำนวน)	
		1	2	3	4	5	หมายเหตุ	
1	คุณภาพของกระดาษ				1	2		
2	การออกแบบหน้าปก				1	2		
3	ขนาดรูปเล่ม				1	2		
4	ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย				1	2		
5	ลักษณะตัวอักษรภาษาเขมร				1	2		
6	การใช้สีทั้งห้าแทนเสียงวรรณยุกต์ไทย				3			

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

ที่	รายการ	ด้านเนื้อหา					ระดับการประเมิน (จำนวน)	
		1	2	3	4	5	หมายเหตุ	
1	เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				1	2		
2	เนื้อหาถูกต้อง เหมาะสม				1	2		
3	เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน					3		
4	เนื้อหา มีความน่าสนใจต่อผู้เรียน					3		
5	คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน					3		
6	ระดับความยากง่ายเหมาะกับ ผู้เรียน					3		
7	แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					3		

ตาราง 3 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คาบเรียนที่	รายการ	เวลา
1	ปฐมนิเทศและบทนำการเรียนภาษาไทย	50 นาที
2	บทที่ 1 การทักทาย	50 นาที
3	บทที่ 2 การแนะนำครอบครัว	50 นาที
4	บทที่ 3 การสั่งอาหาร	50 นาที
5	บทที่ 4 การซื้อของ	50 นาที
6	บทที่ 5 การนัดพบ	50 นาที
7	บทที่ 6 การถามทาง	50 นาที
8	บทที่ 7 การไปเที่ยว	50 นาที
9	บทที่ 8 การบอกลักษณะนิสัย	50 นาที
10	บทที่ 9 การเรียกชื่ออวัยวะในร่างกาย	50 นาที
11	บทที่ 10 การไปหาหมอ	50 นาที
12	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน	50 นาที

ตาราง 4 แสดงคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดสนทนาทำยบทเรียนแต่ละบทของแบบเรียนการสนทนา

ภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก จำนวน 10 บท
แต่ละบทมีคะแนนเต็ม 10 คะแนน

คนที่	บทที่1	บทที่2	บทที่3	บทที่4	บทที่5	บทที่6	บทที่7	บทที่8	บทที่9	บทที่10
1	9	9	9	10	9	8	9	9	9	9
2	9	8	9	8	9	8	8	8	8	9
3	10	8	9	10	9	8	9	10	9	10
4	9	9	9	9	10	9	10	10	10	9
5	10	7	9	9	8	9	10	8	7	8
6	10	9	8	10	10	8	9	8	9	9
7	10	8	10	10	10	9	9	9	9	10
8	8	9	9	7	7	9	10	9	9	9
9	10	9	9	10	9	10	10	9	9	10
10	7	7	8	10	8	9	7	8	8	9
$\sum X$	92	83	89	93	93	87	91	88	87	92
$\bar{x}$	9.2	8.3	8.9	9.3	9.3	8.7	9.1	8.8	8.7	9.2
E1	92	83	89	93	93	87	91	88	87	92

ค่าเฉลี่ยของ E1 รวม 10 บท เท่ากับ 89.5

ตาราง 5 แสดงคะแนนจากการทำแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนแบบเรียนการสอนภาษาไทย
เบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย เอเชีย-แปซิฟิก ทั้ง 10 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คะแนนเต็ม 100
1	90
2	85
3	95
4	98
5	85
6	95
7	90
8	95
9	97
10	90
$\sum F$	920
$\bar{x}$	92
E2	92

ตาราง 6 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร
มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่	เรื่อง	E1	E2
1	การทักทาย	92	
2	การแนะนำครอบครัว	83	
3	การสั่งอาหาร	89	
4	การซื้อของ	93	
5	การนัดพบ	93	
6	การถามทาง	87	
7	การไปเที่ยว	91	
8	การบอกลักษณะนิสัย	88	
9	การเรียกชื่ออวัยวะในร่างกาย	87	
10	การไปหาหมอ	92	
	คะแนนเฉลี่ยการทำแบบฝึกสนทนาแต่ละบทเรียน	89.5	
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน		92

ภาคผนวก ข
หนังสือขอเชิญผู้เชี่ยวชาญ
และ
หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 0519.12/1450 วันที่ 19 มีนาคม 2556

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล

เนื่องด้วย นางสาวมะลิ ชินพุดธวิงศ์ นิลิระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียน การสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงสร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียนการสนทนาภาษาไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวมะลิ ชินพุดธวิงศ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิลิต โทรศัทพ์ 083-917-0739

ที่ ศบ 0519.12/1451

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มีนาคม 2556

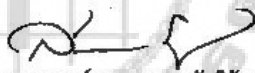
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน Professor Sok Chhom

เนื่องด้วย นางสาวมะลิ ชินพฤกษิวงค์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียน
การสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนานาชาติ
เอเชีย-แปซิฟิก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงสร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้
บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียนการสนทนาภาษาไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวมะลิ ชินพฤกษิวงค์
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083-917-0739

ที่ ศธ 0519.12//452

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

19 มีนาคม 2556

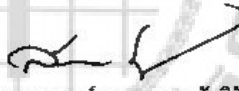
เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน เลขาธิการองค์การนิชชั่นไอเอ็มเอฟ

เบื้องต้น นางสาวมะลิ ชินทฤทธิวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย
ในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แบบเรียน
การสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนานาชาติ
เอเชีย-แปซิฟิก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงสร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณี
บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบเรียนการสนทนาภาษาไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวมะลิ ชินทฤทธิวงศ์
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันศิริคนกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5064

หมายเลข : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083-917-0739

MOE 0519.12/1460

Graduate School
Srinakharinwirot University

114 Sukhumvit 23, Bangkok 10110

March 18, 2013

Dear Director of Research,

I would like to introduce Miss Mali Chinperrtivong to do research in your University. She is studying MA in Teaching Thai as a Foreign Language. She used to be a missionary in Cambodia with OMF from 1996 to 2006. She also found that there are Cambodian students who are studying in Thailand university that she is in contact with. They told her about their need to learn Thai language that will help them to communicate with Thais daily.

In her thesis, she decided to make Thai Conversation Lessons for Cambodian students who are studying in Thailand. The title of her thesis is: The Thai Conversation Lesson Plan for First Year Students, Bachelor Degree, Asia Pacific International University.

She had interviewed Cambodian students about the topics that they would like to learn. The following are the ten lessons:

1) Greetings	2) Family
3) Ordering Food	4) Shopping
5) Making Appointment	6) Asking for Directions
7) Travelling in Thailand	8) Talking about how we feel
9) Our Body	10) Seeing a Doctor

She hopes that this thesis will be useful to the Cambodian students. In connection with this, she would like to ask for permission to teach the First Year Cambodian students in your university this coming June in order to collect data and help them with the Thai language at AIU. She will be requesting 12 sessions, 50 minutes each class session with the First Year Cambodian students, the first session is for Introduction, then the 10 lessons mentioned above and the last session will be devoted for Thai examination. Thank you so much and hoping for your kind consideration.

Sincerely yours,

(Assoc. Prof. Dr. Somchai Santiwatanakul)

Dean of Graduate School
Srinakharinwirot University

Graduate School
Srinakharinwirot University
Tel. 02-6495000 ext. 5618

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง การทักทาย

วิชาการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น

จำนวน 50 นาที

1. สาระสำคัญ

การทักทายเป็นวัฒนธรรมที่มีความสำคัญและจำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ที่อยู่ร่วมกันในสังคมไทย นักศึกษาเขมรจึงควรเรียนรู้เรื่องการทักทายในชีวิตประจำวัน เพราะทำให้เข้าใจและปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสมเมื่ออยู่ในประเทศไทย โดยเฉพาะการใช้ถ้อยคำในภาษาไทยต้องมีการลงท้ายด้วยคำว่า ครับ หรือค่ะ ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความสุภาพอ่อนโยน และเข้าใจความหมายของคำศัพท์ต่างๆ อย่างถูกต้อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทักทายเมื่อพบกันในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสมในสังคมไทย

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- ก. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังและพูดเพื่อทักทายกันในชีวิตประจำวัน
- ข. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมในการทักทาย
- ค. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำถามเมื่อต้องการทราบชื่อของผู้อื่น

3. เนื้อหา

- 3.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง
- 3.2 แนะนำสถานการณ์ บทสนทนา เรื่อง สวัสดี และเรื่อง ขอโทษ
- 3.3 คำศัพท์ เสริมบทเรียน
- 3.4 โครงสร้างประโยค
- 3.5 แบบฝึกสนทนา
- 3.6 ข้อความเรื่องวัฒนธรรมไทยในการทักทาย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ทักทายและนำผู้เรียนเตรียมจิตใจและสมองในการเรียน โดยอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลหนึ่งข้อ ทั้งหมดใช้เวลา 3 นาที และให้ผู้เรียนแบ่งปันเรื่องการทักทายในภาษาของผู้เรียน 2 นาที

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง สวัสดิ์ ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนเรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที .
2. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง ขอโทษ ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ชายให้เป็นตัวละครชาย ชื่อ วีระ และอีกฝ่ายหนึ่งให้เป็นตัวละครหญิง ชื่อ เทียรี่ ฝึกบทสนทนาโต้ตอบกัน เรื่องสวัสดิ์และขอโทษ ใช้เวลา 10 นาที
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสซักถามเกี่ยวกับบทเรียน และสรุปด้วยโครงสร้างประโยค 5 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากแบบฝึกหัดท้ายบท ใช้เวลา 5 นาที
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน 5 นาที

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 บทเรียน เรื่อง สวัสดิ์ และขอโทษ
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบบันทึกคะแนน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้
- 6.2 การบันทึกคะแนนจากการฝึกสนทนาภาษาไทยท้ายบท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

เรื่อง การแนะนำครอบครัว

วิชาการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น

จำนวน 50 นาที

1. สาระสำคัญ

ครอบครัวเป็นเรื่องสำคัญในสังคมไทยเมื่อรู้จักเป็นเพื่อนกันแล้วคนไทยมักจะถามถึงเรื่องครอบครัวว่ามีใครอยู่บ้าง มีบ้านอยู่ที่ไหนและคนในครอบครัวมีอาชีพหรือทำอะไรกันบ้าง ดังนั้นการรู้จักแนะนำเรื่องครอบครัวหรือถามเรื่องครอบครัวของเพื่อนหรือผู้ที่รู้จักได้อย่างเหมาะสมเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีด้วย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสนทนาเรื่องครอบครัวของตนและถามเรื่องครอบครัวของบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสมกับบริบทของสังคมไทย

2.2 จุดประสงค์เนื้อหา

ก. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังและพูดแนะนำเกี่ยวกับครอบครัวของตน

ข. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำหรือวลีที่ถูกต้องในเรื่องครอบครัว

ค. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำถามเมื่อต้องการทราบเรื่องครอบครัวของเพื่อนๆ ได้อย่างเหมาะสม

3. เนื้อหา

3.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.2 แนะนำสถานการณ์ บทสนทนา เรื่อง ครอบครัวของฉัน และเรื่อง คุณพ่อเป็นคุณหมอครับ

3.3 คำศัพท์เสริมบทเรียน

3.4 โครงสร้างประโยค

3.5 แบบฝึกการสนทนา

3.6 ข้อความเรื่องวัฒนธรรมเกี่ยวกับครอบครัว

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ทักทายและนำผู้เรียนเตรียมจิตใจและสมองในการเรียน โดยอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลหนึ่งข้อ ทั้งหมดใช้เวลา 3 นาที และให้ผู้เรียนมีอิสระแบ่งปันลักษณะครอบครัวทั่วไป 2 นาที

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่องครอบครัวของฉัน ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
2. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมายและแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่องคุณพ่อเป็นคุณหมอครับ ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ชายให้เป็นตัวละครชาย ชื่อ วีระ และอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นตัวละครหญิง ชื่อ เทียรี่ ฝึกบทสนทนาโต้ตอบกัน เรื่องครอบครัวของฉัน และเรื่องคุณพ่อเป็นหมอครับ ใช้เวลา 10 นาที
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสซักถามเกี่ยวกับบทเรียน และสรุปด้วยโครงสร้างประโยค 5 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากแบบฝึกหัดท้ายบท ใช้เวลา 5 นาที
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน 5 นาที

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 บทเรียน เรื่อง ครอบครัวของฉัน และเรื่อง คุณพ่อเป็นคุณหมอครับ
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบบันทึกคะแนน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมระหว่างเรียน
- 6.2 การบันทึกคะแนนจากการฝึกสนทนาภาษาไทยท้ายบท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง การสั่งอาหาร

วิชาการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น

จำนวน 50 นาที

1. สาระสำคัญ

อาหารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์ ดังนั้นชาวต่างชาติที่อยู่ในเมืองไทย จำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อใช้ในการซื้ออาหาร และบอกถึงประเภทและรสชาติของอาหารที่ตนต้องการได้ รวมทั้งสามารถเข้าใจถึงการเลือกและทานอาหารไทยที่เผ็ดและไม่เผ็ดได้อย่างเป็นสุขด้วย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสั่งหรือซื้ออาหารตามที่ต้องการได้ รู้จักการบอกถึงความต้องการในรสชาติของอาหาร และชำระเงินได้อย่างถูกต้อง

2.2 จุดประสงค์เนื้อหา

- ก. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังเข้าใจและสั่งอาหารได้
- ข. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมในร้านอาหาร
- ค. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำถามเพื่อขอสิ่งที่ต้องการเกี่ยวกับอาหาร

3. เนื้อหา

- 3.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง
- 3.2 แนะนำสถานการณ์ บทสนทนา เรื่อง สั่งอะไรดี และเรื่อง จะดื่มน้ำอะไรดี
- 3.3 คำศัพท์เสริมบทเรียน
- 3.4 โครงสร้างประโยค
- 3.5 แบบฝึกการสนทนา
- 3.6 ข้อความเรื่องเวลากับคนไทย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ทักทายและนำผู้เรียนเตรียมจิตใจและสมองในการเรียน โดยอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลหนึ่งข้อ ทั้งหมดใช้เวลา 3 นาที และให้ผู้เรียนมีโอกาสชิมขนมไทยรสเปรี้ยวและเผ็ด ถ้ามเกี่ยวกับรสชาติ 2 นาที

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง สิ่งอะไรดีครับ ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
2. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง จะดื่มน้ำอะไรครับ ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ชาย และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นเทียร์ อีกฝ่ายเป็นพารินและ ฝึกบทสนทนาถามตอบกัน เรื่อง สิ่งอะไรดี และเรื่อง จะดื่มน้ำอะไร ใช้เวลา 10 นาที
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสซักถามเกี่ยวกับบทเรียน และสรุปด้วยโครงสร้างประโยค 5 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากแบบฝึกหัดท้ายบท ใช้เวลา 5 นาที
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน 5 นาที

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 บทเรียน เรื่อง สิ่งอะไรดี และเรื่อง จะดื่มน้ำอะไรดี
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบบันทึกคะแนน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมระหว่างเรียน
- 6.2 การบันทึกคะแนนจากการฝึกสนทนาภาษาไทยท้ายบท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

เรื่อง การซื้อของ

วิชาการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น

จำนวน 50 นาที

1. สาระสำคัญ

ประเทศไทยมีของกินของใช้มากมายที่มีคุณภาพและราคาหลากหลาย ทั้งสถานที่ซื้อขายหลายแบบ ดังนั้นชาวต่างชาติที่อยู่ในเมืองไทยควรจะเรียนรู้วิธีการซื้อของ การถามราคา บอกชื่อ และลักษณะของสินค้าที่ตนต้องการได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักใช้ภาษาไทยในการซื้อของ เข้าใจการถามรายละเอียดของสินค้า และวิธีซื้อของ ต่อราคาสินค้า ความแตกต่างของตลาดในประเทศไทย

2.2 จุดประสงค์นำทาง

ก. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังและเข้าใจผู้ชายหรือพนักงานขายได้

ข. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมในการซื้อของต่างๆ

ค. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำถามหรือบอกรายละเอียดเพื่อซื้อสิ่งของแต่ละประเภท

ง. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถคิดเงินในการซื้อสินค้าแต่ละประเภท

3. เนื้อหา

3.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.2 แนะนำสถานการณ์ บทสนทนา เรื่อง มะม่วงขายอย่างไร และมีสื่อใหม่

3.3 แบบฝึกการสนทนา

3.4 คำศัพท์เสริมบทเรียน

3.5 โครงสร้างประโยค

3.6 ข้อความเรื่องการซื้อของในเมืองไทย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ทักทายและนำผู้เรียนเตรียมจิตใจและสมองในการเรียน โดยอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลหนึ่งข้อ ทั้งหมดใช้เวลา 3 นาที และให้ผู้เรียนพูดถึงของใช้หรือผลไม้ไทยที่ผู้เรียนชอบใช้เวลา 2 นาที

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง มะม่วงขายอย่างไร ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
2. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง มีสีอื่นไหม ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ขาย และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ซื้อ ฝึกบทสนทนาถามตอบกันเรื่องมะม่วงขายอย่างไร และเรื่องมีสีอื่นไหม ใช้เวลา 10 นาที
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสซักถามเกี่ยวกับบทเรียน และสรุปด้วยโครงสร้างประโยค 5 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากแบบฝึกหัดท้ายบท ใช้เวลา 5 นาที
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน 5 นาที

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 บทเรียน เรื่อง มะม่วงขายอย่างไร และเรื่อง มีสีอื่นไหม
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบบันทึกคะแนน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมระหว่างเรียน
- 6.2 การบันทึกคะแนนจากการฝึกสนทนาภาษาไทยท้ายบท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

เรื่อง การนัดพบ

วิชาการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น

จำนวน 50 นาที

1. สาระสำคัญ

สังคมทุกแห่งย่อมประกอบด้วยผู้คนมากมาย มีการทำงานและร่วมกิจกรรมทางสังคมไม่มากนักน้อย ดังนั้นการเชิญชวนกันการนัดกันเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยกันจึงเกิดขึ้น ชาวต่างชาติซึ่งอาศัยอยู่ในประเทศไทยจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเข้าใจเรื่องการเรียกเวลาต่างๆของคนไทย เพื่อใช้สื่อสารนัดหมายกับคนไทยได้อย่างถูกต้อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักใช้ภาษาไทยในการชักชวนและการนัดกัน เข้าใจการเรียกเวลา วัน เดือน ปี และสามารถตอบผู้ที่ชักชวนหรือนัดตนได้อย่างถูกต้อง

2.2 จุดประสงค์นำทาง

ก. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังและเข้าใจวิธีใช้ภาษาในการนัดกัน

ข. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำหรือวลีที่เหมาะสมที่เกี่ยวข้องกับเวลา

ค. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดเพื่อชักชวนหรือนัดกับผู้อื่น ตอบตกลง หรือปฏิเสธการนัดเป็น

ภาษาไทยได้

3. เนื้อหา

3.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.2 แนะนำสถานการณ์ บทสนทนา เรื่อง พุ่มนี้ว่างไหม และเจอกันกี่โมง

3.3 แบบฝึกการสนทนา

3.4 คำศัพท์เสริมบทเรียน

3.5 โครงสร้างประโยค

3.6 ข้อความเรื่องการสั่งอาหารไทย

4. กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

ทักทายและนำผู้เรียนเตรียมจิตใจและสมองในการเรียน โดยอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลหนึ่งข้อ ทั้งหมดใช้เวลา 3 นาที และถามผู้เรียนว่าเคยมีประสบการณ์นี้กับคนไทยหรือไม่ ใช้เวลา 2 นาที

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง พรุ้งนี้ว่างไหม ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ ให้นักเรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
2. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง เจอกันกี่โมง ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ ให้นักเรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นพลอย และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นเทียร์รี่ ฝึกบทสนทนาถามตอบกันเรื่อง พรุ้งนี้ว่างไหม และเรื่อง เจอกันกี่โมง ใช้เวลา 10 นาที
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสซักถามเกี่ยวกับบทเรียน และสรุปด้วยโครงสร้างประโยค 5 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากแบบฝึกหัดท้ายบท ใช้เวลา 5 นาที
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน 5 นาที

5. สื่อการเรียนการสอน

- 5.1 บทเรียน เรื่อง พรุ้งนี้ว่างไหม และเรื่อง เจอกันกี่โมง
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบบันทึกคะแนน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมระหว่างเรียน
- 6.2 การบันทึกคะแนนจากการฝึกสนทนาภาษาไทยท้ายบท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

เรื่อง การถามทาง

วิชาการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น

จำนวน 50 นาที

1. สาระสำคัญ

ชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยต้องมีการเดินทางในไปที่ต่างๆ การถามทางหรือสถานที่เพื่อไปหาเพื่อน จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อจะช่วยให้ชาวต่างชาติดำเนินชีวิตได้อย่างสะดวกและถึงเป้าหมายปลายทางได้รวดเร็วขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักใช้ภาษาไทยในการถามวิธีการเดินทางไปยังสถานที่เป้าหมาย และสามารถถามหาทิศทางหรือตำแหน่งของสถานที่ที่ต้องการได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

ก. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถขอความช่วยเหลือจากคนไทยในการถามหาทาง

ข. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำหรือวลีที่เกี่ยวกับการเดินทางหรือหาตำแหน่งของสถานที่

ค. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังและพูดสื่อสารกับพนักงานขับรถหรือเจ้าพนักงานขายตั๋วได้

3. เนื้อหา

3.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.2 แนะนำสถานการณ์ บทสนทนา เรื่อง ไปอย่างไร และห้องน้ำอยู่ที่ไหน

3.3 คำศัพท์เสริมบทเรียน

3.4 โครงสร้างประโยค

3.5 แบบฝึกการสนทนา

3.6 ข้อความเรื่อง อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ทักทายและนำผู้เรียนเตรียมจิตใจและสมองในการเรียน โดยอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลหนึ่งข้อ ทั้งหมดใช้เวลา 3 นาที และถามผู้เรียนว่าแก้ปัญหาอย่างไรเมื่อหลงทาง ใช้เวลา 2 นาที

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่องไปอย่างไร ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
2. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่องห้องน้ำอยู่ที่ไหน ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นคนอื่น และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นเทียรี ฝึกบทสนทนาถามตอบกัน เรื่องไปอย่างไร และเรื่องห้องน้ำอยู่ที่ไหน ใช้เวลา 10 นาที
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสซักถามเกี่ยวกับบทเรียน และสรุปด้วยโครงสร้างประโยค 5 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากแบบฝึกหัดท้ายบท ใช้เวลา 5 นาที
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน 5 นาที

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 บทเรียน เรื่อง ไปอย่างไร และเรื่อง ห้องน้ำอยู่ที่ไหน
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบบันทึกคะแนน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมระหว่างเรียน
- 6.2 การบันทึกคะแนนจากการฝึกสนทนาภาษาไทยท้ายบท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

เรื่อง การไปเที่ยว

วิชาการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น

จำนวน 50 นาที

.....

1. สาระสำคัญ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีทัศนียภาพสวยงาม ชาวต่างชาตินิยมมาท่องเที่ยว ชาวต่างชาติจึงนิยมเรียนภาษาที่ใช้ในการท่องเที่ยว การจดจำชื่อสถานที่ท่องเที่ยวในไทย และคำศัพท์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อสะดวกในการสื่อสารระหว่างท่องเที่ยวด้วย

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักการใช้ภาษาไทยในการท่องเที่ยว เช่น ชื่อสถานที่ ชื่อยานพาหนะ และสามารถสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

ก. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังและพูดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้

ข. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำหรือวลีบรรยายสถานที่ท่องเที่ยวได้

ค. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถชักชวนเพื่อนๆ ในการไปทัศนศึกษาได้

3. เนื้อหา

3.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.2 แนะนำสถานการณ์ บทสนทนา เรื่องไปเที่ยววันหยุด และเรื่อง นั่งรถไฟฟรี

3.3 คำศัพท์เสริมบทเรียน

3.4 โครงสร้างประโยค

3.5 แบบฝึกการสนทนา

3.6 ข้อความเรื่อง เที่ยวเมืองไทย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ทักทายและนำผู้เรียนเตรียมจิตใจและสมองในการเรียน โดยอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลหนึ่งข้อ ทั้งหมดใช้เวลา 3 นาที และถามผู้เรียนว่าอยากเที่ยวที่ไหนในประเทศไทย ใช้เวลา 2 นาที

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง ไปเที่ยววันหยุด ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
2. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง นั่งรถไฟฟรี ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นพลอย และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นนุช ฝึกบทสนทนาถามตอบกันเรื่องไปเที่ยววันหยุด และเที่ยวกับพลอยฝึกสนทนาเรื่องนั่งรถไฟฟรี ใช้เวลา 10 นาที
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสซักถามเกี่ยวกับบทเรียน และสรุปด้วยโครงสร้างประโยค 5 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากแบบฝึกหัดท้ายบท ใช้เวลา 5 นาที
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน 5 นาที

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 บทเรียน เรื่อง ไปเที่ยววันหยุด และเรื่อง นั่งรถไฟฟรี
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบบันทึกคะแนน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมระหว่างเรียน
- 6.2 การบันทึกคะแนนจากการฝึกสนทนาภาษาไทยท้ายบท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การบอกลักษณะนิสัย

วิชาการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น

จำนวน 50 นาที

1. สาระสำคัญ

มนุษย์ทุกคนไม่ว่าอยู่ในวัยใดย่อมมีความรู้สึกนึกคิดที่แตกต่างกันไป โดยเฉพาะชาวต่างชาติเมื่อมาอยู่ในประเทศไทยย่อมมีเรื่องการปรับตัวด้านข้ามวัฒนธรรม ดังนั้นชาวต่างชาติจะเรียนรู้ที่จะเข้าใจผู้อื่นหรือการแบ่งปันความรู้สึกให้กับชาวไทยด้วย การเรียนภาษาไทยเพื่อจะสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดให้กันได้นั้นจะทำให้สามารถเข้าใจและอยู่กับคนไทยได้อย่างสบายใจมากขึ้น

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจผู้อื่นเมื่อมีการสนทนาที่เกี่ยวข้องกับความคิดอารมณ์และความรู้สึก ให้ผู้เรียนแบ่งปันความรู้สึกนึกคิดของตนโดยใช้ภาษาไทยได้

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- ก. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังและถามเกี่ยวกับความรู้สึกได้
- ข. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำหรือวลีได้อย่างถูกต้อง
- ค. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดแบ่งปันความรู้สึกของตนได้อย่างเหมาะสม

3. เนื้อหา

- 3.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง
- 3.2 แนะนำสถานการณ์ บทสนทนา เรื่องเขาเป็นคนอย่างไร และเรื่องฉลาดแต่ขี้เกียจ
- 3.3 คำศัพท์เสริมบทเรียน
- 3.4 โครงสร้างประโยค
- 3.5 แบบฝึกการสนทนา
- 3.6 ข้อความเรื่อง ลักษณะนิสัยคนไทย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ทักทายและนำผู้เรียนเตรียมจิตใจและสมองในการเรียน โดยอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลหนึ่งข้อ ทั้งหมดใช้เวลา 3 นาที และถามผู้เรียนถึงความรู้สึกเกี่ยวกับการอยู่ในเมืองไทย ใช้เวลา 2 นาที

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง เขาเป็นใครอย่างไร ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
2. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง ฉลาดแต่ขี้เกียจ ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเป็นพลอย และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นเทียรี ฝึกบทสนทนาถามตอบกัน เขาเป็นใครอย่างไร และเทียรีกับดิว เรื่องฉลาดแต่ขี้เกียจ ใช้เวลา 10 นาที
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสซักถามเกี่ยวกับบทเรียน และสรุปด้วยโครงสร้างประโยค 5 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากแบบฝึกหัดท้ายบท ใช้เวลา 5 นาที
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน 5 นาที

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 บทเรียน เรื่อง เขาเป็นใครอย่างไร และเรื่อง ฉลาดแต่ขี้เกียจ
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบบันทึกคะแนน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมระหว่างเรียน
- 6.2 การบันทึกคะแนนจากการฝึกสนทนาภาษาไทยท้ายบท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

เรื่อง การเรียกชื่ออวัยวะในร่างกาย

วิชาการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น

จำนวน 50 นาที

1. สาระสำคัญ

สังคมไทยมีหน่วยงานและกิจกรรมบริการหลายอย่างที่เป็นโยบายชนต่อชีวิตด้านสุขภาพและความสวยงาม ดังนั้นชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวหรือพำนักในประเทศไทย ควรจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับชื่อของอวัยวะต่างๆในร่างกาย รวมทั้งการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐาน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับกลุ่มต่างๆในสังคมไทย เช่น การหาหมอ การรับบริการด้านสุขภาพสถานที่ออกกำลังกาย สถานที่ดูแลผิวพรรณ ร้านทำผม สถานที่นวดเพื่อสุขภาพ เป็นต้น

2.2 จุดประสงค์นำทาง

- ก. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย
- ข. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดและฟังเกี่ยวกับชื่อของอวัยวะในร่างกาย
- ค. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้คำหรือวลีในเรื่องการไปร้านทำผม

3. เนื้อหา

- 3.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง
- 3.2 แนะนำสถานการณ์ บทสนทนา เรื่องนี้เรียกว่าอะไร และเรื่องร้านทำผม
- 3.3 คำศัพท์เสริมบทเรียน
- 3.4 โครงสร้างประโยค
- 3.5 แบบฝึกการสนทนา
- 3.6 ข้อความเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเรื่องร่างกาย

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ทักทายและนำผู้เรียนเตรียมจิตใจและสมองในการเรียน โดยอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลหนึ่งข้อ ทั้งหมดใช้เวลา 3 นาที และให้ผู้เรียนแบ่งปันว่าอวัยวะส่วนใดในใบหน้าของผู้เรียนชอบมาก ใช้เวลา 2 นาที

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนา เรื่อง นี้เรียกว่าอะไร ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
2. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนา เรื่อง ร้านทำผม ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 ฝ่าย และฝึกบทสนทนาถามตอบกัน เรื่องนี้เรียกว่าอะไร และร้านทำผม ใช้เวลา 10 นาที
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสซักถามเกี่ยวกับบทเรียน และสรุปด้วยโครงสร้างประโยค 5 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากแบบฝึกหัดท้ายบท ใช้เวลา 5 นาที
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน 5 นาที

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 บทเรียน เรื่องนี้เรียกว่าอะไร และเรื่อง ร้านทำผม
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบบันทึกคะแนน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมระหว่างเรียน
- 6.2 การบันทึกคะแนนจากการฝึกสนทนาภาษาไทยท้ายบท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10

เรื่อง การไปหาหมอ

วิชาการเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น

จำนวน 50 นาที

1. สาระสำคัญ

ความเจ็บไข้ได้ป่วยเป็นเรื่องที่มีโอกาสเกิดขึ้นกับทุกคน การไปหาหมอหรือซื้อยาจึงเป็นเรื่องที่จำเป็น ชาวต่างชาติส่วนมากเมื่ออยู่ต่างแดนก็มักมีปัญหาด้านสุขภาพบ้างไม่มากก็น้อย ดังนั้นการรู้จักใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารถามเจ็บป่วยจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการรักษา

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 จุดประสงค์ปลายทาง

เพื่อให้ผู้เรียนสื่อสารขอความช่วยเหลือได้เวลาที่ตนเองไม่สบาย และสามารถช่วยเหลือเวลาที่ผู้อื่นไม่สบายได้อย่างถูกต้องด้วย

2.2 จุดประสงค์นำทาง

ก. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฟังและพูดเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย

ข. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ประโยคหรือวลีในการไปหาหมอได้อย่างถูกต้อง

ค. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำแนะนำของหมอหรือพยาบาลได้

3. เนื้อหา

3.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.2 แนะนำสถานการณ์ บทสนทนา เรื่องไปหาหมอ และเรื่องคุณเป็นได้ตั้ง

3.3 คำศัพท์เสริมบทเรียน

3.4 โครงสร้างประโยค

3.5 แบบฝึกการสนทนา

3.6 ข้อความเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเรื่องหาหมอ

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

ทักทายและนำผู้เรียนเตรียมจิตใจและสมองในการเรียน โดยอธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ไบเบิลหนึ่งข้อ ทั้งหมดใช้เวลา 3 นาที และให้ผู้เรียนแบ่งปันเรื่องสุขภาพ ใช้เวลา 2 นาที

ขั้นสอน

1. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง ไปหาหมอ ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
2. ให้ผู้เรียนฟังเสียงคำศัพท์ พร้อมทั้งอธิบายความหมาย และแนะนำสถานการณ์ อ่านบทสนทนาเรื่อง คุณเป็นไส้ติ่ง ให้ผู้เรียนฟัง 1 รอบ ให้ผู้เรียนลองฝึกพูดหนึ่งรอบ ใช้เวลา 10 นาที
3. แบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 ฝ่าย และฝึกบทสนทนาถามตอบกัน เรื่องไปหาหมอ และคุณเป็นไส้ติ่ง ใช้เวลา 10 นาที
4. ให้ผู้เรียนมีโอกาสซักถามเกี่ยวกับบทเรียน และสรุปด้วยโครงสร้างประโยค 5 นาที

ขั้นสรุป

1. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดจากแบบฝึกหัดท้ายบท ใช้เวลา 5 นาที
2. สรุปคะแนนและให้ข้อมูลป้อนกลับผู้เรียนแต่ละคน 5 นาที

5. สื่อการเรียนรู้การสอน

- 5.1 บทเรียน เรื่องไปหาหมอ และเรื่อง คุณเป็นไส้ติ่ง
- 5.2 รูปภาพ
- 5.3 แบบบันทึกคะแนน

6. การวัดและการประเมินผล

- 6.1 การร่วมกิจกรรมระหว่างเรียน
- 6.2 การบันทึกคะแนนจากการฝึกสนทนาภาษาไทยท้ายบท

แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

ให้ผู้เรียนแต่งประโยคคำถาม โดยใช้คำศัพท์จากบทเรียนทั้ง ๑๐ บท
โดยผู้สอนอ่านทีละคำ ดังนี้ (ใช้เวลา ๑๐ นาที)

- ๑ ชื่อ.....
- ๒ ครอบครัว.....
- ๓ กะเพราหมู.....
- ๔ รองเท้า.....
- ๕ พรุ้งนี้.....
- ๖ ที่ไหน.....
- ๗ นักรถไฟฟรี.....
- ๘ อย่างไร(ยังไง).....
- ๙ ร้านทำผม.....
- ๑๐ ปวดท้อง.....

ให้ผู้เรียนจับคู่ตามรายชื่อในทะเบียนเรียน และให้สอบทีละคู่ดังนี้ (แต่ละคู่ใช้เวลา ๕ นาที)

- ๑ ฝ่ายหนึ่งสนทนาโดยใช้คำถามที่แต่งไว้ ถามคู่ของตน (เป็นการสอบการตั้งคำถาม)
- ๒ อีกฝ่ายจะต้องตอบคำถาม (เป็นการทดสอบการฟัง ความเข้าใจ และการตอบคำถาม)
- ๓ ถามและตอบจนครบทั้ง ๑๐ ข้อ ที่ผู้เรียนได้แต่งไว้
- ๔ ให้อีกฝ่ายสนทนาโดยใช้คำถามกับคู่ของตน และอีกฝ่ายหนึ่งสลับเป็นฝ่ายตอบ

หลักการให้คะแนน เต็ม ๑๐๐ คะแนน

- ๑ ตรวจสอบว่าผู้เรียนสามารถใช้คำถามถูกต้องหรือไม่ (ประโยค ศัพท์ เสียง ความคิด
สร้างสรรค์) เน้นการพูด - ๕๐ คะแนน
- ๒ ตรวจสอบว่าผู้เรียนสามารถเข้าใจคำถามและตอบได้หรือไม่ (การฟัง ความเข้าใจ การตอบคู่
สนทนา ความคิดสร้างสรรค์) เน้นความสามารถในการฟัง และพูด - ๕๐ คะแนน

ภาคผนวก ง
แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก

แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับนักศึกษาชาวเขมร

เซเวียงการสนทนาภาษาไทย
สภานิติบัญญัติ

มิถุนายน ๒๕๕๖

คำขอบคุณ

หนังสือแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาเขมรนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานสารนิพนธ์ ผู้เขียนขอขอบคุณครอบครัว เพื่อนๆ และคริสตจักรไมตรีจิตที่มีส่วนในการสนับสนุนด้านกำลังใจ และทุนทรัพย์ในการศึกษาครั้งนี้ ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านในการให้ความรู้ทางวิชาการและเป็นแบบอย่างในวิชาชีพครู โดยเฉพาะผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงสร ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ท่านได้สละเวลาแนะนำความรู้ด้วยความเอาใจใส่และให้กำลังใจผู้เขียนเป็นอย่างมาก ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล อาจารย์ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ศาสตราจารย์ ดร. นรินทร์ ศรีทันดร มิชชันนารีประจำองค์กรโอเอ็มเอฟ และศาสตราจารย์ สก สุชน อาจารย์ประจำคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยภูมิรินทร์พนมเปญ ประเทศกัมพูชา ที่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบสารนิพนธ์และให้คำแนะนำที่มีประโยชน์อย่างมากในการทำวิจัย

นอกจากนี้ขอขอบคุณนักศึกษาเขมรและมหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก ในการอนุญาตให้ทำการทดลองใช้หนังสือแบบเรียนนี้ ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านในกรุงพนมเปญที่ได้สอนภาษาเขมรแก่ผู้เขียนด้วยความรักเป็นเวลาสิบปี พี่น้อง เพื่อนๆ และลูกศิษย์ชาวเขมรทุกคนที่ช่วยแนะนำและตรวจสอบภาษาเขมรในการทำสารนิพนธ์นี้อย่างละเอียดอ่อน

ขอพระเยซูคริสต์เจ้าทรงอวยพระพรแก่ทุกท่าน และให้ท่านได้เป็นต่อพระพรต่อสังคมสืบไป

ด้วยใจขอบพระคุณ

มะลิ ชินพฤทธิวงศ์

มิถุนายน 2013

คำนำ

แบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชมรมเล่มนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยนักศึกษาชมรมที่กำลังศึกษา ณ มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก จังหวัดสระบุรี ในการเรียนทักษะการฟังและพูดภาษาไทยเบื้องต้น เพื่อสามารถติดต่อสื่อสารกับคนไทยในชีวิตประจำวัน วิธีการศึกษาโดยใช้เป็นหนังสือประกอบการเรียนและใช้ศัพท์อักษรเขมรในการถ่ายเสียงภาษาไทย มีการนำสีฟ้าสีเพื่อเป็นสื่อในการสังเกตการแยกเสียงวรรณยุกต์ไทยในแต่ละคำ

ในแบบเรียนนี้มีทั้งหมด ๑๐ บท ในแต่ละบทจะมี ๖ ส่วน คือ

- ๑ .คำศัพท์ และบทสนทนาสั้นตอนที่หนึ่ง
- ๒ .คำศัพท์และบทสนทนาสั้นตอนที่สอง
- ๓ .คำศัพท์เสริมบทเรียน
- ๔ .โครงสร้างประโยค
- ๕ .แบบฝึกหัดสนทนาทำยบท
- ๖ .เกร็ดความรู้วัฒนธรรมไทย

หวังว่าแบบเรียนนี้จะเป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาในการเริ่มต้นเรียนสนทนาภาษาไทย และช่วยในการเรียนภาษาไทยในทักษะการอ่านและเขียนต่อไป

มะลิ ชินพฤทธิวงศ์

คำชี้แจง

การใช้หนังสือแบบเรียนการสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมรเล่มนี้ มีจุดประสงค์เพื่อเน้นการเรียนภาษาไทยในทักษะด้านการฟังและพูด และใช้ภาษาพูดในชีวิตประจำวันของคนไทย จะไม่เน้นการอ่านและเขียนภาษาไทย ได้ใช้สัทอักษรภาษาเขมรในการถ่ายเสียงภาษาไทย และเนื่องจากภาษาเขมรไม่มีเสียงวรรณยุกต์เหมือนภาษาไทย ดังนั้นในการถ่ายเสียงในภาษาไทยจึงนำสีต่างๆ ไปใส่ในสัทอักษรภาษาเขมร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสังเกตได้ถึงความแตกต่างในการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยได้ง่ายขึ้น

ในบทเรียนสนทนาทั้ง ๑๐ บทนี้ จะใช้สัทอักษรเขมรในการถ่ายเสียงภาษาไทย และจะใช้สีสำหรับกำหนดเสียงวรรณยุกต์ไทยในแต่ละคำดังนี้

สีดำ แทนเสียงวรรณยุกต์สามัญ

สีน้ำเงิน แทนเสียงวรรณยุกต์ เอก

สีแดง แทนเสียงวรรณยุกต์ โท

สีเขียว แทนเสียงวรรณยุกต์ ตรี

สีม่วง แทนเสียงวรรณยุกต์ จัตวา

นอกจากนี้ในแต่ละบทสนทนาจะมีการแนะนำสถานการณ์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยในปัจจุบัน

สารบัญ

บทนำ.....	1
บทที่ ๑ การทักทาย.....	7
บทที่ ๒ ครอบครัวของฉัน.....	14
บทที่ ๓ การสั่งอาหาร.....	20
บทที่ ๔ การซื้อของ.....	26
บทที่ ๕ การนัดพบ.....	33
บทที่ ๖ ถามทาง.....	39
บทที่ ๗ ไปเที่ยวกันไหม.....	45
บทที่ ๘ เขาเป็นคนที่อย่างไร.....	51
บทที่ ๙ ร่างกายของเรา.....	57
บทที่ ๑๐ หาหม้อ.....	63

ยัติกา

เมฆเฝ้าเงา.....	1
เมฆเฝ้าเงา ๑ การทักทาย.....	7
เมฆเฝ้าเงา ๒ คุรุสภารบស់อุ.....	14
เมฆเฝ้าเงา ๓ การก้มหัว.....	20
เมฆเฝ้าเงา ๔ การเจริญตัก.....	26
เมฆเฝ้าเงา ๕ การណាត់គ្នា.....	33
เมฆเฝ้าเงา ๖ การສູນກຳສູນ.....	39
เมฆเฝ้าเงา ๗ ដើរលេងជាមួយគ្នាទេ?.....	45
เมฆเฝ้าเงา ๘ គាត់ជាមនុស្សយ៉ាងមេច?.....	51
เมฆเฝ้าเงา ๙ រាងកាយរបស់យើង.....	57
เมฆเฝ้าเงา ๑๐ រកគ្រូពេទ្យ.....	63

បញ្ជី សេចក្តីផ្តើម

ក្នុងភាសាខ្មែរមានអក្ខរក្រម ៣២ អក្ខរក្រម ៣២ និង ៣២ អក្ខរក្រម ៣២
ពាក្យក្នុងភាសាខ្មែរដូចដោយព្យញ្ជនៈ+ ស្រះ+ វណ្ណយុត្ត

ក. អក្ខរក្រមភាសាខ្មែរ ៤៤ អក្ខរ

ព្យញ្ជនៈខ្មែរមាន ៤៤ អក្ខរ

ស្រះ / ស្រះ:អក្ខរក្រមខ្មែរ / អក្ខរក្រមខ្មែរ

អក្ខរក្រមខ្មែរ ព្យញ្ជនៈខ្មែរ	ការបញ្ចេញសំឡេង	សំឡេង	សំឡេង	សំឡេង
ក	ក, គ	[កែង]	កែង	កែង
ខ, ឃ, គ, ត, ឍ	ខ, ឃ	[ខុម]	ខុម	មុត
ង	ង, ង	[ង៉ាម]	ង៉ាម	ស្អាត
ច	ច, ជ	[ចាន]	ចាន	ចាន
ឆ, ឈ	ឆ, ឈ	[ឆាង]	ឆាង	ជំរី
ដ, ឌ	ដ, ឌ	[ដាយ]	ដាយ	បាន
ត, ឍ	ត, ទ	[តាម]	តាម	តាម
ព, ភ, ឆ, ឌ, ត, ឍ	ច, ជ	[ចាំ]	ចាំ	ធ្វើ
ន, ណ	ណ, ន	[ណាម]	ណាម	ទឹក
ប	ប, បិ	[បា]	បា	មូត
ប	ប, បិ	[ប៉ា]	ប៉ា	ប្រៃ
ផ, វ, រ	ផ, ភ	[ផាក់]	ផាក់	សំរាក
ផ, វ	ហូ, ហ្វ	[ហ្វាន់]	ហ្វាន់	ធ្មេញ
ម	ម, មិ	[ម៉ា]	ម៉ា	មក

ឡ, យ	យ, យ៉	[យ៉ា]	យា	ថ្នាំ
រ, ឡ	រ, រ៉	[រ៉ាន]	រ៉ាន	ហាង
ឈ, វ	ល, ឡ	[ឡា]	ឡា	លា
វ	រ, រ៉	[រ៉ាង]	រ៉ាង	រ៉ាង
ឃ, គ, ម, ឆ	ស, សី	[សាម]	សាម	បី
អ, ឆ	ហ, ហី	[ហា]	ហា	រក
ខ	អ, អី	[អាន]	អាន	អាន

វិញ្ញាណប្រការ	ការបញ្ចេញសំឡេង		ឧទាហរណ៍	
ករ	ក្រី គ្រី	[គ្រីង]	ក្រុង	ក្រុង
កឡ	ក្រី គ្រី	[គ្រិត]	ក្រិច	កំបិតមុតស្រួច
កឈ	ក្លី គ្លី	[គ្លីន]	ក្លិន	លេប
កវ	ក្វី យ្វ	[ក្វាង]	ក្វាង	ទូលាយ
ឃរ	ខ្រៃ យ្រៃ	[យ្រៃយ្រៃ:]	ឃ្រុឃ្រះ	គគ្រឹកគគ្រាំង
ករ	ខ្រៃ យ្រៃ	[ខ្រាប]	ក្រាប	បាទ
ឃឈ	ខ្លៃ យ្លៃ	[ខ្លាត]	ឃ្លាត	ភ័យ
កឈ	ខ្លៃ យ្លៃ	[ខ្លាយ]	ក្លាយ	ស្រដៀង
ឃវ	ខ្វៃ យ្វ	[ខ្វាង]	ឃ្វាង	ជំទាស់
កវ	ខ្វៃ យ្វ	[ខ្វាយ]	ក្វាយ	ក្របី
តរ	ត្រី ទ្រី	[ត្រៀម]	ត្រីម	ត្រៀម
តឡ	ត្រី ទ្រី	[ទ្រីន]	ត្រីន	ស្មៅ
បរ	ប្រី ព្រី	[ព្រៀប]	ប្រើប	ប្រៀបធៀប
បឡ	ប្រី ព្រី	[ព្រិតសាណ]	ប្រតិសាណ	សំនូរ

ឋ	ឋ្ន	[ថ្នា]	ឋា	ថ្នី
ឌ	ឌ្ន	[ថ្នាក់]	ឌ្នក	រុញច្រាន
ឍ	ឍ្ន	[ថ្នាត]	ឍាត	ខុស
ឞ	ឞ្ន	[ថ្នះ]	ឞះ	ព្រះ
ស	ស្ន	[ត្រីតសាធិកាយុន]	សត្រិកាយន	ខែវិច្ឆិកា

តួសម្គាល់ ព្យញ្ជនៈប្រកប	ការបញ្ចេញ សំលេង	តួយ៉ាង		
		ឧទាហរណ៍		
ក, ខ, គ, ឃ	ក	[ចាក]	កា	ចេញពី
ច, ឆ, ជ, ញ, ដ, ឆ្ម, ព, ធរ, ត, ធន, ធវ, ឝ, ឞ, ស	ត, ដ	[ចាត]	តា	ថាស
ប, ឋ, ឌ, ឍ	ប	[កុប]	កប	កង្កែប
ង	ង	[ហាង]	ងា	ហាង
ណ, ឈ, ន, រ, ឝ, ឞ	ណ, ន	[ដាន]	នា	ការងារ
ម	ម	[យ៉ាម]	យា	យាម
យ	យ	[ដាយ]	យា	ដាយ
វ	វ	[ឡាវ]	វា	ឡាវ

១. ឥរិយាបថសំឡេង ព្រះភាសាថៃ

ឥរិយាបថសំឡេង	ការបញ្ចេញសំឡេង	ឥរិយាបថសំឡេង	ឧទាហរណ៍	
-ะ, -ั	◌ะ	[ខៈ]	คะ	ចាស
-า	◌า	[បា]	บ้า	ឆ្ងួត
◌ุ	◌ุ	[អុម]	อิม	ផ្អែក
◌ู	◌ู	[តី]	ปี	ឆ្នាំ
◌ุ	◌ุ	[នីក]	นึก	នឹក
◌ู	◌ู	[ដីត]	จัด	សាប
◌ุ	◌ุ	[យុន]	คุณ	អ្នក
◌ู	◌ู	[រូ]	รู	ដឹង
-ะ, -ั	◌็	[កើប]	เก็บ	ទុក
◌	◌	[លេក]	เลข	លេខ
◌ะ	◌็	[កើក]	เกาะ	ចៀម
◌	◌	[ពៃត]	แปด	ប្រាំបី
-ะ	◌ุ	[តុក]	โต๊ะ	តុ
◌, ◌	◌	[ប៉ៃ]	ไป	ទៅ
-า	◌า	[កៅ]	เทา	អេះ
◌	◌	[ថ្ងូត]	โทษ	ទោស
-ะ	◌ะ	[កក់]	เกาะ	កោះ
-อ	-ห	[ចប]	จบ	ចប់កាប់
-อะ	◌็	[លឿក]	เลอะ	កង្វក់
-อ, -ิ	◌็	[ឈើន]	เชิญ	អញ្ជើញ
-ีย	◌็	[ងៀប]	เรียน	ស្វាត់

ទើ	ទើ	[ទើ]	ទើ	ទុក
វ៉ះ, វ៉	វ៉	[ហ្វង]	អង	ហ្វងហៃង

ค. วรรณยุกต์ภาษาไทยมี ๕ เสียง

ในบทเรียนสนทนาทั้ง ๑๐ บทนี้ จะใช้เสียงภาษาที่พูดในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่ไม่ออกเสียงตรงตามภาษาเขียน และใช้ สัทอักษรถิ่นในการถ่ายเสียงภาษาไทย และจะใช้สีสำหรับกำหนดเสียงวรรณยุกต์ไทยในแต่ละคำดังนี้

สีดำ แทนเสียงวรรณยุกต์สามัญ

สีน้ำเงิน แทนเสียงวรรณยุกต์เอก

สีแดง แทนเสียงวรรณยุกต์โท

สีเขียว แทนเสียงวรรณยุกต์ตรี

สีม่วง แทนเสียงวรรณยุกต์จัตวา

វណ្ណយុត្តិថោន ៥ សម្លេង

ក្នុងការសន្ទនាទាំងដប់មេរៀននេះយើងនឹងប្រើភាសានិយាយ មិនប្រើភាសាសរសេរទេ ។ ហើយប្រើអក្ខរក្រុមខ្មែរនៃការនិយាយភាសាថៃ។ ដើម្បីជួយអ្នករៀនចេះសង្កេតការខុសគ្នារវាងសម្លេងវណ្ណយុត្តិថៃ ក្នុងមេរៀននេះនឹងប្រើពណ៌ ៥ ពណ៌ គឺ

ពណ៌ខ្មៅជំនួសសម្លេងវណ្ណយុត្តិសាមញ្ញ

ពណ៌ទឹកប្រាក់ជំនួសសម្លេងវណ្ណយុត្តិអេក

ពណ៌ក្រហមជំនួសសម្លេងវណ្ណយុត្តិថុ

ពណ៌បៃតងជំនួសសម្លេងវណ្ណយុត្តិទ្រី

ពណ៌ស្វាយជំនួសសម្លេងវណ្ណយុត្តិចត្វា

อักษรไทย អក្សរថៃ	เสียงสามัญ សើមសាមញ្ញ	เสียงเอก សើមអេក	เสียงโท សើមថុ	เสียงตรี សើមទ្រី	เสียงจัตวา សើមចត្វា
อักษรกลาง អក្សរកណ្តាល	ป บ ค	ป บ ไ	ป บ ค	ป บ ค	ป บ ค
อักษรสูง អក្សរខ្ពស់	-	ข ช ฉ	ข ช ฉ	-	ข ช ฉ
อักษรต่ำ អក្សរទាប	ด ด น	-	ด ด น	ด ด น	-

๑ คำศัพท์ / คำสลับ / ภาศุญส์ถุ

การทักทาย	ทาส ๓ากั ๓าย	การทักทากั
สวัสดี	สาทักขี	คัภบสุม
คะ ค่ะ	๓: ๓:	๓่า
ครับ	๓ราย	๓า๓
คุณ	บุม	นาก ๓ูก
ผม	๓ุ๓	๓ุ้ [บุม]
ดิฉัน นั้น	๓ี๓าส, ๓าส	๓ุ้ [สู้]
สบายดี	สา๓าย๓ี	สุ๓ส๓าย
ใหม่	๓ั	๓า๓

บทสนทนา๑ / บ๓สั๓ ๓า๓ / การสฐุสา

สถานการณ์ เทียรีพบวีระเพื่อนนักศึษาชาวไทยในร้านอาหาร

- เทียรี : สวัสดีคะ คุณวีระ
- : สาทักขี๓: บุมวีระ:
- ๓ารี : คัภบสุม นากวีระ:
- วีระ : สวัสดีครับคุณเทียรี คุณสบายดีใหม่ครับ
- : สาทักขี๓ราย บุม๓ารี บุมสา๓าย๓ั๓ราย
- วีระ : คัภบสุม ทฎฎ๓ารี เ้๓ูกสุ๓ส๓าย๓า๓?
- เทียรี : ดิฉันสบายดี ขอบคุณคะ
- : ๓ี๓าสสา๓าย๓ี ๓บbum๓:
- ๓ารี : สุ๓ส๓าย๓า๓ ๓รคุด๓า

២ កាំភ័យ / ខាំ សាម៉ា / ភាសាសំដួ

ខូតោម	ខ ចូជី	សូមទោស
ម៉េន	គៀន	មិត្ត
ខូនគុណ	ខង យុន	របស់អ្នក
តោ	ជើ	នាង
ខ្លី	ឈី	ឈ្មោះ
ខៃរៃ	អា វ៉ៃ	អ្វី
ខូបគុណ	ខប យុន	សូមអរគុណ
ម៉ៃម៉ៃនៃរៃ	ម៉ៃ ពេន វ៉ៃ	មិនអ្វីទេ

បរាសនា ២/ បទស្តីថាណា / ការសន្ទនា

សាណការណ៍ វិរេតើងម៉េនគាវខេមរខូនតេយរិកាំតឹងតើងម៉ៃ ម៉ៃម៉ៃខៃម៉ៃម៉ៃ

វិរេ : ខូតោម ម៉េនខូនគុណ ខៃម៉ៃគុណ

ខ ចូ តគៀន ខង យុន ឈី អាវ៉ៃ គ្រាប់

វិរេ : សូមទោស តើមិត្តរបស់អ្នកឈ្មោះអ្វី?

តេយរិ : តោមី បារិន កៃ

តើ ឈី តារិន ខ :

តារី : នាង ឈ្មោះ តារិន

វិរេ : ខូបគុណគុណ

ខប យុន គ្រាប់

វិរេ : សូមអរគុណ

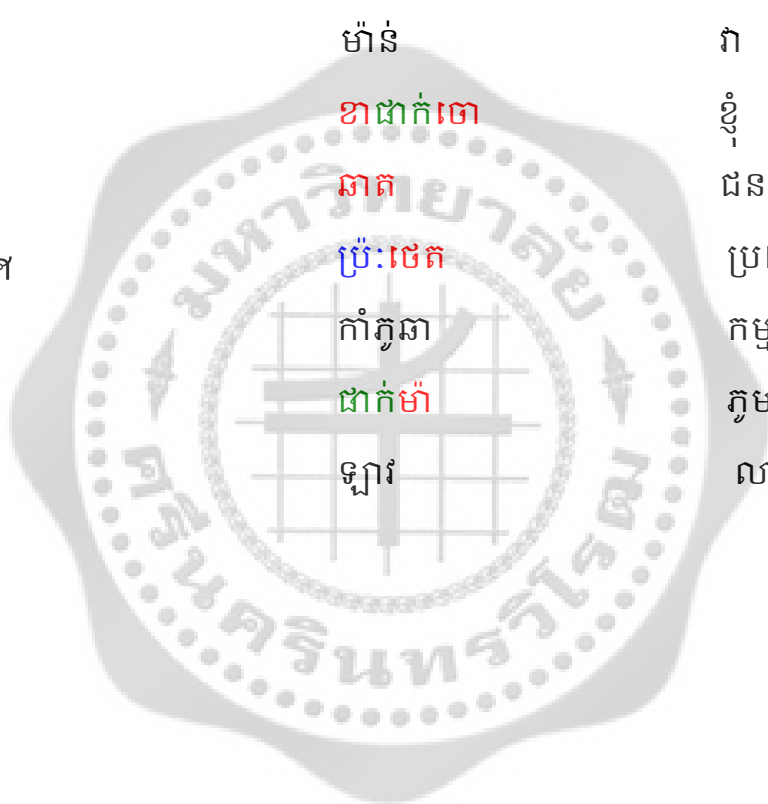
តេយរិ : ម៉ៃម៉ៃនៃរៃកៃ

ម៉ៃ ពេន វ៉ៃ ខ :

តារី : មិនអ្វីទេ

៣ កាំភ័ព្តស្រីរិះរើរឿងការក្តីកាយ/ខាំសាបសើមរឿងកាន់កាប់ថាម /
ភាគស្រីពួបនៃមពីការរកកំទាក់

ពួកយើង	ពួកយើង	ពួកយើង
គេទាំងឡាយ	គេទាំងឡាយ	គេទាំងឡាយ
គាត់	គាត់	គាត់
វា	វា	វា
ខ្ញុំ	ខ្ញុំ	ខ្ញុំ
ជនជាតិ	ជនជាតិ	ជនជាតិ
ប្រទេស	ប្រទេស	ប្រទេស
កម្ពុជា	កម្ពុជា	កម្ពុជា
ភូមា	ភូមា	ភូមា
លាវ	លាវ	លាវ

៤ គ្រោងសាងប្រើប្រាស់ / វេយ្យាករណ៍

កុណ	សបាយតិ	ហៃអ្នក / ក
ឃុន	សាបាយខ្ចី	ខ្ញុំខ្មោច / ខៈ

ខេ
ខេ

កុណវិរះ
ឃុនវិរះ

កុណពិយរិ
ឃុនធារិ

(អ)	សបាយតិអ្នក	(អ្នកសបាយ)
(ឃុន)	សាបាយខ្ចីខ្មោច	(ខ្មោចឃុន)
(គ)	សបាយតិក	(កសបាយ)
(ខ្ចី)	សាបាយខ្ចីខៈ	(ខៈឃុន)

(អ)
(គ)

ខេ
ខេ

អ	អ្នកសបាយ	អ្នក
ឃុន	ខ្ញុំសាបាយ	ខ្មោច
គ		ខៈ

គ
ពិយរិ
ធារិ

៥ របបផឹកសណា/បែបហ្វឹកសុន ថាណា / លំហាត់សន្ទនា

	សន្ទនាភាសាខ្មែរ	សន្ទនាភាសាថៃ
១.	ជំរាបសួរ	
២.	ខ្ញុំឈ្មោះ.....	
៣.	តើអ្នកសុខស្បាយជាទេ?	
៤.	ខ្ញុំសុខស្បាយទេ អរគុណ	
៥.	តើគាត់សុខស្បាយជាទេ?	
៦.	សូមទោស តើគាត់ឈ្មោះអ្វី?	
៧.	គាត់ឈ្មោះ ណា ខេត	
៨.	សូមទោស តើអ្នកឈ្មោះអ្វី?	
៩.	សូមអរគុណ	
១០.	មិនអីទេ	

๒ ครอบครัวยุคใหม่

๑ คำศัพท์ / ខ្មែរ / វាក្យស័ព្ទ

ครอบครั	ខ្មែរ ខ្មែរ	គ្រួសារ
ของนั	ខង ឆាន់	របស់ខ្ញុំ
มี	មី	មាន
ใครบ้าง	ខ្មែរ បាង	នរណាខ្លះ
ตา ยาย	តា យាយ	តា យាយ
พ่อ แม่	ផ មៃ	ឪពុក ម្តាយ
พี่และน้อง	ភី លៃក ណង	បងនិងប្អូន
อบอุ่นจัง	អុប អ៊ុន ចាំង	កក់ក្តៅណាស់

บทสนทนา ๑ / បទស៊ុន ថាណា / ការសន្ទនា

สถานการณ์ 1 ติ๋นและเพื่อนๆคุยกันเรื่องครอบครัวของตน

- ติ๋น : ติ๋น ครอบครัวของเธอมีใครบ้างคะ

ดา : ខ្មែរ ខ្មែរ ខង មី មី ខ្មែរ បាង ខ:
- មិត្ត : ดา តើគ្រួសាររបស់អ្នកមាននរណាខ្លះ?
- ติ๋น : ครอบครัวยุคใหม่ มีคุณตา คุณยาย คุณพ่อ คุณแม่ พี่และน้อง

ខ្មែរ ខ្មែរ ខង ឆាន់ មី យុនតា យុនយាយ យុនផ យុនមៃ ភី លៃក ណង
- ดา : គ្រួសាររបស់ខ្ញុំមាន លោកតា លោកយាយ ឪពុក ម្តាយ បងនិងប្អូន
- មិត្ត : ครอบครัวยุคใหม่อบอุ่นจัง

ខ្មែរ ខ្មែរ ខង មី អុប អ៊ុន ចាំង ខ:
- មិត្ត : គ្រួសាររបស់អ្នកកក់ក្តៅណាស់

២ កាំភ័ព្ទ/ ខាំ សាច់ / វាក្យស័ព្ទ

ប្តី	បាន	ផ្ទះ
ក្តី	គី ខុន	ប៉ុន្មាននាក់
កង	ចាំ ដាន	ធ្វើការ
កែ	ពេន	ជា
កូ	ប្រូ	គ្រូ
កម្រ	ម៉	គ្រូពេទ្យ

បទស្តីបទ ២ / បទស្តីបទ ៣ / ការសន្ទនា

ស្ថានភាព តើយើងវិវាទនឹងការងាររបស់កូនប្តីរបស់យើង

- តើយើង : ប្តីរបស់យើងមានកូនប្តី
បាន ខង យុន មី គី ខុន ខ :
- ធារី : ផ្ទះរបស់យើងមានប៉ុន្មាននាក់?
- វិវាទ : មាន ៣ កូនប្តី កូនប្តី កូនប្តី និង យើង
មី ៣ ខុន ខ្រាច់ យុន ៥ យុន មី លៃក មុម
- វិវាទ : មាន ៣ នាក់ ឪពុក ម្តាយ និង ខ្ញុំ។
- តើយើង : តើកូនប្តី កូនប្តី ធ្វើការអ្វី?
លៃក យុន ៥ យុន មី ចាំ ដាន អា ខ :
- ធារី : តើយើង ឪពុក ម្តាយ ធ្វើការអ្វីដែរ?
- វិវាទ : កូនប្តី កូនប្តី កូនប្តី កូនប្តី កូនប្តី កូនប្តី
យុន ៥ ពេន យុន មី យុន មី ពេន យុន ប្រូ ខ្រាច់
- វិវាទ : ឪពុក ខ្ញុំ ជា គ្រូពេទ្យ ម្តាយ ជា គ្រូបង្រៀន។

៣ កាំភ័ព្តព័រិមរឿងក្របក្រវង់ខ្លួន

/ ខាំសាបសើមរឿងខ្របខ្រួងឆាន់ / វាក្យស័ព្ទបន្ថែមអំពីគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ

พ่อ + แม่ = ลูก   ឪពុក + ម្តាយ = កូន

សាមី ភររមា

សាមី ផាន់ វ៉ាយ៉ា

ស្វាមី ភរិយា   ប្តីប្រពន្ធ

ลูกชาย

លូក ឆាយ

កូនប្រុស

ลูกสาว

លូក សាវ

កូនស្រី

ลูกพี่ลูกน้อง

លូក ភី លូក ណង

បងប្អូន ជីដូន មួយ

ลูกเขย

លូក យើយ

កូនប្រសារប្រុស

ลูกสะใภ้

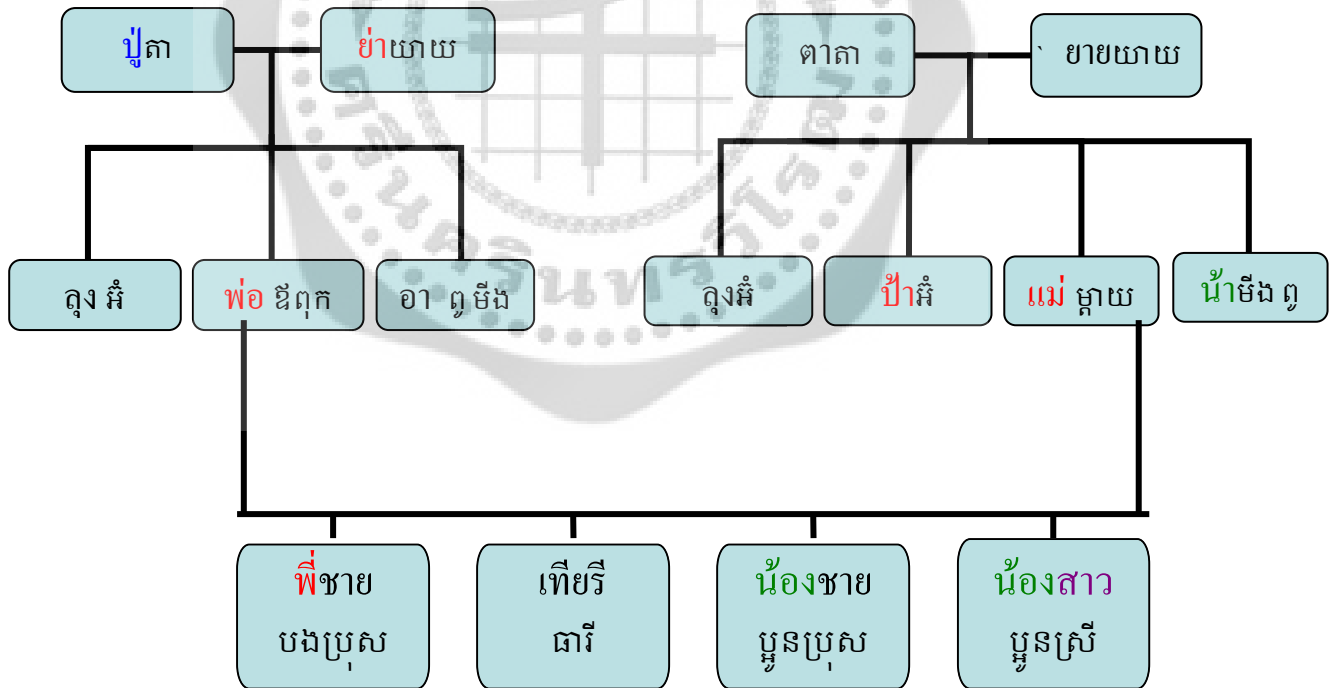
លូក សា ភៃ

កូនប្រសារស្រី

ลูกหลาน

លូក ឡាន

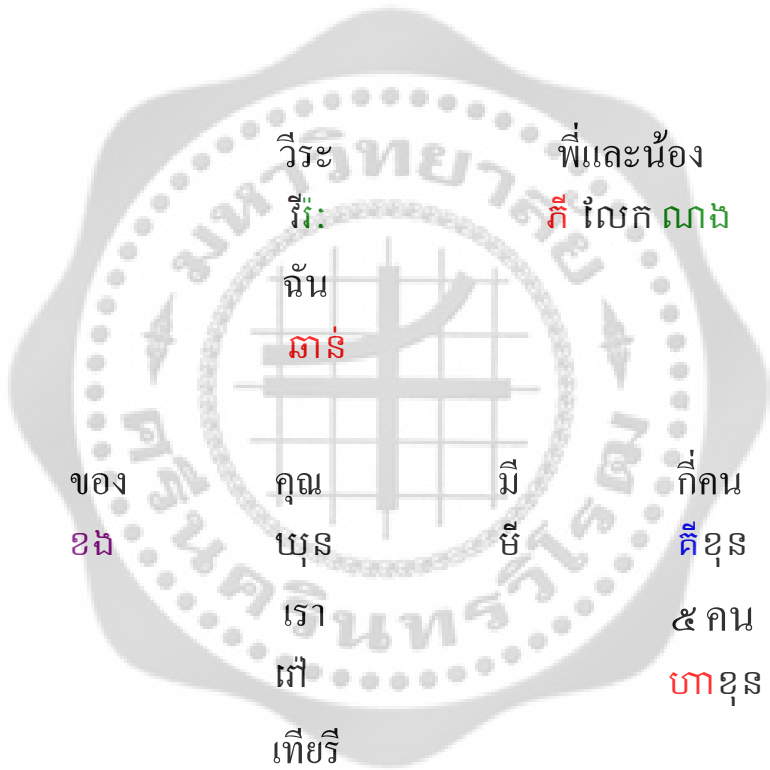
កូនចៅ

៤ គ្រោងប្រែប្រួល / ខ្មែរស្នាដៃប្រើប្រាស់ / វេយ្យាករណ៍

ក្រុមប្រឹក្សា	នៃ	ស្ថាប័ន	នេះ	គឺ	មាន	ប្រាំបី	នាក់ / ចំនួន
ផ្ទះ		ស្នាក់នៅ				របស់	
		ស្រី				ប្រាំ	
		ម្តាយ				ប្រាំ	

ក្រុមប្រឹក្សា	នៃ	ស្ថាប័ន	នេះ	គឺ	មាន	ប្រាំបី	នាក់ / ចំនួន
		ស្រី				ប្រាំ	
		ម្តាយ				ប្រាំ	
		ស្រី				ប្រាំ	

ស្ថាប័ន	នេះ	គឺ	មាន	ប្រាំបី	នាក់ / ចំនួន
ស្រី				ប្រាំ	
ម្តាយ				ប្រាំ	
ស្រី				ប្រាំ	

៥ របបផឹកសញ្ញា/បែបហ្វឹកសុនថាណា / លំហាត់សន្ទនា

ឡូកភាសាថៃក្របីនឹងរឿង ក្របក្រវ

ចូរនិយាយភាសាថៃជាមួយមិត្តរបស់អ្នក អំពីគ្រួសារ។

ខ្ញុំ : ខ្រប ខ្រួ ខង យុន មី ខ្រៃ បាង ខ: (ខ្រាប់)

.....

មិត្ត : ខ្រប ខ្រួ ខង ឆាន់ (ផុម) មី

.....

លែវ បាង ខង យុន មី គី ខុន ខ: (ខ្រាប់)

ខ្ញុំ : មី ..... យុន ខ: (ខ្រាប់) មី .....

.....

មិត្ត : លែវ យុន..... ថាំ ឆាន់ អា ខ: (ខ្រាប់)

ខ្ញុំ : ..... លែវ ..... ខ: (ខ្រាប់)

ឡូកនាំខ្លួនឯងជាភាសាថៃ ចូរណែនាំខ្លួនជាភាសាថៃ

ស្វាគមន៍ (ក្រប) ជំរាបសួរ!!

នឹង (អ្នក) ឈ្មោះ.....

មកពីប្រទេស.....

ប្រាសាទនឹង ផ្ទះរបស់ខ្ញុំមាន.....

កូនប្រុសនឹង ឪពុកខ្ញុំជា.....

កូនស្រីនឹង ម្តាយខ្ញុំជា.....

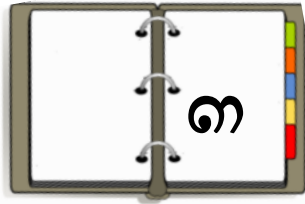
๖ วัฒนธรรมเรื่อง ครอบครัวไทย

ครอบครัวไทยเป็นครอบครัวใหญ่ มีคุณปู่ คุณย่า หรือคุณตา คุณยาย คุณพ่อ คุณแม่ ลูกๆ และญาติพี่น้องอยู่ในบ้านหรือในรั้วเดียวกัน ทำงานและช่วยเหลือกัน เลี้ยงดูและอบรมบุตรหลานให้รู้จักเคารพผู้อาวุโสกว่า กตัญญูต่อบุพการี และดูแลอย่างดีเมื่อท่านชรา

ปัจจุบันสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปด้วยสภาพเศรษฐกิจการทำงาน ทำให้มีการย้ายที่อยู่เข้าเมืองมากขึ้นจึงเกิดครอบครัวเล็ก คือมี พ่อ แม่ และลูกหนึ่งหรือสองคนเท่านั้น อย่างไรก็ตามพ่อยังเป็นผู้นำครอบครัว ต้องทำงานเลี้ยงดูครอบครัว แม่ส่วนมากต้องทำงานด้วยเพื่อช่วยการเงินในครอบครัวดีขึ้น และลูกต้องเชื่อฟังพ่อแม่ ส่วนผู้ชราจะอยู่ที่ชนบทรอคอยลูกหลานกลับมาเยี่ยมโดยเฉพาะ “วันครอบครัว” ซึ่งตรงกับช่วงวันสงกรานต์ 14 เมษายน ซึ่งเป็นวันที่ทำให้สมาชิกของครอบครัวได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

រប្បធម៌អំពី គ្រួសារខែ

គ្រួសារខែជាគ្រួសារធំ គឺមានលោកតា លោកយាយ ឪពុកម្តាយ កូន និងញាតិបងប្អូនរស់នៅក្នុងផ្ទះបូរេបងជាមួយគ្នាគេនឹងធ្វើការហើយជួយគ្នាទៅវិញទៅមក ។ គេចិញ្ចឹមប្រដៅទូន្មានកូនចៅអោយចេះគោរពចាស់ទុំ ចេះដឹងគុណដល់បុព្វការីហើយថែទាំលោកវិញនៅពេលលោកចាស់ជរា។ ឥឡូវនេះសង្គមខែបានផ្លាស់ផ្លូវទៅដោយសារសភាពសេដ្ឋកិច្ច ធ្វើអោយមានការផ្លាស់កន្លែងរស់នៅទីក្រុងច្រើនឡើងដូច្នោះគ្រួសារកាន់តែតូច គឺមានឪពុក ម្តាយ និងកូនមួយឬពីរនាក់តែប៉ុណ្ណោះ យ៉ាងណាក៏ដោយឪពុកនៅតែធ្វើជាអ្នកដឹកនាំក្រុមគ្រួសារ ។ ម្តាយច្រើនតែធ្វើការដើម្បីជួយឧបត្ថម្ភគ្រួសារផង ចំពោះកូនត្រូវស្តាប់ឪពុកម្តាយ ចំណែកមនុស្សចាស់នឹងរងចាំកូនចៅត្រលប់មកវិញសូរសុខទុក្ខ ជាពិសេសនៅ ថ្ងៃគ្រួសារ ដែលជាថ្ងៃទី 14 ខែមេសា ជាថ្ងៃដែលសមាជិករបស់គ្រួសារបានជួបជុំគ្នាដោយភាពសុខសាន្ត។

การสั่งอาหาร

๑ คำศัพท์ / ខាំសាច់ / វាក្យស័ព្ទ

การสั่งอาหาร	កានសាច់អាហារ	ការកម្ចីងអាហារ
ขอ	ខ	សូម
ข้าวผัด	ខាវ ផាត់	បាយផា
กะเพรา	ក: ផ្លៅ	ម្រះព្រៅ
หมู	មូ	ជ្រូក
ไม่เผ็ด	មៃ ភេត	មិនហើរ
ไข่ดาว	ខៃ ដាវ	ចៀនពង
ผัดไทย	ផាដ ថៃ	គុយទាវផាត់ថៃ
กุ้งสด	កុង សុត	បង្កាស្រស់

บทสนทนา๑ / បទស៊ីន ថាណា / ការសន្ទនា

สถานการณ์ เทียบริชวณพารินไปทานอาหารกลางวัน

- พนักงานขาย : สั่งอะไรดีครับ
សាំងអាវៃឌីខ្រាប់
- บุคลนิทลក់ : ត្រូវការកម្ចីងអ្វីខ្លះ ?
- เทียบรี : ขอข้าวผัดกะเพราหมูไม่เผ็ด ไข่ดาวค่ะ
ខ ខាវ ផាដ ក: ផ្លៅ មូ មៃ ភេត ខៃ ដាវ ខ:
- ฉารี : សូមបាយផាម្រះព្រៅសាច់ជ្រូក មិនហើរនិងពងចៀន ។
- พาริน : ขอผัดไทยกุ้งสดค่ะ
ខ ផាដ ថៃ កុង សុត ខ:
- ฉาริส : ខ្ញុំសូមគុយទាវផាត់ថៃ សាច់បង្កា ស្រស់។

២ កាំភ័ក្ត្រ / ខាំសាប្ត / វាក្យស័ព្ទ

ជ័តឹម	ចា ឌឹម	ចង់ជឹក
នាំ	ណាំ	ទឹក
នាំបេតាំ	ណាំ ប្តាំ	ទឹកសុទ្ធ
នាំសឹម	ណាំ សុម	ទឹក ក្រូច
អ្នក	នឹង ខូត	មួយដប
អ្នកកើ	នឹង កែវ	មួយកែវ
គិតទិញ	ប៊ិត ជិន	គិតលុយ
អ្នករឹមបាត	នឹង រយ បាទ	មួយរយបាទ

បតសន្តហា២ / បទស៊ុន ថាណា / ការសន្ទនា

ស្ថានការណ៍ ខណៈពេលរៀនអំពីភ្នំពេញ អ្នកនិយោជកម្នាក់បាននិយាយដូចខាងក្រោម៖

- អ្នកនិយោជក : ជ័តឹមនាំអ្វីមក?
- បុគ្គលិក : ចា ឌឹម ណាំ អាណា ខ្រាប តើអ្នកពិសារភេសជ្ជៈអ្វី?
- អ្នកនិយោជក : ខ្ញុំចង់ផ្តល់នូវប្រាក់ប្រចាំខែដល់អ្នកនិយោជក។
- បុគ្គលិក : ខ្ញុំ ណាំ ប្តាំ នឹង ខូត ខ្ញុំ ចង់ ទឹកសុទ្ធមួយដប។
- អ្នកនិយោជក : ខ្ញុំ ណាំ សុម នឹង កែវ ខ្ញុំ ចង់ ទឹកក្រូចមួយកែវ។

ការសន្ទនាស្របច្បាប់ : ប្រាប់ប្រយោជន៍

- អ្នកនិយោជក : គិតទិញក្រែង
- បុគ្គលិក : ប៊ិត ជិន ខ្ញុំ ចង់ គិតលុយ ។
- អ្នកនិយោជក : ១០០ បាត ខ្ញុំប្រគល់ជូនអ្នក
- បុគ្គលិក : នឹង រយ បាទ ខ្ញុំ ប្រគល់ ខ្ញុំ ១០០បាទ សូមអរគុណ ។

៣ កាំភ័ព្ទសេរីរឿងការស្តីអំពីអាហារ

/ខ្ញុំស្រឡាតែម្តង កាន់ស្រងាមាហារ / វាក្យស័ព្ទបន្ថែមអំពី ការកម្លាំងអាហារ

រសជាតិ រុត រាត រសជាតិ

ទន់		អា យ	ឆ្ងាញ់
ប្រើប្រាស់		ច្រៀង	ជូរ
អាក្រក់		ក្រិន	ផ្អែម
កើត		យេម	ប្រៃ
ផ្អែម		ភេជ	ហើរ
រាម		ខុម	ល្ងីង
ទឹក		ជ្រីង	សាប
ក្រើរក្រំ	ច្រៀងខ្លី	ភេសជ្ជៈ	
ខា		តា	ទឹកតែ
កាហ្វេ		កាហ្វេ	កាហ្វេ
ផ្លែឈើ		ណាំជុនលៈ ម៉ៃ	ទឹកផ្លែឈើ
ផ្លែឈើ		ណាំខែង ឆ្នាំ	ទឹកកក
ផ្លែឈើ		ណាំម៉ៈ ណារ	ទឹកក្រូចឆ្មារ

៤ គ្រូរៀនប្រយោគ / ប្រែសម្របប្រែប្រួល / វេយ្យាករណ៍

កុំ(ឃុន)	ចា	តាន ថាន	(អាហារ) (អាហារ)	អែរ អែរ	គប់ / ចា គ្រាប់ / ខៈ
ពិឃ័រ ធារី		ស្រែ គំរូ	គ្រឿងគ្រុំ		
		គប់ គប់			
		អែរ អែរ			

ខ ខ្នាតក្រចកព្រាហ្ម (អ្នកកម្ម) គប់ / ចា
 ខ ខ្នាត កៈ គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់
 ខ្នាត គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់
 ខ្នាត គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់
 ខ្នាត គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់
 ខ្នាត គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់
 ខ្នាត គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់
 ខ្នាត គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់
 ខ្នាត គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រាប់

គ្រាប់ / ចា
 គ្រាប់ / ខៈ
 គ្រាប់ / ចា
 គ្រាប់ / ខៈ

แบบฝึกสนทนา/ใช้บทฎีกาสุนชาณา / ฌบฏาถึสนฐนา

จงเลือกคำเติมในบทสนทนา ฌรเศิสตทกฏบฎเตฏฐคฎบฎจสนฐนา

ฎเรฎงฎฐึฎ ฎ ฎฎฎฎฎฎ ฎ ฎ ฎฎฎฎ ฎฎฎฎ ฎฎฎ ฎฎฎ ฎฎฎ
ฎฎฎฎ ฎฎฎฎฎฎ: ฎ ฎฎฎฎ ฎฎฎฎ ฎฎฎฎ ฎฎฎฎฎฎ

พนักงานขาย : ฎบอฎไรครับ

บฎฎฎฎฎฎฎ : ฎบฎ ฎฎฎฎฎฎ

ฎฎ : ..... ฎฎฎฎฎฎ

..... : ..... ฎฎฎฎฎฎ:

พนักงานขาย : จจะสั่ง ..... ฎบอฎไรครับ

บฎฎฎฎฎฎฎ : ฎฎฎฎ ..... ฎฎฎฎฎฎ

ฎฎ : ฎฎฎฎฎฎ..... ฎฎ / ครับ

..... ฎ ฎฎ ฎฎ ฎฎ..... ฎ:

ทฎฎฎฎฎฎ..... : ฎฎฎฎฎฎฎฎ

ฎฎ : ..... ฎฎ / ครับ

..... ฎ:

พนักงานขาย : ฎฎฎฎฎฎ.....

บฎฎฎฎฎฎฎ : ฎ ฎฎ ฎฎ ฎฎ.....

៦ วัฒนธรรมเรื่อง อาหารไทย

อาหารไทยมีรสชาติอร่อยและมีราคาแตกต่างกันไปตามลักษณะร้านค้า เช่น ร้านตามถนนหรือขายอาหารในบ้าน ขายหมูปิ้ง ไก่ย่าง ส้มตำ ก๋วยเตี๋ยว อาหารตามสั่ง เป็นต้น ส่วนใหญ่จะมีราคาไม่แพงมาก ถ้าหากขายในห้างสรรพสินค้า ก็จะมีราคาแพงขึ้น และอาหารในภัตตาคารก็ยิ่งจะมีราคาแพงขึ้นอีก ส่วนใหญ่คนขายจะมีการต้อนรับลูกค้าอบอุ่น ทำให้นักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินิยมชมชอบมาเที่ยวและชิมอาหารไทยซึ่งมีราคาที่เลือกได้และรสชาติเอร็ดอร่อยด้วย อย่างไรก็ตามอาหารไทยส่วนมากจะมีรสเผ็ดมากดังนั้นจึงควรถามก่อนว่า “ เผ็ดไหม ” และถ้าไม่ต้องการเผ็ดก็ต้องสั่งคนขายว่า “ ไม่เผ็ด ”

ប្បធម៌របស់ជនជាតិខ្មែរអំពី អាហារថៃ

អាហារថៃមានរសជាតិឆ្ងាញ់និងមានតម្លៃខុសគ្នាទៅតាមហាងលក់ម្ហូប ដូចជា ហាងតាមផ្លូវ តាមផ្ទះ។ គេលក់សាច់ជ្រូកអាំងអាំង បុកលុង កុយទាវ អាហារតាមកាម៉ង់ជាភាគច្រើន តម្លៃអត់សូវថ្លៃទេ បើសិនជាលក់ក្នុងផ្សារធំនោះនឹងមានតម្លៃខ្ពស់ជាង។ ហើយម្ហូបអាហារដែលលក់ក្នុងភោជនីយដ្ឋានកាន់តែថ្លៃទៅទៀត ភាគច្រើនអ្នកលក់នឹងទទួលភ្ញៀវយ៉ាងកក់ក្តៅ ធ្វើអោយទេសចរចរទេសចូលចិត្តមកលេងនិងភ្ញាក់អាហារថៃ។ ដែលពួកគេអាចលើសតម្លៃម្ហូបបានហើយមានរសជាតិឆ្ងាញ់ផង។ យ៉ាងណាក៏ដោយអាហារថៃជាច្រើនមានរសជាតិប៊ិរណាស់ដូចនេះគួរតែសួរ សិន ថា **ភេតខែ**[ហ៊ីរទេ] បើអ្នកអត់ត្រូវការហ៊ីរត្រូវប្រាប់គេថា **ខែភេត**[មិនហ៊ីរទេ] ។

ការដឹង

១ កាំភ័ក់ / ខាំសាប / វាក្យស័ព្ទ

ការដឹង	កាន់ដឹង	ការទិញតវ៉ាន់
ខាយ	ខាយ	លក់
យ៉ាងដៃ	យ៉ាងដៃ	យ៉ាងម៉េច
ម៉ាក់មួង	ម៉ាក់មួង	ស្វាយ
កិលាន	គីឡូឡូ	មួយគីឡូ
កៅអីរ៉ូ, កៅអី	កៅអី, គី	ប៉ុន្មាន
លក់ដៃ	ឡូតដាយម៉ែ	ចុះតម្លៃបានទេ
មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន

បរិយាកាស ១ / បទស្តីបទ ៣ / ការសន្ទនា

ការងារ តើយើងទៅទិញដើម្បីយកមកដឹង

- តើយើង : ម៉ាក់មួងខាយយ៉ាងដៃ
- ឆាវី : ម៉ាក់មួងខាយយ៉ាងដៃ : ស្វាយលក់យ៉ាងម៉េច?
- ប្រាក់ : កិលាន ៥០ បាទ
- អ្នកជំនួញប្រុស : គីឡូឡូ ៥០ បាទ
- តើយើង : លក់ដៃ
- ឆាវី : ឡូតដាយម៉ែ : ចុះតម្លៃបានទេ?
- ប្រាក់ : ៤៥ បាទ យកប៉ុន្មានគីឡូ?
- អ្នកជំនួញប្រុស : ស៊ីស៊ីប ៥០ បាទ
- តើយើង : ៥៥ បាទ យកប៉ុន្មានគីឡូ?
- តើយើង : ខា ២ កិលាន ដឹងទេ
- ឆាវី : ដឹងគីឡូ : ដឹង : យក ២ គីឡូ ទេ លុយ?

២ កាំភ័ព្ទ / ខាំសាប៍ / វាក្យស័ព្ទ

រូងកៅ	រឹងថាវ	ស្បែកជើង
ស៊ីន	ស៊ីអ៊ិន	ពណ៌ផ្សេង
ស៊ីតាំ	ស៊ីដាំ	ពណ៌ខ្មៅ
ស៊ីខាវ	ស៊ីខាវ	ពណ៌ស
ស៊ីដេង	ស៊ីដៃង	ពណ៌ក្រហម
លូង	ឡុង	សាកមើល
សៃ	សៃ	ពាក់
កូនី	យូនី	គូនេ
ល្អក្រៃ	យ៉ៃក្វា	ធំជាង

បរាសនា២ / បទស៊ុន ថាណ៣ / ការសន្ទនា

សណាការណ៍ តើយីរី ប្រើទៅរូងកៅអ្វី អ្វីខ្លះ អ្វីខ្លះ អ្វីខ្លះ

តើយីរី : រូងកៅបែបនេះ មានរូងកៅអ្វីខ្លះ អ្វីខ្លះ អ្វីខ្លះ

ធារី : រឹងថាវ បែបនេះ មានរូងកៅអ្វីខ្លះ អ្វីខ្លះ អ្វីខ្លះ
 : តើស្បែកជើង បែបនេះ មានពណ៌ផ្សេងទេ?

បណ្ណាងាយ : មានស៊ីតាំ ស៊ីខាវ និងស៊ីដេង គ្រប់

បុគ្គលិកលក់ : មីស៊ីដាំ ស៊ីខាវ ឡុង ស៊ីដៃង គ្រប់
 : មានពណ៌ខ្មៅ ពណ៌ស និងពណ៌ក្រហម ។

តើយីរី : ខ្ញុំចង់ស្បែកជើង និងកូនី តើយីរី បានឬទេ?

ធារី : ខ្ញុំចង់ស្បែកជើង ឡុង ស៊ីខាវ ឡុង យ៉ៃក្វា និង ដាយ ម៉ៃខៈ
 តើខ្ញុំសូមសាកពណ៌ស និងគូធំជាងនេះបានទេ?

បណ្ណាងាយ : បាន គ្រប់ គ្រប់

បុគ្គលិកលក់ : ដាយ គ្រប់ និង គ្រប់ : បាន បាន នេះបាន ។

តើយីរី : អោយខ្ញុំមើល

ធារី : អោយខ្ញុំមើល : ខ្ញុំយកមួយគូនេ ។

៣ តម្លៃសេរីនៃការងារ

/ ខ្ញុំស្រឡាតែងតែរៀនការងារស្រីខ្មែរ / វាក្យស័ព្ទបន្ថែមអំពីការទិញដាក់

ការប្រើប្រាស់ : ការប្រើប្រាស់

០	ស៊ុន	១០	ស៊ុប
១	នឹង	១១	ស៊ុបអេត
២	សង	១២	ស៊ុបសង
៣	សាម	២០	យីស៊ុប
៤	ស៊ី	២១	យីស៊ុបអេត
៥	ហា	៣០	សាមស៊ុប
៦	ហុក	១០០	នឹងវ៉ែ
៧	ចេត	១,០០០	នឹងជាន់
៨	ប៉ៃត	១០,០០០	នឹងម៉ែន
៩	ការ	១០០,០០០	នឹងសែន
		១,០០០,០០០	នឹងឡាន

៤ គ្រូបង្រៀនប្រយោគ / ខ្លួនស្នាដៃប្រៀបធៀប / វេយ្យាករណ៍

មេរៀន ម៉ាក មួង	(ប្រាប់) ឆ ខា	បាយ ខាយ	យ៉ាងណា យ៉ាងដៃ	គ្រប់ / គ្រប់ ខ្លះ / ខ្លះ
រូបរាង រូបរាង				
ស្រទាប់ ណាម សុម				

កិលា
គឺឡូ
ក្នុង
ឃុំ

គេ ១០០ បាត
ឡូ នឹងវាយ បាត

គ្រប់ / គ្រប់
ខ្លះ / ខ្លះ

(គុណ) ឃុំ	(គេ) ចា	គេ / គេ គេ / គេ	កិ គឺ	កិលា គឺឡូ	គ្រប់ / គ្រប់ ខ្លះ / ខ្លះ
				គុណ ខ្ពស់	
				គុណ គ្រប់	

ខា
ង

២
សង

កិល
តិដូ

ក្រប / ក
ខ្រាប / ខ

ខ
ខ

ខ
ខូត

ខ
ខាន

៥ របបផឹកសណ្តា/បែបប្រឹកសុន ថាណា / លំហាត់សន្ទនា

ទងទប់ក្នុងតសណ្តាព័ទ្ធជាងខ្លាំងឱ្យត្រូវ ចូរកយូសន្ទនាទាំងសងខាងអោយត្រឹមត្រូវ

១. មះម្សៅខាយខ្លាំងណាមួយ ម៉ាក មួងខាយយ៉ាងដៃ ខ្រាច់	ក. តតដៃដៃក្នុង ឡូតម៉ែដាយខៈ
២. តតដៃដៃណាមួយ ឡូតដាយម៉ែខ្រាច់	ខ. ខបណ្តុកក្នុង ខបយុន ខៈ
៣. ខា ៥ កិលតត អោហាគីឡូខ្រាច់	គ. កិលតត ៨០ ក្នុង គីឡូឡូប៉ែដស៊ុបខៈ
៤. កៅអីណាមួយ ម៉ែខ្រាច់	ង. ក្នុង ខៈ
៥. ដៃដៃណាមួយ នីដៃខ្រាច់	ច. ព័ទ្ធជាង ៤០០ ហាតក្នុង ម៉ែម៉ែស៊ុបខៈ
-
៦. រូងកៅអីខ្លាំងណាមួយ រឹងមាំខាយយូឡូម៉ែខៈ	ណ. ដៃក្នុង ម៉ែខៈ
៧. ដៃដៃណាមួយ ម៉ែស៊ុបខៈ	ខ. ដៃក្នុង ដាយខៈ
៨. ដៃដៃណាមួយ ម៉ែយ៉ែក្នុងនីម៉ែខៈ	គ. ៣៥៥ ហាតក្នុង សាមរ៉ែការស៊ុបការបាតខៈ
៩. ខបណ្តុកដៃដៃណាមួយ ខឡូតដាយម៉ែខៈ	ឃ. ដៃដៃ ៣០០ ហាតក្នុង ម៉ែ ស៊ុបដៃដៃឡូតខាខៈ
១០. ខា ៥ ដៃដៃណាមួយ អោយនីម៉ែខៈ	ង. ខបណ្តុកក្នុង ដៃដៃណាមួយ ខបយុនខៈ ដៃដៃខៈ

๖ วัฒนธรรมไทยเรื่องการซื้อของ

ตลาดเป็นสถานที่สำคัญมากสำหรับประชาชนไทยทุกวัยทุกสมัย เพราะมีสินค้ามากมายทั้งเครื่องอุปโภคและบริโภคที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ตลาดยังเป็นที่นัดพบกัน กินข้าว และที่เดินเล่นด้วย ตลาดในประเทศไทยมีหลายประเภท เช่น ตลาดสด ตลาดโต้รุ่ง ตลาดนัด ตลาดน้ำ ตลาดร่มหุบ และห้างร้านสรรพสินค้ามากมายโดยเฉพาะในเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพฯ เชียงใหม่ พัทยา เป็นต้น

การซื้อขายในตลาดจะต่อราคาได้บ้าง เช่นที่ตลาดนัดจตุจักร ตลาดน้ำ แต่ถ้าซื้อของในห้างสรรพสินค้าเซ็ลทรัล หรือห้างพารากอน จะต่อราคาสินค้าไม่ได้ แต่ลูกค้าจะซื้อสินค้าราคาถูกได้เมื่อทางร้านจัดรายการลดราคาพิเศษตามเทศกาลต่างๆ การซื้อสินค้าในไทยเป็นเรื่องที่สนุกและสินค้าไทยมีคุณภาพดีราคาไม่แพงด้วย

រប្បធម៌របស់ជនជាតិចៃអំពី ការទិញទំនិញ

ផ្សារជាកន្លែងសំខាន់ណាស់សំរាប់ជនជាតិចៃគ្រប់វ័យគ្រប់សម័យកាល ពីព្រោះមានទំនិញច្រើនរួមទាំងគ្រឿងឧបភោគនិងគ្រឿងបរិភោគដែលត្រូវប្រើក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃ។ ក្រៅពីនេះ ផ្សារជាទីណាត់ជួបគ្នាដើម្បីញ៉ាំបាយនិងដើរលេងផង ផ្សារក្នុងប្រទេសចៃមានផ្សារច្រើនប្រភេទដូចជា ផ្សារលក់ម្ហូបស្រស់ ផ្សាររក្រី ផ្សារណាត់ ផ្សារលើទឹក ផ្សារដីត្រតម្លោនិងផ្សារទំនើបជាច្រើនទៀតជាពិសេសនៅតាមទីក្រុងធំៗដូចជា ក្រុងបាងកក ឈាងមៃ ជាត់ថាយ៉ា ជាដើម។

ការលក់ដូរក្នុងផ្សារអាចតម្លៃបានខ្លះៗដូចជា នៅផ្សារចាតុច័ក ផ្សារលើទឹក ប៉ុន្តែបើទិញរបស់នៅផ្សារទំនើបវិញដូចជាហាងសេនគ្រាល់ឬហាងជាក្រីក្រតម្លៃមិនបានទេ តែអ្នកទិញអាចទិញអីវ៉ាន់ថោកបានពេលហាងទាំងនោះមានការចុះតម្លៃជាពិសេសតាមឱកាសនានា។ ការទិញទំនិញនៅចៃជារឿងសប្បាយហើយទំនិញចៃមានគុណភាពល្អដែរ។

១ កាំភ័ក្ត្រ / ខាំសាប្ត / វាក្យស័ព្ទ

ការន័យ	កានណាត់ដូប	ការណាត់ដូប
វ្រង់នី	ក្រុងនី	ថៃស្តែក
វ៉ាង	វ៉ាង	ទំនេរ
ង៉ាន់	ង៉ាន់	អញ្ចឹង
ប្រែក្នុង	ប្រែខ្លួនវា	ទៅមើលកុន
ដំបូក	ដូយកាន់	ជាមួយគ្នា
គឺ	គឺ	ល្អ
ចាត់	គុកឡុង	យល់ព្រម

បរិភោគណា១ / បទស្តីថាណា/ការសន្ទនា
 ការណាត់ដូប ឆ្ងល់មិត្តភក្តិខ្មែរស្រី ប្រែក្នុងរឿង កុំក្រហម

- ឆ្ងល់ : វ្រង់នីក្នុងវ៉ាងវ៉ាងអ្នក
- ដូយ : ក្រុងនីយុនវ៉ាង ថៃខៈ : ថៃស្តែកអ្នកមានទំនេរទេ?
- ស្រី : វ៉ាងក្នុង
- ឆ្ងល់ : វ៉ាងខៈ : ចាទំនេរ
- ឆ្ងល់ : ង៉ាន់ ប្រែខ្លួនវា រឿងយុកម្នាក់ដូយ ថៃខៈ : អញ្ចឹងមើលរឿងយុកម្នាក់ជាមួយគ្នាបានទេ?
- ស្រី : ចាត់ក្នុង
- ឆ្ងល់ : គុកឡុងខៈ : យល់ព្រម

២ កាំភ័ក់/ ខាំសាប់ / វាក្យស័ព្ទ

វិទ្យាសាស្ត្រ	វ៉ាន់អាជិត	ថ្ងៃអាទិត្យ
ត្រង់បាយ	ត្រង់បាយ	ពេលល្ងាច
ត្រង់ទៅ	ត្រង់ទៅ	ពេលព្រឹក
ស្រែ	ស្រែ	ស្រែ
ទេវតា	ទេវតា	ជួបគ្នា
៨ ម៉ោង	ប្រាំមួយម៉ោង	ម៉ោង៨

បរាស័ទ្ធ ២ / បទស្តីថាណា/ការសន្ទនា

សាលាការណ៍ ពិធីរឺយកទៅដាក់បាយដើម្បីទៅទិញទំនិញទាំងអស់

ពិធីរឺ : បាយ វិទ្យាសាស្ត្រនេះត្រង់បាយទៅទិញទំនិញទាំងអស់

ធារី : ឆ្លុយ វ៉ាន់អាជិតនីត្រង់បាយប្រើប្រាស់ទំនិញទាំងអស់បាយប្រើខ្លះ

: ឆ្លុយ ថ្ងៃអាទិត្យនេះពេលល្ងាចទៅទិញទំនិញទាំងអស់ជាមួយគ្នាបានទេ?

បាយ : ទៅត្រង់ទៅទិញទំនិញទាំងអស់

ឆ្លុយ : ប្រើប្រាស់ទំនិញខ្លះ

: ទៅពេលព្រឹកណាមួយ។

ពិធីរឺ : ក៏បាន ទេវតាទាំងអស់

ធារី : ក៏ បាយខ្លះ ទេវតាទាំងអស់

: ក៏បាន ជួបគ្នាម៉ោងបួននាទី?

បាយ : ទាំង ទេវតា ៨ ម៉ោងទាំងអស់

ឆ្លុយ : ប្រើប្រាស់ទំនិញទាំងអស់ខ្លះ

: អញ្ចឹង យើងជួបគ្នាម៉ោង៨

ពិធីរឺ : ឆ្លុយទេវតាទាំងអស់

ធារី : ស្រែទេវតាខ្លះ

: យើងនឹងជួបគ្នា។

៣ កាំភ័ព្ទសេរីរឿងការណ៍

/ខាំសាបសើមរឿងការណ៍ដុប / វាក្យស័ព្ទបន្ថែមពីការណ៍ដុប

១ ឆ្នាំ ៧ ថ្ងៃ : នឹងសាបដាមីចេតវ៉ាន់

វិញ្ញាណ	វ៉ាន់អាជិត	ថ្ងៃអាទិត្យ
វិញ្ញាណ	វ៉ាន់ចាន់	ថ្ងៃចន្ទ
វិញ្ញាណ	វ៉ាន់អាំងខាន	ថ្ងៃអង្គារ
វិញ្ញាណ	វ៉ាន់ដុត	ថ្ងៃពុធ
វិញ្ញាណ	វ៉ាន់ជៈវិហាតសាបប័ដី	ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍
វិញ្ញាណ	វ៉ាន់ស៊ុក	ថ្ងៃសុក្រ
វិញ្ញាណ	វ៉ាន់សៅ	ថ្ងៃសៅរ៍

១ ឆ្នាំ ១២ ខែ : នឹងពីមីសុបសងខ្លួន : ១ ឆ្នាំមាន ១២ ខែ

មករា	ម៉ាកកៈវ៉ាខុម	មកក
កុម្ភៈ	គុមដាដាន់	កុម្ភៈ
មីនា	មីណាខុម	មីនា
មេសា	មេសាយន	មេសា
ព្រិស្តា	ព្រិស្តាវ៉ាខុម	ព្រិស្តា
មិថុនា	មិថុណាយន	មិថុនា
កក្កដា	កក្កដាវ៉ាខុម	កក្កដា
សីហា	សីហាខុម	សីហា
កញ្ញា	កាន់យ៉ាយន	កញ្ញា
តុលា	តុលាខុម	តុលា
វិច្ឆិកា	ព្រិស្តាវ៉ាខុម	វិច្ឆិកា
ធ្នូ	ថាន់វ៉ាខុម	ធ្នូ

៤ គ្រោងស្រាវជ្រាវ / គ្រោងស្រាវជ្រាវប្រើប្រាស់ / វេយ្យាករណ៍

ប្រឡងនេះ   គុណ   វាងវៃ   គ្រប់ / គ្រា
 គ្រប់គ្រង   បុរស   រ៉ាងម៉ែ   គ្រាប់ / ខ្លះ

គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង
 គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង

គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង
 គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង

(គ្រប់គ្រង)   គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង
 គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង

គ្រប់គ្រង
 គ្រប់គ្រង
 គ្រប់គ្រង
 គ្រប់គ្រង

(គ្រប់គ្រង)   គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង
 គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង   គ្រប់គ្រង

គ្រប់គ្រង
 គ្រប់គ្រង

๕ แบบฝึกสนทนา/ใบบทวิภาษคดี / ฉบับคำสนทนา

จงจับคู่บทสนทนาทั้งสองข้างให้ถูกต้อง
 ตามหัวข้อสนทนาตามลำดับ

๑. พรุ่งนี้คุณว่างไหมครับ ทรู่นี่คุณว่างไหมครับ ทรู่นี่คุณว่างไหมครับ	ก. ก็ได้ค่ะ ค. ว่างค่ะ ง. ไม่ได้ค่ะ
๒. ฉันจะไปดูเรื่องคู่กรรมกันไหมครับ ทรู่นี่คุณว่างไหมครับ	ข. ว่างค่ะ ค. ไม่ได้ค่ะ ง. ไม่ได้ค่ะ
๓. แล้ววันอาทิตย์ตอนบ่ายไปตลาดนัดกันได้ไหม ทรู่นี่คุณว่างไหมครับ	ค. ว่างค่ะ ง. ไม่ได้ค่ะ
๔. เจอกันกี่โมงครับ ทรู่นี่คุณว่างไหมครับ	ง. เจอกันแปดโมงเช้าจะ ค. เจอกันแปดโมงเย็นจะ
๕. พี่หน้าคุณว่างไหมครับ ทรู่นี่คุณว่างไหมครับ	จ. ตกลงค่ะ ข. ไม่ได้ค่ะ

เลือกตอบคำถามให้ถูกต้อง
 ตามหัวข้อสนทนาตามลำดับ

๖. วันอาทิตย์ว่างไหม ทรู่นี่คุณว่างไหม
 ก. ว่าง ๒. สบาย ๓. ว่าง
๗. ตอนเย็นคุณเที่ยวว่างไหม ทรู่นี่คุณว่างไหม
 ก. ว่าง ๒. ตกลง ๓. ว่าง
๘. ไปตลาดกันไหม ทรู่นี่คุณว่างไหม
 ก. บกข ๒. ว่าง ๓. ว่าง
๙. เจอกันกี่โมง ทรู่นี่คุณว่างไหม
 ก. ว่าง ๒. ว่าง ๓. ว่าง
๑๐. พรุ่งนี้ไปหนังเรื่องคู่กรรมด้วยกันได้ไหมคะ
 ทรู่นี่คุณว่างไหม
 ก. ว่าง ๒. ว่าง ๓. ว่าง

๖ วัฒนธรรมไทยเรื่อง เวลา

คนไทยเป็นคนที่ยึดหยุ่นเรื่องเวลามาก เช่น ถ้านัดกันบ่ายโมง อาจจะมาสายตลอดช่วงบ่าย ชาวต่างชาติมักจะล้อเลียนการนัดหมายของคนไทยว่า **Thai Time** ปัจจุบันคนไทยในเมืองใหญ่ๆ มักมีชีวิตที่ยุ่งมาก ทำงานล่วงเวลามาก ส่วนนักเรียนก็ใช้เวลาในการเรียนพิเศษมาก และเล่นเกมส์ คอมพิวเตอร์ เสมอ การใช้เวลาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นรัฐบาลจึงเริ่มมีการพัฒนาให้ชาวไทยใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

វប្បធម៌របស់ជនជាតិចៃរៀង ពេលវេលា

ជនជាតិចៃជាជនជាតិដែលមិនសូវចាប់អារម្មណ៍ទៅលើពេលវេលាទេ ដូចជាបើយើងណាត់គ្នាម៉ោងមួយរសៀល អ្នកខ្លះអាចមកយឺតហួចដល់ពេលរសៀលជ្រេមែនទែន។ ជនបរទេសចូលចិត្តនិយាយលេងការណាត់របស់ជនជាតិចៃថា ThaiTime។ ឥឡូវនេះជនជាតិចៃដែលរស់នៅតាមទីក្រុងធំៗ កាន់តែមានជីវិតរស់ណាស់ ដូចជាការធ្វើការថែមម៉ោងជាដើម។ រីឯកូនសិស្សវិញប្រើពេលវេលាទៅលើការរៀនគូនិងលេងcomputer game ច្រើន ការចេះប្រើពេលវេលាជារឿងសំខាន់សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសជាតិ ដូច្នេះអ្នកដឹកនាំច្រើនក្រុមខំបង្រៀនជនជាតិចៃអោយចេះ ប្រើពេលវេលាអោយមានគុណភាពល្អប្រសើរឡើង។

๑ คำศัพท์ / ខ្មែរសាស្ត្រ / វាក្យស័ព្ទ

ถามทาง	ថាមថាង	សួររកផ្លូវ
รถเมล์	រថមេ	ឡានក្រុង
รถไฟฟ้า	រថហៃហ្វា	រទេះភ្លើងលើអាកាស
สายไหน	សាយណៃ	លេខឡានមួយណា
ไป	ប៉ៃ	ទៅ
ต้องขึ้น	តង់ប៉ិន	ត្រូវជិះ
หรือ	រឺ	ឬ

บทสนทนา๑ / បទស៊ីន ថាណា / ការសន្ទនា

สถานการณ์ เทียร์และพลอยอยู่ที่อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ และต้องการไปตลาดนัดจตุจักร แต่ไม่รู้จักทาง

เทียร์ : ขอโทษค่ะ ไปตลาดนัดจตุจักรต้องไปอย่างไรคะ

ฉวี : อ ยูต อ: ប៉ៃត: ឡាតណាត់ចាទុចាក់ តង់ប៉ៃយ៉ាងដៃខ:

ฉวี : សូមទោស ទៅផ្សារណាត់ចាទុចាក់ត្រូវទៅយ៉ាងម៉េច?

คนอื่น : คุณต้องขึ้นรถเมล์ สาย 17, 29 หรือจะขึ้นรถไฟฟ้าก็ได้ครับ

อุรสี : យុនតង់ប៉ិនរថមេសាយ 17, 29 ឬចាប៉ិនរថហៃហ្វាក៏ដាយទ្រាប់

ผู้คิดใจ : អ្នកត្រូវជិះឡានក្រុងលេខ 17, 29 ឬអាចជិះរទេះភ្លើងក៏បានដែរ។

เทียร์ : ขอบคุณมากค่ะ

ฉวี : ខបយុនម៉ាក់ខ: ធារី : សូមអរគុណ

คนอื่น : ไม่เป็นไรครับ อุรสี : ប៉ៃពេនរឺទ្រាប់ អ្នកដទៃ : មិនអីទេ

២ កាំភ័ក្ត្រ / ខាំសាប្ត / វាក្យស័ព្ទ

តរាប	សាប	ដឹង, ជ្រាប
អ៊ូងនាំ	ហាងណាម	បង្គន់
យ៉ូ	យូ	នៅ
ត្រីណៃ	ធីណៃ	ឯណា
កៃត្រី	ត្រៃ	ជិត
ត្រង់ទៅ	ទ្រង់ប៉ៃ	ទៅត្រង់
ទៅដាច់ដាច់	ដឹងហាងយ៉ែក	ដល់ផ្លូវបំបែក
យ៉ែក	យ៉ែក	បត់ធ្ងន់

បតសន្តរណា២ / បទស្តីថាណា / ការសន្តរណា

ស្ថានការណ៍ ពិឃារឹននិងប្រឈមយ៉ូក្នុងត្រាតន៍ជុំក្រវើន ត្រូវទៅទៅអ៊ូងនាំ

ពិឃារឹន : ខូត្រាតន៍ កុណតរាបអ៊ែមវា អ៊ូងនាំយ៉ូក្នុងត្រីណៃនៃ

ធារឹន : ខូត្រាតន៍ : យ៉ូសាបយ៉ែក ហាងណាមយូធីណៃ ខ :

ធារឹន : សូមទោស តើបង្គន់នៅឯណា?

កន្លែង : យ៉ូកៃត្រីអ៊ែមវាប្រទេសត្រាតន៍

ខុនអ៊ែន : យូត្រៃណាប្រៈទូតាទ្រាតន៍ :

អ្នកដទៃ : នៅក្បែរមុខទ្វារផ្សារ

ពិឃារឹន : ខូបកុណអ៊ែមវា

ធារឹន : ខូបយ៉ូសាបយ៉ែក :

ធារឹន : សូមអរគុណ

កន្លែង : យ៉ិនត្រីនៃ

ខុនអ៊ែន : យ៉ិនឌីនៃ :

អ្នកដទៃ : វិក្យាយ

៣ កាំភ័ព្ច៍តែរិមរឿងការពារពាមពារ

/ខាំសាប៍សើមរឿងកាន ថាមថាង / វាក្យស័ព្ទបន្ថែមពីការសូររកផ្លូវ

កាំភ័ព្ច៍តែរិមរឿងការពារពាមពារ	ខាំសាប៍សើមរឿងកាន ថាមថាង	វាក្យស័ព្ទបន្ថែមពីការសូររកផ្លូវ
ពិសពេល	ជិតរឿ	ទិសខាងជើង
ពិសពៃ	ជិតតាយ	ទិសខាងត្បូង
ពិសពេលរក	ជិតតារ៉ង់អក	ទិសខាងកើត
ពិសពេលពក	ជិតតារ៉ង់តុក	ទិសខាងលិច
ខាំសាប៍សើមរឿង	ខាងណា	ខាងមុខ
ខាំសាប៍សើមរឿង	ខាងឡាំង	ខាងក្រោយ
ខាំសាប៍សើមរឿង	ខាងឡាំង	ខាងក្រោម
ខាំសាប៍សើមរឿង	ខាងប៉ុន	ខាងលើ
ខាំសាប៍សើមរឿង	លៀវសាយ	បត់ឆ្វេង
ខាំសាប៍សើមរឿង	លៀវខ្លា	បត់ស្តាំ
ខាំសាប៍សើមរឿង	ទ្រង់ប៉ៃ	ទៅត្រង់
ខាំសាប៍សើមរឿង	ក្តី	ជិត
ខាំសាប៍សើមរឿង	ក្តី	ឆ្ងាយ

៤ គ្រូងស្រាវប្រយោគ / ខ្រែងស្នាងប្រះយ៉ូក / វេយ្យាករ

ខត្ថកៈ/ ក្រប ខត្ថកៈ/ ខ្រែង	ម៉ែត្រាបវា ម៉ែសាបក	រូងដាប៉ាបាស ត្រាត តាឡាត	ខ្រែងណែន / ក្រប យូធីណែន / ខ្រែង
		ត្រាត តាឡាត	
		ខ្រែងណែន ខ្រែងណែន	
		រ៉ានសេវ៉េន រ៉ានសេវ៉េន	

រូងដាប៉ាបាស

ខ្រែង

ខ្រែងណែន តាឡាត

ខ្រែងណែន

ខ្រែងណែនប្រះតាឡាត

កុណ
យុន

ខ្រែង
តង

ខ្រែងរតមេត
យ៉ែនមេ

ខ្រែងរតមេត
យ៉ែនមេ

๕ แบบฝึกสนทนา/ใช้บทกวีสุภาษิตชาดก / ฉบับคำสนธิ

จงจับคู่และสนทนาโดยเลือกคำตอบเหล่านี้ให้เหมาะสม

ใช้ ใช้ ฮา โฉม สี ติ ษ โยชโยชโย ภา ๑๗ ภาสุภตตภาตตะภาตตะ

ก : ขอโทษค่ะ ไป.....ต้องไปอย่างไรคะ

ข ชูท ข: ใช้.....ตงใช้โยชโยชโย:

ข : คุณต้องขึ้นรถเมล์ สาย.....

บุงตงบุงชโยชโยชโย .....

ก : ไป.....ไหมคะ

ใช้.....โยช:

ข : ไม้ใกล้จะ คุณจะขึ้น.....ก็ได้

โยชโยชโย: บุงชโยชโย.....ก็โยชโย

ก : ขึ้นรถเมล์.....ไหนคะ โยชโยชโย.....โยชโย:

ข : ขึ้นที่.....คะ โยชโยชโย.....โยชโย:

ก : แล้วรถไฟอยู่ที่.....คะ

โยชโยชโยโยชโยโยชโย.....โยชโย:

ข : ต้องเดินขึ้นสะพานลอยแล้วเลย.....

ตงโยชโยชโยชโยชโยชโยชโย.....

ก : แล้วเดินไปตลาดนัดจตุจักรได้.....คะ

โยชโยชโยชโยชโยชโยชโยชโยชโย.....โยชโย:

ข : ได้ค่ะ เดินตรง.....คะ

โยชโยชโย: โยชโยชโย.....โยชโย:

៦ វិធានការណ៍សំខាន់ៗសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍

ទីកន្លែង “ អនុសាវរីយ៍ធម្មនុញ្ញ ”

សំខាន់ៗនៃអនុសាវរីយ៍ធម្មនុញ្ញ គឺជាទីកន្លែងសំខាន់ៗសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងការគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម។ ទីកន្លែងនេះមានស្ថានភាពយុត្តិធម៌ និងសុវត្ថិភាពខ្ពស់ ដែលអាចទទួលបានការគាំទ្រពីស្ថាប័នស្របច្បាប់ និងស្ថាប័នសេដ្ឋកិច្ច។ ទីកន្លែងនេះក៏មានសេវាសម្រាប់អ្នកទេសចរណ៍ និងអ្នកវិនិយោគផងដែរ។

ទីកន្លែង អនុសាវរីយ៍ធម្មនុញ្ញ

សារៈសំខាន់របស់អនុសាវរីយ៍ធម្មនុញ្ញក្រៅពីជាទីកន្លែងសំខាន់ៗសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងការគាំទ្រដល់ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងសង្គម។ ទីកន្លែងនេះមានស្ថានភាពយុត្តិធម៌ និងសុវត្ថិភាពខ្ពស់ ដែលអាចទទួលបានការគាំទ្រពីស្ថាប័នស្របច្បាប់ និងស្ថាប័នសេដ្ឋកិច្ច។ ទីកន្លែងនេះក៏មានសេវាសម្រាប់អ្នកទេសចរណ៍ និងអ្នកវិនិយោគផងដែរ។

๑ คำศัพท์ / ខ្មែរសាស្ត្រ / វាក្យស័ព្ទ

เดือนหน้า	ខ្សែនណា	ខែក្រោយ
วันหยุด	កន្លែង	ថ្ងៃឈប់សម្រាក
เที่ยว	ធ្វើ	ដើរលេង
กัน(ด้วยกัน)	កាន់ (ដួងកាន់)	ជាមួយគ្នា
อยาก	យ៉ាក	ចង់
ทะเล	ថាលេ	សមុទ្រ
ภูเขา	ភូខៅ	ភ្នំ
พวกเรา	ផ្ទុកពៅ	ពួកយើង

บทสนทนา ๑ / បទស៊ុន ថាលេ / ការសន្ទនា

สถานการณ์ เที่ยวริและเพื่อนๆชาวเขมรออยากไปเที่ยวในวันหยุด

- เที่ยวริ : เดือนหน้ามีวันหยุดห้าวัน เราไปเที่ยวกันใหม่คะ
 ខ្សែនណាមីកន្លែងហាមកន្លែង ពៅប៉ៃធ្វើកាន់ម៉ៃខៈ
 ខែក្រោយមានថ្ងៃឈប់សម្រាក តើយើងទៅដើរលេងជាមួយគ្នាទេ?
- นุช : คุณอยากไปเที่ยวที่ไหนคะ
 យុនយ៉ាកប៉ៃធ្វើផ្ទុកពៅខៈ តើអ្នកចង់ទៅកន្លែងណា?
- เที่ยวริ : ไปทะเลหรือภูเขาก็ได้คะ
 ប៉ៃថាលេបុភូខៅក៏ជាយ ទៅសមុទ្រឬភ្នំក៏បាន ។
- นุช : งั้นพวกเราไปเที่ยวเชียงใหม่ดีไหมคะ
 ម៉ាន់ផ្ទុកពៅប៉ៃធ្វើធ្វើម៉ៃខៈម៉ៃខៈ
 អញ្ចឹងពួកយើងទៅដើរលេងធ្វើម៉ៃណូទេ?
- เที่ยวริ : ดีค่ะ
 : ខៈ ល្អ

២ កាំភ័ព្ទ / ខាំសាប់ / ភក្សស៊ីពូ

ត្អិតស្រី	តាត្អិតស្រី	សំរេចចិត្ត
ផ្អក	ផ្អក	សម្រាក
ពីផ្អក	ផ្អក	ផ្ទះសំណាក់
បូ	ផ	ល្មម
ង្អំ	ណាង	អង្គុយ
ហា	ហា	រក
រាការក	ភ័ខ្ចាត្រក	តម្លៃថោក

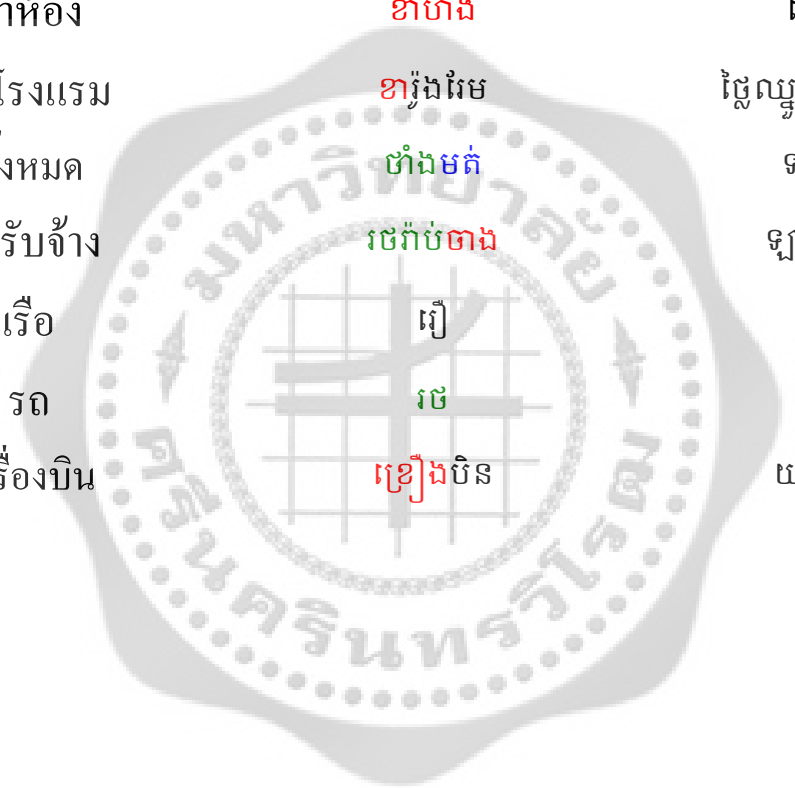
បរាសនា២ / បទស៊ីសាណា / ការសន្ទនា

សាណាណា តើរីនិងភ្នែកៗ ត្អិតស្រីទៅទិញទិញទិញ

- បាយ : យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
 យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
- បាយ : យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
 យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
- តើរី : យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
 យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
- បាយ : យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
 យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
- តើរី : យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
 យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
- បាយ : យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
 យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
- តើរី : យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
 យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
- បាយ : យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
 យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
- តើរី : យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ
 យើងទៅទិញទិញទិញទិញទិញទិញ

៣ កាត់ព័ត៌មានទៅទីដទៃទៀត / ខ្ញុំស្រឡាតែងប្រើប្រាស់កាត់ដៃ / ភារកិច្ចបន្ថែមអំពីទៅដើរលេងជាមួយគ្នាទេ ?

កាត់ដៃ	កាត់ដៃ	អ្នកទេសចរ
កាត់ដៃ	កាត់ដៃ	សំបុត្រ
កាត់ដៃ	កាត់ដៃ	ថ្លៃឃានជំនិះ
កាត់ដៃ	កាត់ដៃ	ថ្លៃបន្ទប់
កាត់ដៃ	កាត់ដៃ	ថ្លៃឈ្នួលសណ្ឋាគារ
កាត់ដៃ	កាត់ដៃ	ទាំងអស់
កាត់ដៃ	កាត់ដៃ	ឡានឈ្នួល
កាត់ដៃ	កាត់ដៃ	ទឹក
កាត់ដៃ	កាត់ដៃ	ឡាន
កាត់ដៃ	កាត់ដៃ	យន្តហោះ

๔ โครงสร้างประโยค / ខ្លះស្រាប់ប្រើប្រាស់ / វេយ្យាករ

คุณ	อยากไป	เที่ยว	ที่ไหน	ครับ / คะ
ບຸນ	ພ້າកໄປ	ເຢັ່ງ	ຕື່ណា	ເຂົາ / ອ:
เที่ยวรี			แม่น้ำ	
จารย์			ໄຮណាំ	
เขา			น้ำตก	
ເຂົາ			ណាំតຸກ	

พวกเรา	ตัดสินใจ	ไปเที่ยว	ที่	เชียงใหม่	ครับ / คะ
ຜູ້ກເົາ	ຕັດສິນໃຈ	ໄປເຢັ່ງ	ຕື່	ເສັ່ງໄຮ	ເຂົາ / ອ:

ไม่ไปเที่ยว
ใช้ ใช้ ใช้

กรุงเทพฯ
กรุงเทพ

ไปพัก
ใช้ผัก

ประเทศไทย
ประเทศไทย

ไปเรียน
ใช้เรื่อง

ไปทำงาน
ใช้ช่าง

๕ แบบฝึกสนทนา / ប្រើប្រាស់ស្រាប់ / សំណួរសំណួរ

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีสถานที่สวยงามมากมาย ผู้คนมีอัธยาศัยดี ยิ้มแย้ม แจ่มใส การเดินทางสะดวกสบาย สิ่งเหล่านี้ดึงดูดให้คนต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวตลอดทั้งปี นอกจากนั้นยังมีบริการด้านการท่องเที่ยวให้เลือกในหลายระดับราคาที่ลูกค้าพึงพอใจ มากกว่านั้นนักท่องเที่ยวยังสามารถเดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศไทยได้อีกด้วย ได้แก่ ภาคเหนือติดกับพม่า ทางตะวันออกติดกับลาวและกัมพูชา และทางใต้ติดต่อกับมาเลเซีย การท่องเที่ยวในประเทศไทยนอกจากจะได้ชมธรรมชาติที่สวยงามแล้ว ยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่น ซึ่งมีความหลากหลายและน่าสนใจอยู่มาก

วันหยุดนี้คุณวางแผนไปเที่ยวเมืองไทยหรือยัง

វប្បធម៌ការទេសចរណ៍របស់ថៃ

ប្រទេសថៃជាប្រទេសមួយដែលមានទីកន្លែងស្អាតៗជាច្រើន ប្រជាជនក៏មានមុខមាត់ញញឹមការដើរកំសាន្តមានភាពរីករាយ ធ្វើអោយអោយភ្ញៀវអន្តរជាតិចូលមកធ្វើទេសចរណ៍មិនដាច់រាល់ឆ្នាំ។ ក្រៅពីនេះនៅមានក្រុមហ៊ុនទេសចរណ៍អោយជម្រើស មានតំលៃច្រើនកម្រិតដែលភ្ញៀវពេញចិត្ត។ លើសពីនេះទៅទៀត ដំណើរទេសចរណ៍នេះមិនត្រឹមតែក្នុងប្រទេសថៃទេ ថៃមទាំងចូលទៅលេងតាមព្រំដែនប្រទេសជិតខាងជាមួយប្រទេសថៃទៀតផង។ ការដើរទេសចរណ៍ក្នុងប្រទេសថៃក្រៅពីបានគយគន់ទេសភាពដ៏ស្រស់ត្រកាលហើយនោះ ថៃមទាំងបានរៀនពីវប្បធម៌ផ្សេងៗគ្នាទៅតាមតំបន់ដែលមានភាពល្អប្រសើរគួរអោយចង់រស់នៅណាស់ ។

តើនៅថ្ងៃឈប់សំរាកនេះ អ្នកបានទៅលេងប្រទេសថៃហើយរឺនៅ?

เขาเป็นคนอย่างไร

កាប់	កាប់	ជាមួយ, នឹង
ប៉ាង	បាង	ខ្លះ
ឆ្មាត	ឆាត	ពូកែ
ដៃ	ទៃ	ប៉ុន្តែ
ដីកៀង	ដីកៀង	ខ្លួន
និចន័យ	និចន័យ	បន្តិចបន្តួច

បរិយាយ ២ / បទស្តីថាណា/ការសន្ទនា

ស្ថានភាព តើយើងបានធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត តើយើងបានធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត តើយើងបានធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត

- តើយើង : តើយើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត
- ឆាត : យើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត
- តើយើង : តើយើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត
- ឆាត : យើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត
- តើយើង : តើយើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត
- ឆាត : យើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត
- តើយើង : តើយើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត
- ឆាត : យើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត
- តើយើង : តើយើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត
- ឆាត : យើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត

៣ តើយើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត
 / តើយើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត /
 តើយើងធ្លាប់ធ្វើការងារជាមួយមិត្តភក្តិ និង ជួបប្រទះនឹងអ្នកដទៃទៀត ?

ร่างกาย	រាងកាយ	រាងកាយ
หน้า	ណា	មុខ
ตา	ตา	ភ្នែក
จมูก	ចាមូក	ច្រមុះ
ปาก	ប៉ាក	មាត់
แก้ม	ไก้ม	ផ្តាស់

บทสนทนา๑ / บจ สุริส ๓๓ / การสนทนา

สถานการณ์ เทียบรีสนใจอยากทราบชื่ออวัยวะต่างๆในร่างกาย ในภาษาไทย

เทียบรี : นี่เรียกว่าอะไรคะ

สี ជៀក ភ័ក្ត្រ អាវីខ៖

នេះហៅថាអ្វី?

พลอย : เรียกว่าปากค่ะ

ជៀក ភ័ក្ត្រ ខ៖

ហៅថារាងកាយ។

เทียบรี : แล้วนี่เรียกว่าอะไรคะ

លែវ សី ជៀក ភ័ក្ត្រ អាវីខ៖

ហើយនេះហៅថាអ្វី?

พลอย : เรียกว่าแก้ม ค่ะ

ជៀក ភ័ក្ត្រ កៃមខ៖

ហៅថា ផ្តាស់។

๒ คำศัพท์ / ខាំសាច់ / វាក្យស័ព្ទ

ร้านทำผม	រ៉ាន់ ចាំ ជុម	ហាង ធ្វើ សក់
สระผม	សាក់ ជុម	កក់ សក់
ตัดผม	តាត់ ជុម	កាត់ សក់
คัดผม	ដាត់ ជុម	អ៊ុត សក់

ប្រើប្រាស់	ភ្លេងស៊ីផុម	ដូរពណ៌សក់
ធ្វើ	ថ្នាំលេប	លាបក្រចក
ដៃនិងជើង	មីឡែកថាវ	ដៃនិងជើង
ថ្នាំ	ឆាង	ជាង

បទស៊ីផុម ថ្នាំលេប / ការសន្ទនា

ស្ថានភាព មិត្តភក្តិ និង មិត្តភក្តិ ទៅរកធ្វើការដោយ

ថ្នាំធ្វើការ : ត្រូវការធ្វើការណាមួយ

ត្រូវការថ្នាំណាមួយ :
តើអ្នកត្រូវការធ្វើអ្វីដែរ?

ឆ្លើយ : គិតថាខ្ញុំចង់ស្រវឹងនិងច្រក

ឆ្លើយប្រាប់ភ្លេងស៊ីផុម :
ខ្ញុំចង់ក្រចកនិងកាត់សក់។

សួរ : គិតថាខ្ញុំចង់ប្រើប្រាស់

ឆ្លើយប្រាប់ភ្លេងស៊ីផុម :
ខ្ញុំចង់ដូរពណ៌សក់។

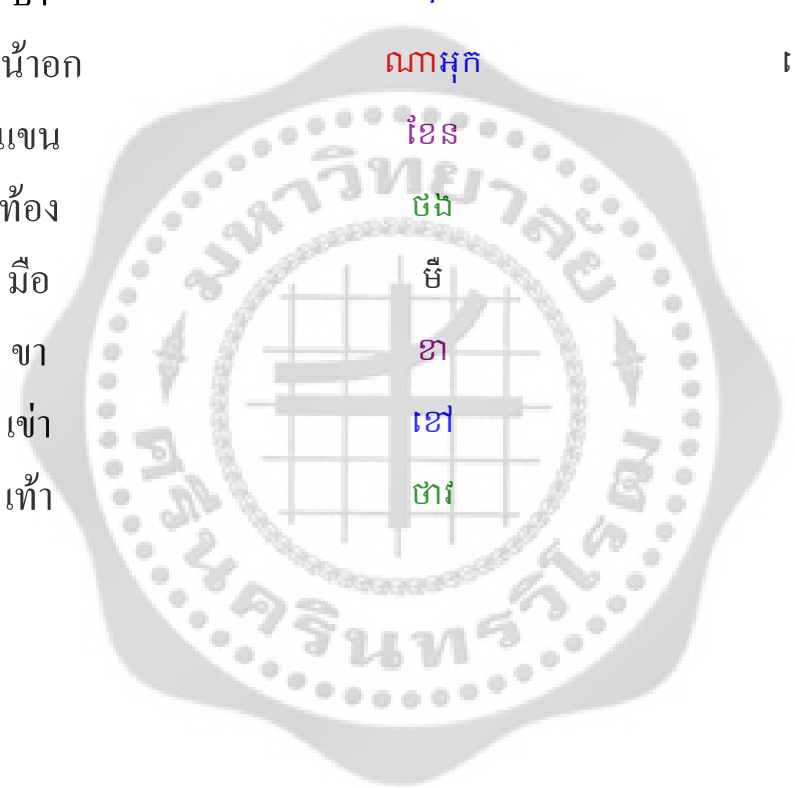
មិត្តភក្តិ : គិតថាខ្ញុំចង់ធ្វើការដោយដៃនិងជើង

ឆ្លើយប្រាប់ភ្លេងស៊ីផុម :
ខ្ញុំចង់ មិត្តភក្តិលាបក្រចកដៃនិងជើង។

**៣ កំណត់សម្គាល់រូបរាង / ខ្លឹមសារស្រវឹងរាងកាយ /
រាងកាយប្រកបដោយអំពើរាងកាយ**

មាត់	ណាតា	មុខមាត់
ដៃ	ហូ	ក្បាល
ជើង	ផុម	សក់

តា	តា	ត្នែក
ជម្រក	ចាម្រក	ច្រមុះ
អូ	ហ្វឹ	ត្រចាក់
ផ្អែ	ហ្វាន់	ផ្ទេញ
បាក	ប៉ាក	មាត់
កូ	ខ	ក
ប៉ា	ប៉ា	ស្នា
អ្នក	ណាអ្នក	ដើមទ្រូង
ខ្លា	ខ្លា	ដៃ
ក្រែង	ក្រែង	ពោះ
ដៃ	ដៃ	ដៃ
ខា	ខា	ដើម
ក្រែង	ក្រែង	ជង្គង់
ក្រែង	ក្រែង	ដើម

៤ គ្រោងប្រែប្រួល / គ្រោងស្រាវជ្រាវ / វេយ្យាករណ៍

នេះ	នេះ	នេះ	នេះ	នេះ
នេះ	នេះ	នេះ	នេះ	នេះ
នេះ	នេះ	នេះ	នេះ	នេះ
នេះ	នេះ	នេះ	នេះ	នេះ

นั่น			บู
ณาส์			เท่า
			เช่า
ผม	อยาก	ตัดผม	ครับ / คะ
ผู้ชาย	ซัก	ตัดผม	ครับ / อ:
เธอ	ไป	สระผม	
เดี	ใช้	สากผม	
วีระ		ล้างหน้า	
วี:		ฉีดผม	

๕ แบบฝึกสนทนา/ใช้บทฝึกพูด สถานการณ์ / ฉบับที่ ๑๖

จงพูดเรื่องต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

๑. หน้าของเรามี **ณาส์** เก้า .....

๒. ไปร้านทำผม

ช่างทำผม : ต้องการทำอะไรคะ

นางค์ช่ามุข : ตัดคางช่าหาไว้ฮะ

เทียร์รี : ฉันทอยาก.....และ.....คะ

ฉารี : ฉานส์ซัก.....ไลก.....ฮะ

๓. ร่างกายของเรามีอะไรบ้าง กัด กาย ฆง เถียฮ่าไว้ ฎาง

.....

.....

.....

.....

.....

๖ วัฒนธรรมไทยเรื่องร่างกาย

คนไทยเคยถือว่า หัวเป็นอวัยวะที่สูงของร่างกาย เราไม่ควรจะไปแตะต้องหรือเล่นหัวของผู้อื่น ส่วนเท้าก็เป็นอวัยวะที่ต่ำมากไม่ควรใช้เท้าชี้หรือเหยียบของให้ใครถือว่าเป็นการดูหมิ่นกันมาก แต่ปัจจุบันคนไทยรุ่นใหม่ไม่ค่อยถือเรื่องนี้กันมากเหมือนสมัยก่อน อย่างไรก็ตามการอยู่กับผู้อื่นทั่วไปคนไทยยังเคารพและใช้ภาษากายอย่างเหมาะสมเพื่อแสดงการให้เกียรติกันและกัน

វប្បធម៌របស់ជនជាតិថៃអំពី ភាសាថៃ

ជនជាតិថៃធ្លាប់ប្រកាន់ថា ក្បាលជាអរយៈវៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់រាងកាយ យើងមិនគួរចុះ ពាល់ឬលេងក្បាលរបស់អ្នកដទៃទេ ។ ចំណែកជើងជាអរយៈវៈដ៏ទាបណាស់មិនគួរប្រើជើងចង្អុល ឬ កៀសរបស់អោយអ្នកណា គេប្រកាន់ថានេះជាការមើលងាយគ្នាយ៉ាងខ្លាំងណាស់។ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្ន នេះជនជាតិថៃសម័យថ្មីមិនសូវប្រកាន់រឿងនេះខ្លាំងដូចពីអតីតៈកាលទេ។ យ៉ាងណាក៏ដោយសំរាប់ ការរស់នៅជាមួយមនុស្សទូទៅជនជាតិថៃនៅគោរពនិងប្រើអាកប្បកិរិយាយ៉ាងគួរសមដើម្បីសំដែង ពីការផ្តល់កិត្តិយសអោយគ្នាទៅវិញទៅមក។

๑๐ ห้าหม่อ

๑ คำศัพท์ / ខ្មែរសាច់ / វាក្យស័ព្ទ

เป็นอะไร

ពេនអាដៃ

យ៉ាងមេចដែរ

ប្រាស	ពូត	ឈឺ
កិរិយា	គិតយ៉ា	លេបថ្នាំ
អ្វីមួយ	វិញ្ញាណ	បូន្មាន
មិនបាច់	ម៉ែហាយលើយ	មិនជាសោះ
អារម្មណ៍	ហា មី ថី	រកគ្រូពេទ្យទៅ
ទៅជាកម្លាំង	ម៉ែពេនភៀន	ទៅកំដរ

បទស្តីថាណា/ការសន្ទនា

ស្ថានភាព ១ ៖ មួយថ្ងៃប្រាសប្រាស

- តើយី : ប្រាសជាអ្វីខ្លះ
- ធារី : ឆ្លើយពេនអាខ្លះ : ឆ្លើយយ៉ាងមេចប្លឹង ?
- ប្រាស : តើប្រាសប្រាសប្រាសខ្លះ
- ឆ្លើយ : ឆ្លើយពូតថាម៉ែហាយលើយ : ខ្ញុំឈឺពោះខ្លាំងណាស់។
- តើយី : កិរិយាអ្វីមួយខ្លះ
- ធារី : គិតយ៉ាវិញ្ញាណខ្លះ : លេបថ្នាំហើយឬ?
- ប្រាស : កិរិយាប្រាសប្រាស
- ឆ្លើយ : គិតលែវតែម៉ែហាយលើយ : លេបហើយតែមិនជាសោះ ។
- តើយី : ទៅអារម្មណ៍ ទាំងនេះទៅជាកម្លាំង
- ធារី : ម៉ែហា មី ថី ឆ្លើយពេនភៀនខ្លះ : ទៅរកគ្រូពេទ្យទៅ ខ្ញុំនឹងទៅកំដរ ។

២ កំណត់ / ខ្លឹមសារ / ភាសាស្តី

ជួយ	ឈ្លើយឆ្លើយ	ឆ្លើយផង
ចាប់ពីពេលណា	តាំងតែម៉ែហាយ	ពីអណ្តាស់
ត្រួតពិនិត្យ	ត្រួតពិនិត្យ	ពិនិត្យជម្ងឺ
រួចរាល់	សេចក្តីលែវ	រួចហើយ

บทสนทนา ๒ / บจ สุนิร ษณภ / การสนธิสน

สถานการณ เทียรพาพลอยไปหาหมอ

เทียร : คุณหมอช่วยด้วยคะ เพื่อนของดิฉันปวดทอองมาก

ฉาร : **บุน ยัณญยฉุยอ:** **เรียรอชฉีฉารตุตชฉฉฉ**
เภกทรูเตจย **สุมฉุยฉฉ** **ฉิทรบស់ฉุฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ**

คุณหมอ : ปวดทอองตั้งแตเมื่อไรครับ

บุนยั : **ตุตชฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ**

เภกทรูเตจย : **เตีหุคฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ**

พลอย : **เมือคีนนี้คะ**

ฉุย : **เยียรบีสฉฉฉฉ**
ฉฉฉฉฉฉ

หมอตรวจโรคเสร็ฉฉฉฉ **ยั** **ทรูตเภกเสลฉฉฉ** **เภกทรูเตจย** **ฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ**

คุณหมอ : **คุณเป็ฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ**

บุนยั : **บุนเตร** **สฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ** **ฉฉฉฉฉฉฉฉฉ**

เภกทรูเตจย : **หุคฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ**

๓ คำศัพท์เสริมเรื่องหาหมอ / ฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ ฉ /

ภากยฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉฉ

ใฉฉฉฉฉฉ **โหฉฉฉฉฉ** **เหฉฉฉฉฉ**

ฉฉฉฉ **ฉฉฉฉฉ** **ฉฉฉฉ**

ตรวจเล็ฉฉ **ทรูตฉฉฉ** **ฉฉฉฉฉฉ**

ចេ ជើងខ្នង
 ថ្មី ពេន ខ្លែងត្រីក
 ពួកគេ
 ពួកគេ

កុណ	ជើងខ្នង	ចាប់ពី	ពេលណា	ក្របី / ក្របី
យុន	ពេនខ្លែង	តាំងតែ	យើង	ក្របី / ខ្លះ
ឃ្លុយ	ប្រាប់		ពេលណា	
ជួន	ពួកគេ		យើង	
	ជើងខ្នង		ខែមករា	
	ពេនត្រីក		ខ្លឹមសារ	
	គ្រប់គ្រង		យើង	
	ជើងខ្នង		ខែមករា	
	ពេនត្រីក		ខ្លឹមសារ	
	គ្រប់គ្រង		យើង	

៥ របៀបស្រាវជ្រាវ/ប្រើប្រាស់ស្រាវជ្រាវ / លំហាត់សន្ទនា

រកស្រាវជ្រាវនិងស្រាវជ្រាវសន្ទនាដែលត្រូវ
 ចូលរួមស្រាវជ្រាវនិងស្រាវជ្រាវសន្ទនាដោយគ្រឹះស្ថាន។

១. ឃ្លុយជើងខ្នង ឃ្លុយពេនខ្លែង:

ក ប្រាប់ប្រាប់ប្រាប់ប្រាប់ប្រាប់ ពេនពួកគេយើង:

๒. อ ฉันท้องมากเลยปวดคะ   ฅាន់ซงยักเฒึยฎตอ:
๒. กินยาหรือยังคะ   ฅึนยวึยักอ:
- ก กินแล้วแต่หายไม่เลย   ฅึนเฒึยเฒึยเฒึยเฒึยเฒึย
- ข กินแล้วแต่ไม่หายเลย   ฅึนเฒึยเฒึยเฒึยเฒึยเฒึย
๓. พลอยไปหาหมอเถอะฉันจะไปเป็นเพื่อนคะ   ฎย ใ้บว ย้ฅีฅาน់ตใ้เตธเฏ็ธ:
- ก ขอบคุณคะ   ใ้บว:
- ข ขอบคุณครับ   ใ้บว:
๔. ปวดท้องตั้งแต่เมื่อไหร่ครับ   ฎตซงถ้างเฒึยเฒึย:
- ก คีนนี้เมื่อคะ   ใ้บว:
- ข เมื่อคีนนี้คะ   ใ้บว:
๕. คุณเป็นไส้ติ่งอักเสบ ต้องผ่าตัดครับ   ฎยเฒึยเฒึยเฒึยเฒึย ฅงฅาถ้:
- ก ต้องผ่าตัดเมื่อไหร่คะ   ฅงฅาถ้เฒึยเฒึย:
- ข ตัดผ่าต้องเมื่อไหร่คะ   ฅาถ้ฅาถ้เฒึยเฒึย:

๖ วัฒนธรรมไทยเรื่องการหาหมอ

ในอดีตประเทศไทยมีแพทย์แผนโบราณเท่านั้น ต่อมาเมื่อมีมิชชันนารีศาสนาคริสต์ได้นำการรักษาแพทย์แผนปัจจุบันเข้ามาในประเทศไทยด้วยความเชื่อว่า พระเยซูคริสต์ให้รักษาคนเจ็บป่วยให้หาย จึงเริ่มมีการสร้างโรงพยาบาลและพัฒนาจนกระทั่งปัจจุบันได้มีโรงพยาบาลทั้งของรัฐบาลและเอกชนเกิดขึ้นอย่างมากมาย นอกจากคนไข้ทั้งชาวไทยแล้วชาวต่างชาตินิยมเข้ามารักษาด้วย

របៀបធម៌របស់ជនជាតិថៃអំពី ការរកគ្រូពេទ្យ

អតីតៈកាលស្រុកថៃមានតែពេទ្យបុរាណប៉ុណ្ណោះ បន្ទាប់មកមានបេសកជន សាសនាគ្រីស្ទបាននាំរបៀបព្យាបាលបែបពេទ្យបច្ចុប្បន្នចូលមក។ ដោយពួកគេមានជំនឿ ថាព្រះយេស៊ូអោយពួកគេជាគ្រីស្ទបរិស័ទថៃរក្សាអ្នកជំងឺអោយជា ទើបគេ ចាប់ផ្តើមកសាង មន្ទីរពេទ្យហើយបានអភិវឌ្ឍន៍ដល់ថ្ងៃនេះមានទាំងមន្ទីរពេទ្យរបស់រដ្ឋនិងឯកជនយ៉ាង ច្រើន។ ក្រៅពីអ្នកជំងឺថៃក៏មានជនបរទេសចូលចិត្តមកទទួលការព្យាបាលផងដែរ។

แบบประเมินวัดคุณภาพของแบบเรียน

ผู้เชี่ยวชาญ.....

เรื่อง แบบเรียนการสอนภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับนักศึกษาชาวเขมร

มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก

ด้านรูปเล่ม

ระดับการประเมิน

ที่   รายการ   1   2   3   4   5   หมายเหตุ

1   คุณภาพของกระดาษ

- 2 การออกแบบหน้าปก
- 3 ขนาดรูปเล่ม
- 4 ลักษณะตัวอักษรภาษาไทย
- 5 ลักษณะตัวอักษรภาษาอังกฤษ
- 6 การใช้สีทั้งห้าแทนเสียงวรรณยุกต์ไทย

ด้านเนื้อหา

ระดับการประเมิน

ที่	รายการ	1	2	3	4	5	หมายเหตุ
1	เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์						
2	เนื้อหาถูกต้อง เหมาะสม						
3	เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน						
4	เนื้อหา มีความสนใจต่อผู้เรียน						
5	คำชี้แจงในเนื้อหาถูกต้องชัดเจน						
6	ระดับความยากง่ายเหมาะกับ ผู้เรียน						
7	แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ความหมายของระดับการประเมิน

1 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม น้อยที่สุด	4 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม มาก
2 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม น้อย	5 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม มากที่สุด
3 หมายถึง แบบเรียน ดี เหมาะสม ปานกลาง	

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวมะลิ ชินพฤทธิวงศ์
วันเดือนปีเกิด	24 ธันวาคม 2505
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	74/55 ซอยวิภาวดี 16/10 ถนนวิภาวดีรังสิต ลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2524	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (แผนกศิลป์คำนวณ) จาก โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
พ.ศ.2528	น.บ. จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ.2556	ศศ.ม.(สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

